ISSN 1725-5120

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 334

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas

2010 m. gruodžio 17 d.

Turinys

I *Įstatymo galią turintys teisės aktai*

REGLAMENTAI

★ **2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004** [1] 1

DIREKTYVOS

★ **2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės)** [1] 17

[1] Tekstas svarbus EEE

Kaina: 7 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1177/2010

2010 m. lapkričio 24 d.

dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 straipsnio 1 dalį ir 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) Sąjungos veiksmais jūrų ir vidaus vandenų kelių transporto srityje, be kita ko, turėtų būti siekiama užtikrinti aukštą keleivių apsaugos lygį, panašų į kitų rūšių transporto srityse užtikrinamą keleivių apsaugos lygį. Be to, reikėtų visapusiškai atsižvelgti į bendrus vartotojų apsaugos reikalavimus.

(2) Kadangi jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstantis keleivis yra silpnesnė vežimo sutarties šalis, visiems keleiviams turėtų būti užtikrinamas būtiniausias apsaugos lygis. Niekas neturėtų trukdyti vežėjams pasiūlyti keleiviui palankesnes, nei nustatyta šiame reglamente, sutarties sąlygas. Tuo pat metu šiuo reglamentu siekiama nesikišti į verslo įmonių komercinius santykius, susijusius su prekių vežimu. Visų pirma prekių vežėjų ir keleivių vežėjų susitarimai neturėtų būti traktuojami kaip vežimo sutartys pagal šį reglamentą, taigi neturėtų suteikti teisės vėlavimo atveju prekių vežėjui arba jo darbuotojams gauti kompensaciją pagal šį reglamentą.

(3) Keleivių apsauga turėtų būti taikoma ne tik keleivių vežimo tarp valstybių narių teritorijoje esančių uostų paslaugoms, bet ir keleivių vežimo tarp tokių uostų ir ne valstybių narių teritorijoje esančių uostų paslaugoms, atsižvelgiant į konkurencijos iškraipymo keleivių vežimo rinkoje riziką. Todėl terminas „Sąjungos vežėjas“ šiame reglamente turėtų būti aiškinamas kuo plačiau, tačiau nedaryti poveikio kitiems Sąjungos teisės aktams, pavyzdžiui, 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentui (EEB) Nr. 4056/86, nustatančiam išsamias Sutarties 85 ir 86 straipsnių taikymo jūrų transportui taisykles [3], ir 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentui (EEB) Nr. 3577/92, taikančiam laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) [4].

[1] OL C 317, 2009 12 23, p. 89.

[2] 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 184 E, 2010 7 8, p. 293), 2010 m. kovo 11 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (OL C 122 E, 2010 5 11, p. 19), 2010 m. liepos 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2010 m. spalio 11 d. Tarybos sprendimas.

[3] OL L 378, 1986 12 31, p. 4.

[4] OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

(4) Keleivių vežimo jūrų ir vidaus vandenų maršrutais paslaugų vidaus rinka turėtų būti naudinga visiems piliečiams. Todėl neįgalieji ir riboto judumo – dėl negalios, amžiaus arba kitų priežasčių – asmenys turėtų turėti panašias galimybes naudotis keleivių vežimo ir kruizų paslaugomis kaip ir kiti piliečiai. Neįgalieji ir riboto judumo asmenys turi tokias pačias teises į judėjimo laisvę, pasirinkimo laisvę ir nediskriminavimą kaip ir kiti piliečiai.

(5) Siekiant optimizuoti naudojimąsi įvairiomis transporto priemonėmis ir operatoriais bei jų sąveiką, valstybės narės turėtų skatinti naudojimąsi viešuoju transportu ir integruota bilietų sistema.

(6) Atsižvelgiant į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos 9 straipsnį ir siekiant suteikti neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims panašias galimybes keliauti jūrų ir vidaus vandenų maršrutais kaip ir kitiems piliečiams, turėtų būti nustatytos nediskriminavimo ir pagalbos keliaujant taisyklės. Todėl tie asmenys turėtų būti priimami vežti ir jiems neturėtų būti neleista naudotis transporto priemonėmis, nebent tai būtų daroma dėl saugos sumetimais pagrįstų ir kompetentingų institucijų nustatytų priežasčių. Jie turėtų turėti teisę naudotis pagalba uostuose ir keleiviniuose laivuose. Socialinės įtraukties sumetimais atitinkami asmenys šią pagalbą turėtų gauti nemokamai. Vežėjai turėtų nustatyti prieinamumo sąlygas, pageidautina remdamiesi Europos standartizacijos sistema.

(7) Priimdamos sprendimus dėl naujų uostų ir terminalų projektų arba iš esmės juos atnaujindamos, už tą infrastruktūrą atsakingos įstaigos turėtų atsižvelgti į neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų poreikius, ypač susijusius su prieinamumu, ypatingą dėmesį atkreipiant į tinkamumo visiems naudotojams reikalavimus. Vežėjai turėtų atsižvelgti į tokius poreikius priimdami sprendimus dėl naujų ir atnaujinamų keleivinių laivų projektų, vadovaudamiesi 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/87/EB, nustatančia techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams ([1]) bei 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/45/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų ([2]).

(8) Valstybės narės teritorijoje esančiuose uostuose teikiama pagalba turėtų, be kita ko, sudaryti galimybę neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims iš nustatytos atvykimo vietos uoste nuvykti į keleivinį laivą, o iš keleivinio laivo – į nustatytą išvykimo vietą uoste, įskaitant įsilaipinimą ir išsilaipinimą.

(9) Organizuodami pagalbą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims bei savo personalo mokymą vežėjai turėtų bendradarbiauti su organizacijomis, atstovaujančiomis neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims. Be to, vykdydami tą veiklą jie turėtų atsižvelgti į atitinkamas Tarptautinės jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų konvencijos ir kodekso nuostatas, taip pat į Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) rekomendaciją dėl keleivinių laivų konstrukcijos ir naudojimo, atsižvelgiant į vyresnio amžiaus ir neįgaliųjų asmenų poreikius.

(10) Nuostatos, reglamentuojančios neįgaliųjų ar riboto judumo asmenų įlaipinimą, neturėtų pažeisti bendrųjų nuostatų, taikomų keleivių įlaipinimui, išdėstytų galiojančiose tarptautinėse, Sąjungos ar nacionalinėse taisyklėse.

(11) Sąjungos teisės aktuose dėl keleivių teisių turėtų būti atsižvelgiama į keleivių, ypač neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų, poreikį naudoti įvairias transporto rūšis ir patogiai persėsti iš vienos transporto priemonės į kitą, su sąlyga, jei laikomasi taikytinų saugaus laivų eksploatavimo reikalavimų.

(12) Keleiviai turėtų būti atitinkamai informuojami, jeigu kokia nors keleivių vežimo ar kruizo paslauga atšaukiama arba ją vėluojama suteikti. Ta informacija turėtų padėti keleiviams imtis būtinų veiksmų, taip pat prireikus gauti daugiau informacijos apie kitas susisiekimo galimybes.

(13) Reikėtų mažinti keleivių nepatogumus, patiriamus, jeigu kelionė atšaukiama arba daug vėluojama. Tuo tikslu keleiviais turėtų būti tinkamai pasirūpinta, keleiviai turėtų galėti atsisakyti kelionės ir atgauti už bilietus sumokėtą sumą arba jiems turėtų būti suteikta galimybė pasirinkti kitą maršrutą priimtinomis sąlygomis. Keleiviai nebūtinai turi būti apgyvendinami viešbučio kambariuose, tai gali būti bet kurios kitos tinkamos apgyvendinimo patalpos, visų pirma priklausančios nuo su kiekviena konkrečia situacija susijusių aplinkybių, keleivių transporto priemonių ir laivo ypatumų. Atsižvelgiant į tai ir deramai pagrįstais ypatingų ir skubių aplinkybių atvejais vežėjai, bendradarbiaudami su civilinėmis institucijomis, turėtų galėti pasinaudoti visa turima atitinkama įranga.

([1]) OL L 389, 2006 12 30, p. 1.
([2]) OL L 163, 2009 6 25, p. 1.

(14) Vežėjai turėtų numatyti tam tikru procentiniu bilieto kainos dydžiu pagrįstą kompensaciją, keleiviams išmokamą tuo atveju, jei keleivių vežimo paslauga atšaukiama arba vėluojama ją suteikti, išskyrus atvejus, kai paslauga atšaukiama arba vėluojama ją suteikti dėl oro sąlygų, keliančių grėsmę saugiam laivo eksploatavimui, ar ypatingų aplinkybių, kurių nebūtų buvę galima išvengti net ir imantis visų pagrįstų priemonių.

(15) Vadovaujantis visuotinai pripažintais principais, vežėjams turėtų tekti našta įrodyti, kad paslauga atšaukta arba vėluota ją suteikti dėl tokių oro sąlygų ar ypatingų aplinkybių.

(16) Oro sąlygomis, keliančiomis grėsmę saugiam laivo eksploatavimui, turėtų būti laikomos šios sąlygos, tačiau jomis neapsiribojama: stiprūs vėjai, audringa jūra, stiprios srovės, sunkios sąlygos dėl ledo susidarymo, labai aukštas arba labai žemas vandens lygis, uraganai, tornadai ir potvyniai.

(17) Ypatingomis aplinkybėmis turėtų būti laikomos šios aplinkybės, bet jomis neapsiribojama: gaivalinės nelaimės, pvz., gaisrai ir žemės drebėjimai, teroristiniai išpuoliai, karai ir kariniai arba civiliniai ginkluoti konfliktai, sukilimai, karinė arba neteisėta konfiskacija, darbo konfliktai, sergančio, sužeisto asmens ar mirusiojo palaikų gabenimas į krantą, paieškos ir gelbėjimo operacijos jūrų ar vidaus vandenyse, aplinkos apsaugai būtinos priemonės, laivų eismo valdymo įstaigų ar uostų direkcijų priimti sprendimai arba kompetentingų institucijų sprendimai dėl viešosios tvarkos ir saugos, taip pat dėl neatidėliotinų transporto poreikių tenkinimo.

(18) Dalyvaujant suinteresuotiesiems subjektams, profesinėms asociacijoms ir vartotojų, keleivių, neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų asociacijoms, vežėjai turėtų bendradarbiauti, kad nustatytų priemones nacionaliniu ar Europos lygiu, siekdami gerinti keleiviams siūlomą priežiūrą ir pagalbą, jei kelionė pertraukiama, ypač daug vėluojant arba atšaukus kelionę. Nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos turėtų būti informuojamos apie tas priemones.

(19) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas jau yra nustatęs, kad problemoms, dėl kurių paslaugos atšaukiamos ar vėluojama jas suteikti, ypatingų aplinkybių samprata gali būti taikoma tik tuo atveju, jei jos kyla dėl įvykių, kurie nebūdingi įprastam atitinkamo vežėjo veiklos vykdymui, ir kurių jis faktiškai negali valdyti. Reikėtų pažymėti, kad vežėjas iš tiesų negali valdyti oro sąlygų, keliančių grėsmę saugiam laivo eksploatavimui.

(20) Šiuo reglamentu neturėtų būti daroma įtaka keleivių teisėms, nustatytoms 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvoje 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų [1]. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai organizuota turistinė kelionė atšaukiama dėl kitų priežasčių nei keleivių vežimo arba kruizo paslaugos atšaukimas.

(21) Visiems keleiviams prieinamais būdais turėtų būti suteikta visa informacija apie šiuo reglamentu jiems suteikiamas teises, kad jie galėtų tomis teisėmis veiksmingai pasinaudoti. Keleiviai turėtų turėti teisę gauti informaciją apie teikiamą keleivių vežimo paslaugą arba kruizo paslaugą prieš kelionę ir jos metu. Visa svarbiausia keleiviams teikiama informacija turėtų būti teikiama tokiais būdais, kad būtų prieinama neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims ir kad su ta pačia informacija keleiviai galėtų susipažinti, pavyzdžiui, naudodami tekstą, Brailio raštą, garso, vaizdo įrašus ir (arba) elektronines priemones.

(22) Keleiviai turėtų galėti pasinaudoti savo teisėmis, remdamiesi atitinkamomis ir prieinamomis vežėjų ir terminalų operatorių pagal jų atitinkamas kompetencijos sritis nustatytomis skundų procedūromis arba atitinkamu atveju teikdami skundus atitinkamos valstybės narės tuo tikslu paskirtai įstaigai ar įstaigoms. Vežėjai ir terminalų operatoriai turėtų atsakyti į keleivių pateiktus skundus per nustatytą laikotarpį, kadangi neatsakymas į skundą galėtų būti panaudotas prieš juos.

(23) Atsižvelgiant į valstybės narės nustatytas skundų teikimo procedūras pageidautina, kad skundas dėl pagalbos uoste arba laive būtų pateiktas įstaigai ar įstaigoms, kurias šio reglamento vykdymui paskiria valstybė narė, kurioje yra įlaipinimo uostas, o keleivių vežimo iš trečiosios šalies paslaugų atveju valstybė narė, kurioje yra išlaipinimo uostas.

(24) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, taip pat paskirti kompetentingą įstaigą ar įstaigas, kuri (-ios) atliktų priežiūros ir vykdymo užtikrinimo užduotis. Tai nedaro įtakos keleivių teisėms nacionalinėje teisėje nustatyta tvarka kreiptis į teismą prašant apginti jų teises.

(25) Šiam reglamentui vykdyti paskirta įstaiga ar įstaigos turėtų būti nepriklausomos nuo komercinių interesų. Kiekviena valstybė narė turėtų paskirti bent vieną įstaigą, kuri prireikus turėtų įgaliojimus ir gebėjimus tirti atskirus skundus ir

[1] OL L 158, 1990 6 23, p. 59.

palengvinti ginčų sprendimą. Keleiviai turėtų turėti teisę per atitinkamą laikotarpį gauti pagrįstą paskirtosios įstaigos atsakymą. Atsižvelgiant į patikimos statistikos reikšmę šio reglamento vykdymui ir visų pirma siekiant užtikrinti nuoseklų jo taikymą visoje Sąjungoje, šių įstaigų parengtose ataskaitose turėtų, jei įmanoma, būti pateikiama statistika apie skundus ir jų sprendimo rezultatus.

(26) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už šio reglamento pažeidimus ir užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(27) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti aukštą keleivių apsaugos ir pagalbos jiems lygį visose valstybėse narėse, taip pat užtikrinti, kad ūkio subjektai vidaus rinkoje veiktų suderintomis sąlygomis, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(28) Šio reglamento vykdymo užtikrinimas turėtų būti pagrįstas 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) [1]. Todėl tą reglamentą reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(29) Turėtų būti griežtai laikomasi 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo [2] ir ji turėtų būti griežtai vykdoma siekiant užtikrinti fizinių ir juridinių asmenų privatumą, taip pat siekiant užtikrinti, kad informacija ir ataskaitos, kurias reikalaujama pateikti, būtų naudojamos tik šiame reglamente nustatytiems pareigoms vykdyti, ir nebūtų naudojamos taip, kad pakenktų tokiems asmenims.

(30) Šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

[1] OL L 364, 2004 12 9, p. 1.
[2] OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos vežimo jūrų ir vidaus vandenų keliais taisyklės dėl:

a) keleivių nediskriminavimo vežėjams siūlant vežimo sąlygas;

b) nediskriminavimo ir pagalbos neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims;

c) keleivių teisių atšaukus kelionę ar vėluojant;

d) būtiniausios keleiviams teiktinos informacijos;

e) skundų nagrinėjimo;

f) bendrųjų vykdymo taisyklių.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas keleiviams, kurie keliauja:

a) naudodamiesi keleivių vežimo paslaugomis, kai įlaipinimo uostas yra valstybės narės teritorijoje;

b) naudodamiesi keleivių vežimo paslaugomis, kai įlaipinimo uostas nėra valstybės narės teritorijoje, o išlaipinimo uostas yra valstybės narės teritorijoje, jei paslaugą teikia Sąjungos vežėjas, kaip apibrėžta 3 straipsnio e punkte;

c) naudodamiesi kruizu, kai įlaipinimo uostas yra valstybės narės teritorijoje. Tačiau tiems keleiviams netaikoma 16 straipsnio 2 dalis, 18, 19 straipsniai ir 20 straipsnio 1 ir 4 dalys.

2. Šis reglamentas netaikomas keleiviams, kurie keliauja:

a) laivais, kurių sertifikatuose nurodytas keleivių skaičius yra ne daugiau kaip 12;

b) laivais, kurių įgulą, atsakingą už laivo eksploatavimą, sudaro ne daugiau kaip trys asmenys arba kai bendras keleivių vežimo maršruto atstumas į vieną pusę yra mažesnis nei 500 metrų;

c) naudodamiesi kitomis nei kruizai ekskursijų ir pažintinių turų paslaugomis; arba

d) ne mechaniniu būdu varomais laivais ir autentiškais istoriniais keleiviniais laivais, suprojektuotais iki 1965 m., pastatytais beveik vien iš autentiškų medžiagų ir turinčiais leidimą vežti iki 36 keleivių, arba pavienėmis jų kopijomis.

3. Dvejų metų laikotarpiu nuo 2012 m. gruodžio 18 d. valstybės narės gali netaikyti šio reglamento mažesniems nei 300 tonų bendrojo tonažo jūrų laivams, eksploatuojamiems vidaus transporte, jei nacionalinės teisės aktais atitinkamai užtikrinamos šiame reglamente nustatytos keleivių teisės.

4. Valstybės narės gali šio reglamento netaikyti keleivių vežimo paslaugoms, susijusioms su viešųjų paslaugų įsipareigojimais, viešojo paslaugų pirkimo sutartimis ar integruotomis paslaugomis, jei nacionalinės teisės aktais panašiai užtikrinamos šiame reglamente nustatytos keleivių teisės.

5. Nedarant poveikio Direktyvos 2006/87/EB ir Direktyvos 2009/45/EB taikymui, šio reglamento nuostatos neturi būti suprantamos kaip techniniai reikalavimai, kuriais nustatomi įpareigojimai vežėjams, terminalų operatoriams ar kitiems subjektams modifikuoti ar pakeisti laivus, infrastruktūrą, uostus ar uostų terminalus.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

a) „neįgalusis“ ar „riboto judumo asmuo“ – asmuo, kurio judumas naudojantis transportu yra ribotas dėl bet kokios fizinės negalios (jutiminės arba judėjimo, nuolatinės arba laikinos), intelekto negalios arba sutrikimo ar bet kurios kitos negalios arba amžiaus ir kuriam dėl jo būklės reikia atitinkamo dėmesio, o paslaugas, teikiamas visiems keleiviams, reikia pritaikyti prie jo specialių poreikių;

b) valstybės narės teritorija – teritorija, kuriai taikoma Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, kaip nurodyta jos 355 straipsnyje, jame išdėstytomis sąlygomis;

c) prieigos sąlygos – uostų terminalų ir laivų, įskaitant jų infrastruktūrą, skirtą neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims, atitinkami prieinamumo standartai, gairės ir informacija apie prieinamumą;

d) vežėjas – fizinis ar juridinis asmuo, bet ne kelionių operatorius, kelionių agentas arba bilietų pardavėjas, teikiantis keleivių vežimo arba kruizų paslaugas plačiajai visuomenei;

e) Sąjungos vežėjas – valstybės narės teritorijoje įsisteigęs vežėjas arba vežėjas, teikiantis keleivių vežimo į valstybės narės teritoriją arba iš jos paslaugas;

f) keleivių vežimo paslauga – komercinė keleivių vežimo jūrų ar vidaus vandenų keliais paslauga, teikiama pagal paskelbtą tvarkaraštį;

g) integruotos paslaugos – tarpusavyje sujungtos vežimo paslaugos nustatytoje geografinėje teritorijoje, turinčios bendrą informavimo tarnybą, bilietų sistemą ir tvarkaraštį;

h) vykdantysis vežėjas – asmuo, išskyrus vežėją, faktiškai vykdantis visą vežimą arba jo dalį;

i) vidaus vandenų kelias – vežimui naudojamas natūralus ar dirbtinis laivybai tinkamas vandens telkinys arba tarpusavyje sujungtų vandens telkinių sistema, pavyzdžiui, ežerai, upės ar kanalai arba jų deriniai;

j) uostas – vieta arba geografinė teritorija, tvarkomaisiais darbais ir įranga paruošta taip, kad galėtų priimti laivus, į kuriuos reguliariai įlaipinami arba iš kurių išlaipinami keleiviai;

k) uosto terminalas – uoste esantis terminalas, kuriame dirba vežėjas arba terminalo operatorius ir kuriame yra įrengta infrastruktūra, pavyzdžiui, registravimo, bilietų pardavimo vietos ar laukimo salės ir kuriame yra darbuotojai, skirti padėti keleivių, kurie keliauja naudodamiesi keleivių vežimo paslaugomis ar kruizu, įlaipinimui ar išlaipinimui;

l) laivas – laivas, naudojamas laivybai jūrų ar vidaus vandenų keliais;

m) vežimo sutartis – sutartis dėl vežimo, kurią sudarė vežėjas ir keleivis vienai ar daugiau keleivių vežimo ar kruizo paslaugų suteikti;

n) bilietas – galiojantis dokumentas arba kitas vežimo sutarties įrodymas;

o) bilietų pardavėjas – bet kuris mažmeninio pardavimo agentas, kuris vežėjo vardu sudaro vežimo sutartis;

p) kelionių agentas – bet kuris mažmeninio pardavimo agentas, keleivio ar kelionių operatoriaus vardu sudarantis vežimo sutartis;

q) kelionių operatorius – kelionės organizatorius arba mažmeninio pardavimo agentas, kaip apibrėžta Direktyvos 90/314/EEB 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, išskyrus vežėją;

r) rezervacija – konkrečios keleivių vežimo ar kruizo paslaugos užsakymas;

s) terminalo operatorius – privatus ar viešasis subjektas, vykdantis veiklą valstybės narės teritorijoje, atsakingas už uosto terminalo administravimą ir valdymą;

t) kruizas – keleivių vežimo jūrų ar vidaus vandenų keliais paslauga, teikiama tik pramogų ar laisvalaikio tikslais, papildomai teikiant nakvynės ir kitas paslaugas, trunkanti ilgiau nei dvi dienas (su nakvyne) laive;

u) laivybos incidentas – laivo sudužimas, apsivertimas, susidūrimas ar užplaukimas ant seklumos, sprogimas ar gaisras laive arba gedimas laive.

4 straipsnis

Bilietai ir nediskriminacinės sutarties sąlygos

1. Vežėjai keleiviui išduoda bilietą, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinės teisės aktus numatyti kiti dokumentai, suteikiantys teisę būti vežamam. Gali būti išduodamas elektroninis bilietas.

2. Nedarydami poveikio socialiniams tarifams, vežėjai ar bilietų pardavėjai plačiajai visuomenei siūlo sutarties sąlygas ir tarifus tiesiogiai ar netiesiogiai nediskriminuodami galutinio vartotojo dėl jo nacionalinės priklausomybės arba dėl vežėjų ar bilietų pardavėjų įsisteigimo Sąjungoje vietos.

5 straipsnis

Kitos vykdančiosios šalys

1. Jei vykdyti pareigas pagal šį reglamentą pavedama vykdančiajam vežėjui, bilietų pardavėjui ar kitam asmeniui, vežėjas, kelionių agentas, kelionių operatorius ar terminalo operatorius, kuris pavedė vykdyti tokias pareigas bet kuriuo atveju atsako už veiksmus ir neveikimą, padarytus tos šalies einant jos tarnybos pareigas.

2. Be 1 dalies nuostatų, šaliai, kuriai vežėjas, kelionių agentas, kelionių operatorius ar terminalo operatorius pavedė vykdyti pareigas, pavestų pareigų atžvilgiu taikomos šio reglamento nuostatos, įskaitant nuostatas dėl atsakomybės ir atsikirtimų.

6 straipsnis

Atsisakymo draudimas

Pagal šį reglamentą numatytos teisės ir pareigos negali būti apribotos arba jų atsisakyta, visų pirma į vežimo sutartį įtraukiant leidžiančią nukrypti arba ribojančiąją nuostatą.

II SKYRIUS

NEĮGALIŲJŲ IR RIBOTO JUDUMO ASMENŲ TEISĖS

7 straipsnis

Teisė būti vežamam

1. Vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai negali atsisakyti rezervuoti, išduoti ar kitaip suteikti bilietą arba įlaipinti asmenis būtent dėl negalios arba riboto judumo.

2. Rezervacijos ir bilietai neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims siūlomi be papildomo mokesčio ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir kitiems keleiviams.

8 straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos ir specialiosios sąlygos

1. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 1 dalies, vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai gali atsisakyti rezervuoti, išduoti ar kitaip suteikti bilietą arba įlaipinti neįgalų ar riboto judumo asmenį:

a) kad patenkintų taikomus saugos reikalavimus, nustatytus tarptautinėje, Sąjungos ar nacionalinėje teisėje, arba kad patenkintų saugos reikalavimus, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos;

b) kai dėl keleivinio laivo konstrukcijos ar uosto infrastruktūros ir įrangos, įskaitant uosto terminalus, minėtojo asmens įlaipinimas, išlaipinimas ar vežimas yra neįmanomas saugiomis ar eksploataciniu požiūriu tinkamomis priemonėmis.

2. Jeigu dėl 1 dalyje nurodytų priežasčių atsisakoma rezervuoti arba išduoti ar kitaip suteikti bilietą, vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai deda visas būtinas pastangas, kad atitinkamam asmeniui būtų pasiūlytas priimtinas alternatyvus vežimas naudojantis vežėjo teikiamomis keleivių vežimo paslaugomis ar kruizu.

3. Jei neįgalųjį arba riboto judumo asmenį, kuris turi rezervaciją ar bilietą ir atitinka 11 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, vis tiek atsisakoma įlaipinti dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių, tam asmeniui ir lydinčiam asmeniui, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje, suteikiama galimybė pasinaudoti teise atgauti sumokėtą sumą arba vykti kitu maršrutu, kaip numatyta I priede. Teisė pasirinkti kelionę į pirmąją išvykimo vietą arba vykti kitu maršrutu suteikiama su sąlyga, kad bus įvykdyti visi saugos reikalavimai.

4. Jei tai tikrai būtina ir pagal tas pačias 1 dalyje nustatytas sąlygas vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai gali reikalauti, kad neįgalųjį ar riboto judumo asmenį lydėtų kitas asmuo, galintis suteikti neįgaliajam ar riboto judumo asmeniui reikalingą pagalbą. Keleivių vežimo paslaugos tokiam lydinčiajam asmeniui teikiamos nemokamai.

5. Kai vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai pasinaudoja 1 arba 4 dalimi, jie nedelsdami neįgalųjį arba riboto judumo asmenį informuoja apie konkrečias to priežastis. Neįgaliajam arba riboto judumo asmeniui paprašius, apie tas priežastis jam raštu pranešama ne vėliau kaip per penkias darbo dienas po to, kai pateiktas prašymas. Jei atsisakoma dėl 1 dalies a punkte nurodytų priežasčių, nurodomi taikomi saugos reikalavimai.

9 straipsnis

Prieinamumas ir informacija

1. Bendradarbiaudami su neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims atstovaujančiomis organizacijomis, vežėjai ir terminalų operatoriai, prireikus pasitelkdami savo organizacijas, nustato arba taiko jau esamas nediskriminavimo principu grindžiamas prieigos sąlygas, taikomas neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų ir juos lydinčių asmenų vežimui. Apie prieigos sąlygas pranešama nacionalinėms vykdymo užtikrinimo įstaigoms.

2. Vežėjai ir terminalų operatoriai viešai fizine forma ar internete skelbia 1 dalyje numatytas prieigos sąlygas, jei paprašoma, prieinamais būdais ir tokiomis pačiomis kalbomis, kokiomis informacija paprastai teikiama visiems keleiviams. Ypatingas dėmesys skiriamas neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų poreikiams.

3. Kelionių operatoriai suteikia galimybę susipažinti su 1 dalyje numatytomis prieigos sąlygomis, kurios taikomos kelionėms, įtrauktoms į jų organizuojamų, parduodamų ar siūlomų pirkti kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketus.

4. Vežėjai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai užtikrina, kad visa svarbi informacija, įskaitant bilieto rezervavimą internete ir informaciją apie vežimo sąlygas, kelionės informaciją ir informaciją apie prieigos sąlygas, būtų teikiama neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims tinkamais ir prieinamais būdais. Asmenys, kuriems reikia pagalbos, bet kokiomis prieinamomis priemonėmis, įskaitant elektronines priemones arba trumpųjų pranešimų paslaugas (SMS), gauna patvirtinimą, kad pagalba bus teikiama.

10 straipsnis

Teisė į pagalbą uostuose ir laivuose

Atsižvelgdami į 9 straipsnio 1 dalyje numatytas prieigos sąlygas ir atitinkamose savo kompetencijos srityse, vežėjai ir terminalų operatoriai uostuose, įskaitant įlaipinimo bei išlaipinimo vietas, ir laivuose nemokamai teikia II ir III prieduose nurodytą pagalbą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims. Jei įmanoma, pagalba pritaikoma individualiems neįgalaus ar riboto judumo asmens poreikiams.

11 straipsnis

Sąlygos, kuriomis teikiama pagalba

1. Vežėjai ir terminalų operatoriai atitinkamose savo kompetencijos srityse teikia pagalbą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, kaip nustatyta 10 straipsnyje, su sąlyga, kad:

a) vežėjui ar terminalo operatoriui bet kokiomis prieinamomis priemonėmis, įskaitant elektronines priemones arba SMS, pranešama apie tai, kad asmeniui reikės tokios pagalbos, likus ne mažiau kaip 48 valandoms iki to laiko, kai reikės suteikti pagalbą, nebent keleivis ir vežėjas susitartų dėl trumpesnio pranešimo laikotarpio; ir

b) neįgalusis ar riboto judumo asmuo atvyksta į uostą arba nustatytą vietą, kaip nurodyta 12 straipsnio 3 dalyje:

   i) vežėjo raštiškai nurodytu laiku, kuris turi būti ne anksčiau kaip likus 60 minučių iki paskelbto įlaipinimo laiko; arba

   ii) jei įlaipinimo laikas nenurodytas, ne vėliau kaip likus 60 minučių iki paskelbto išvykimo laiko, nebent keleivis ir vežėjas susitartų dėl trumpesnio pranešimo laikotarpio.

2. Be to, kas paminėta 1 dalyje, neįgalieji arba riboto judumo asmenys rezervacijos metu arba iš anksto pirkdami bilietą praneša vežėjui apie savo konkrečius poreikius, susijusius su apgyvendinimu, sėdima vieta ar reikiamomis paslaugomis, arba jų poreikį vežtis mediciniņę įrangą, jeigu tie poreikiai yra žinomi tuo metu.

3. Pranešimas, pateikiamas pagal 1 dalies a punktą ir 2 dalį, visuomet gali būti pateikiamas kelionių agentui ar kelionių operatoriui, iš kurio perkamas bilietas. Kai su vienu bilietu galima keliauti keletą kartų, užtenka vieno pranešimo, jei pateikiama atitinkama informacija apie tai, kada bus keliaujama kitus kartus. Keleivis gauna patvirtinimą, kuriame nurodoma, kad buvo tinkamai pranešta apie pagalbos poreikį, kaip reikalaujama pagal 1 dalies a punktą ir 2 dalį.

4. Nepaisant to, kad pranešimas pagal 1 dalies a punkto ir 2 dalies nuostatas nepateiktas, vežėjai ir terminalų operatoriai deda visas įmanomas pastangas užtikrinti, kad pagalba būtų suteikta tokiu būdu, kad neįgalusis ar riboto judumo asmuo galėtų įsilaipinti į laivą, juo keliauti ir iš jo išsilaipinti.

5. Kai neįgalųjį arba riboto judumo asmenį lydi sertifikuotas šuo vedlys, tas šuo į laivą priimamas kartu su tuo asmeniu, jei vežėjui, kelionių agentui arba kelionių operatoriui apie tai pranešta vadovaujantis taikomomis nacionalinėmis taisyklėmis dėl sertifikuotų šunų vedlių vežimo keleiviniais laivais, jeigu yra tokios taisyklės.

12 straipsnis

Pranešimų priėmimas ir susitikimo vietų nustatymas

1. Vežėjai, terminalų operatoriai, kelionių agentai ir kelionių operatoriai imasi visų būtinų priemonių, kad būtų paprašyta pranešimų, daromų pagal 11 straipsnio 1 dalies a punktą ir 11 straipsnio 2 dalį, ir tie pranešimai būtų priimami. Ta pareiga taikoma visose jų prekybos vietose, įskaitant pardavimą telefonu ir internetu.

2. Jei kelionių agentai ar kelionių operatoriai gauna 1 dalyje nurodytą pranešimą, jie savo įprastu darbo laiku nedelsiant perduoda tą informaciją vežėjui ar terminalo operatoriui.

3. Vežėjai ir terminalų operatoriai uosto terminaluose, pastato viduje ar išorėje, nustato vietą, kurioje neįgalieji ar riboto judumo asmenys gali pranešti apie savo atvykimą ir paprašyti pagalbos. Ta vieta aiškiai pažymima ženklu ir joje prieinamais būdais teikiama pagrindinė informacija apie uosto terminalą ir teikiamą pagalbą.

13 straipsnis

Pagalbos kokybės standartai

1. Terminalų operatoriai ir vežėjai, eksploatuojantys uosto terminalus arba teikiantys keleivių vežimo paslaugas, kurie per praėjusius kalendorinius metus iš viso atliko daugiau kaip 100 000 keleivių vežimų komerciniais pagrindais, savo atitinkamose kompetencijos srityse nustato kokybės standartus, taikomus II ir III prieduose apibrėžtai pagalbai, ir atitinkamais atvejais per savo organizacijas, bendradarbiaudami su organizacijomis, atstovaujančiomis neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims, nustato išteklių poreikius tam, kad tie standartai būtų įgyvendinti.

2. Nustatant kokybės standartus visapusiškai atsižvelgiama į tarptautiniu lygmeniu pripažintą politiką ir elgesio kodeksus, susijusius su palankesnių sąlygų keliaujantiems neįgaliesiems arba riboto judumo asmenims sudarymu, ypač į TJO rekomendaciją dėl keleivinių laivų konstrukcijos ir naudojimo siekiant atsižvelgti į vyresnio amžiaus ir neįgaliųjų asmenų poreikius.

3. Vežėjai ir terminalų operatoriai fizine forma ar internete skelbia 1 dalyje numatytus kokybės standartus prieinamais būdais ir tokiomis pačiomis kalbomis, kokiomis informacija paprastai teikiama visiems keleiviams.

14 straipsnis

Mokymas ir nurodymai

Nepažeisdami Tarptautinės konvencijos ir Jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų kodekso ir taisyklių, priimtų pagal patikslintą Konvenciją dėl laivybos Reinu bei Konvenciją dėl laivybos Dunojumi tvarkos, vežėjai ir prireikus terminalų operatoriai nustato mokymo, susijusio su neįgaliaisiais, procedūras, įskaitant instrukcijas, ir užtikrina, kad:

a) jų personalas, įskaitant ir bet kurios kitos vykdančiosios šalies įdarbintus darbuotojus, tiesiogiai teikiantis pagalbą neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, būtų apmokytas arba gavęs instrukcijas, kaip nustatyta IV priedo A ir B dalyse;

b) jų personalas, kuris paprastai yra atsakingas už bilietų rezervavimą ir pardavimą arba už keleivių įlaipinimą ir išlaipinimą, įskaitant bet kurios kitos vykdančiosios šalies įdarbintus darbuotojus, būtų apmokytas arba gavęs nurodymus, kaip nustatyta IV priedo A dalyje; ir

c) a ir b punktuose minėtų kategorijų personalas palaiko savo kompetenciją, pvz., jie gauna nurodymus arba prireikus jiems rengiamas mokymas žinioms atnaujinti.

15 straipsnis

Kompensacija už judėjimo įrangą ar kitą specialią įrangą

1. Vežėjai ir terminalų operatoriai atsako už žalą, patirtą pametus ar sugadinus judėjimo įrangą ar kitą specialią įrangą, kurią naudojo neįgalusis ar riboto judumo asmuo, jei incidentas, dėl kurio padaryta žala, kilo dėl vežėjo ar terminalo operatoriaus kaltės ar aplaidumo. Daroma prielaida, kad nuostoliai dėl gabenimo metu kilusio incidento padaryti dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo.

2. 1 dalyje nurodyta kompensacija atitinka atitinkamos įrangos pakeitimo kainą arba, atitinkamais atvejais, išlaidas, susijusias su taisymu.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos tais atvejais, jei taikomas 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 392/2009 dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės avarijų atveju ([1]) 4 straipsnis.

4. Be to, dedamos visos pastangos, kad būtų greitai suteikta laikina pakaitinė įranga, kuri būtų tinkama alternatyva.

([1]) OL L 131, 2009 5 28, p. 24.

III SKYRIUS

VEŽĖJŲ IR TERMINALŲ OPERATORIŲ PAREIGOS KELIONĖS PERTRAUKIMO ATVEJU

16 straipsnis

Informavimas atšaukto ar atidėto išvykimo atveju

1. Jeigu keleivių vežimo paslauga ar kruizas atšaukiami arba išvykimas atidedamas, vežėjas arba atitinkamais atvejais terminalo operatorius kaip įmanoma greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip praėjus 30 minučių po numatyto išvykimo laiko informuoja iš uosto terminalų išvykstančius keleivius arba, jei įmanoma, iš uostų išvykstančius keleivius apie padėtį ir nurodo numatomą išvykimo laiką bei numatomą atvykimo laiką, kai tik ši informacija žinoma.

2. Jeigu keleiviai dėl atšaukimo ar atidėjimo nespėja pasinaudoti jungiamąja vežimo paslauga, vežėjas ir atitinkamais atvejais terminalo operatorius imasi pagrįstų pastangų informuoti atitinkamus keleivius apie alternatyvias jungiamąsias vežimo paslaugas.

3. Vežėjas arba atitinkamais atvejais terminalo operatorius užtikrina, kad neįgalieji ar riboto judumo asmenys prieinamais būdais gautų informaciją, kurią privalomą pateikti pagal 1 ir 2 dalis.

17 straipsnis

Pagalbos teikimas atšaukto ar atidėto išvykimo atveju

1. Kai vežėjas pagrįstai numato, kad keleivių vežimo paslauga ar kruizas bus atšaukti arba išvykimas atidėtas ilgiau kaip 90 minučių nuo planuoto išvykimo laiko, iš uosto terminalų išvykstantiems keleiviams, atsižvelgiant į laukimo laiką, nemokamai pasiūloma užkandžių, patiekalų ar gaiviųjų gėrimų, jei jų yra arba jei jų įmanoma pristatyti dedant protingas pastangas.

2. Tuo atveju, kai išvykimas atšaukiamas arba atidedamas, ir dėl to keleiviui tampa būtina pasilikti vieną ar daugiau naktų arba ilgiau nei jis ketino, vežėjas, jei ir kai fiziškai įmanoma, iš uosto terminalų išvykstantiems keleiviams pasiūlo ne tik užkandžių, patiekalų ar gaiviųjų gėrimų, kaip numatyta 1 dalyje, bet ir nemokamą nakvynę laive ar sausumoje, taip pat transportą tarp uosto terminalo ir apsistojimo vietos. Vežėjas gali apriboti bendras nakvynės sausumoje išlaidas kiekvienam keleiviui, neįskaitant transporto tarp uosto terminalo ir apsistojimo vietos, iki 80 EUR už naktį ir kompensuoti ne daugiau kaip už tris naktis.

3. Taikydamas 1 ir 2 dalis, vežėjas ypatingą dėmesį skiria neįgaliųjų ir riboto judumo keleivių bei juos lydinčių asmenų poreikiams.

18 straipsnis

Maršruto pakeitimas ir sumokėtos sumos grąžinimas atšaukto ar atidėto išvykimo atveju

1. Kai vežėjas pagrįstai numato, kad keleivių vežimo paslauga bus atšaukta arba išvykimas iš uosto terminalo atidėtas ilgiau kaip 90 minučių, keleiviui nedelsiant siūloma pasirinkti:

a) vykti į galutinę atvykimo vietą kitu maršrutu panašiomis kelionės sąlygomis, kaip nustatyta vežimo sutartyje, jei yra galimybė, – kuo anksčiau, ir be jokio papildomo mokesčio;

b) už bilietą sumokėtos sumos grąžinimą ir atitinkamais atvejais nemokamą grįžimo į pradinę išvykimo vietą, kaip nustatyta vežimo sutartyje, paslaugą, jei yra galimybė, – kuo anksčiau.

2. Jei keleivių vežimo paslauga atšaukiama arba išvykimas iš uosto atidedamas ilgiau kaip 90 minučių, keleiviai turi teisę į tokį maršruto pakeitimą arba už bilietą sumokėtos sumos sugražinimą iš vežėjo.

3. Sumokėta suma grąžinama, kaip numatyta 1 dalies b punkte ir 2 dalyje, per septynias dienas grynaisiais pinigais, elektroniniu banko pervedimu, banko pavedimu arba banko čekiais, sugrąžinant visą bilieto kainos sumą, už kurią jis buvo įsigytas, už neįvykusią kelionės dalį ar dalis ir už jau įvykusią kelionės dalį ar dalis, jei pagal keleivio pradinį kelionės planą kelionė netenka prasmės. Jei keleivis sutinka, už bilietą sumokėta suma taip pat gali būti grąžinta čekiais ir (arba) gali būti kompensuota suteikiant kitas paslaugas, kurių vertė atitinka sumokėtą bilieto kainą, jei sąlygos (ypač susijusios su galiojimo laikotarpiu ir paskirties vieta) yra lanksčios.

19 straipsnis

Bilieto kainos kompensavimas atidėto atvykimo atveju

1. Neprarasdami teisės būti vežamais, keleiviai iš vežėjo gali reikalauti kompensacijos, jei į galutinę atvykimo vietą jie bus atvežami vėliau nei nustatyta vežimo sutartyje. Minimali kompensavimo suma yra 25 % bilieto kainos, jei vėluojama ne mažiau kaip:

a) vieną valandą, kai planuota kelionė trunka ne ilgiau kaip keturias valandas;

b) dvi valandas, kai planuota kelionė trunka ilgiau kaip keturias valandas, bet neviršija aštuonių valandų;

c) tris valandas, kai planuota kelionė trunka ilgiau kaip aštuonias valandas, bet neviršija 24 valandų; arba

d) šešias valandas, kai planuota kelionė trunka ilgiau kaip 24 valandas.

Jei vėlavimas dvigubai viršija a–d punktuose nustatytą laiką, kompensacija yra 50 % bilieto kainos.

2. Keleiviai, kurie turi nuolatinį bilietą ar sezoninį bilietą, ir kurie šių bilietų galiojimo laikotarpiu nuolat susidūrė su atidėtais atvykimais, gali reikalauti atitinkamos kompensacijos pagal vežėjo nustatytas kompensavimo taisykles. Šiose taisyklėse nurodomi vėlavimo atvykti nustatymo ir kompensacijos apskaičiavimo kriterijai.

3. Kompensacija apskaičiuojama remiantis kaina, kurią keleivis faktiškai sumokėjo už keleivių vežimo paslaugą, kurią buvo vėluojama suteikti.

4. Tais atvejais, kai keliaujama į abi puses, kompensacija už vėlavimą atvykti keliaujant pirmyn arba keliaujant atgal apskaičiuojama nuo pusės kainos, sumokėtos už vežimą naudojantis ta keleivių vežimo paslauga.

5. Kompensacija išmokama per vieną mėnesį nuo prašymo dėl kompensacijos pateikimo. Kompensacija gali būti išmokėta čekiais ir (arba) suteikiant kitas paslaugas, jei sąlygos, visų pirma susijusios su galiojimo laiku ir paskirties vieta, yra lanksčios. Keleiviui paprašius, kompensacija išmokama pinigais.

6. Iš kompensacijos už bilieto kainą neišskaičiuojamos finansinio sandorio tvarkymo išlaidos, pavyzdžiui, mokesčiai, išlaidos už pokalbius telefonu ar pašto ženklus. Vežėjai gali nustatyti mažiausią sumą, kurios neviršijus kompensacija nebus mokama. Ši mažiausia suma turi būti ne didesnė kaip 6 EUR.

20 straipsnis

Išimtys

1. 17, 18 ir19 straipsniai netaikomi keleiviams, turintiems nenustatytos datos bilietus tol, kol nenustatoma išvykimo data, išskyrus keleivius, turinčius nuolatinį ar sezoninį bilietą.

2. 17 ir 19 straipsniai netaikomi, jei apie išvykimo atšaukimą ar atidėjimą keleiviui pranešama prieš jam nusiperkant bilietą arba jei išvykimas atšaukiamas ar atidedamas dėl keleivio kaltės.

3. 17 straipsnio 2 dalis netaikoma, kai vežėjas įrodo, kad atidėjimo ar atšaukimo priežastis yra oro sąlygos, keliančios grėsmę saugiam laivo eksploatavimui.

4. 19 straipsnis netaikomas, kai vežėjas įrodo, kad atšaukimo ar atidėjimo priežastis yra oro sąlygos, keliančios grėsmę saugiam laivo eksploatavimui, arba ypatingos aplinkybės, trukdančios teikti keleivių vežimo paslaugą, kurių nebūtų buvę galima išvengti net ir imantis visų pagrįstų priemonių.

21 straipsnis

Kiti ieškiniai

Nė viena šio reglamento nuostata netrukdo keleiviams reikalauti atlyginti žalą, patirtą atšaukus ar atidėjus vežimo paslaugas, nacionaliniuose teismuose pagal nacionalinę teisę, taip pat pagal Direktyvą 90/314/EEB.

IV SKYRIUS

INFORMAVIMĄ IR SKUNDUS REGLAMENTUOJANČIOS BENDROSIOS TAISYKLĖS

22 straipsnis

Teisė gauti informaciją apie kelionę

Vežėjai ir terminalų operatoriai savo atitinkamos kompetencijos srityse kelionės metu teikia keleiviams atitinkamą informaciją būdais, kurie yra visiems prieinami, ir tokiomis pačiomis kalbomis, kokiomis informacija paprastai teikiama visiems keleiviams. Ypatingas dėmesys skiriamas neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų poreikiams.

23 straipsnis

Informacija apie keleivių teises

1. Vežėjai, terminalų operatoriai ir, jei taikoma, uostų direkcijos savo atitinkamos kompetencijos srityse užtikrina, kad informacija apie keleivių teises pagal šį reglamentą būtų viešai prieinama laivuose, jei įmanoma, uostuose ir uostų terminaluose. Informacija teikiama, kai įmanoma, prieinamais būdais ir tokiomis pačiomis kalbomis, kokiomis informacija paprastai teikiama visiems keleiviams. Teikiant šią informaciją, ypatingas dėmesys skiriamas neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų poreikiams.

2. Siekdami įvykdyti 1 dalyje nurodytą informavimo reikalavimą, vežėjai, terminalų operatoriai ir prireikus uostų direkcijos gali naudoti Komisijos visomis oficialiomis Europos Sąjungos institucijų kalbomis parengtą ir jiems prieinamą šio reglamento nuostatų santrauką.

3. Vežėjai, terminalų operatoriai ir, jei taikoma, uostų direkcijos laivuose, jei įmanoma, uostuose ir uostų terminaluose tinkamu būdu praneša keleiviams atitinkamos valstybės narės pagal 25 straipsnio 1 dalies nuostatas paskirtos įstaigos kontaktinius duomenis.

24 straipsnis

Skundai

1. Vežėjai ir terminalų operatoriai nustato arba taiko galiojančią prieinamą skundų, susijusių su šiame reglamente numatytomis teisėmis ir pareigomis, nagrinėjimo tvarką.

2. Jei keleivis, kuriam taikomas šis reglamentas, pageidauja vežėjui arba terminalo operatoriui pateikti skundą, jis pateikia jį per du mėnesius nuo tos dienos, kai paslauga buvo ar turėjo būti suteikta. Per vieną mėnesį nuo skundo gavimo vežėjas ar terminalo operatorius praneša keleiviui, kad jo skundas yra patenkintas, atmestas ar kad tebevyksta jo nagrinėjimas. Terminas galutiniam atsakymui pateikti yra ne ilgesnis kaip du mėnesiai nuo skundo gavimo dienos.

V SKYRIUS

VYKDYMO UŽTIKRINIMAS IR NACIONALINĖS VYKDYMO UŽTIKRINIMO ĮSTAIGOS

25 straipsnis

Nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria naują ar esamą įstaigą ar įstaigas, atsakingas už šio reglamento nuostatų, susijusių su keleivių vežimo paslaugomis ir kruizais, kai vežama iš jos teritorijoje esančių uostų, ir keleivių vežimo paslaugomis, kai vežama iš trečiosios šalies į tokius uostus, vykdymo užtikrinimą. Kiekviena įstaiga imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

Kiekviena įstaiga veiklos organizavimo, finansavimo sprendimų, teisinės struktūros ir sprendimų priėmimo požiūriu yra nepriklausoma nuo komercinių interesų.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie įstaigą ar įstaigas, paskirtas remiantis šiuo straipsniu.

3. Keleivis pagal 1 dalį paskirtai kompetentingai įstaigai arba bet kuriai kitai valstybės narės paskirtai kompetentingai įstaigai pagal nacionalinę teisę gali pateikti skundą dėl galimo šio reglamento pažeidimo. Kompetentinga įstaiga per protingą laikotarpį pateikia keleiviams pagrįstus atsakymus į jų skundus.

Valstybė narė gali nuspręsti:

a) kad skundą, susijusį su sritimi, kurioje taikomas šis reglamentas, keleivis pirmiausia pateikia vežėjui arba terminalo operatoriui; ir (arba)

b) kad nacionalinė vykdymo užtikrinimo įstaiga arba bet kuri kita valstybės narės paskirta kompetentinga įstaiga veikia kaip apeliacinė įstaiga, kuri nagrinėja pagal 24 straipsnį neišspręstus skundus.

4. Valstybės narės, nusprendusios tam tikroms paslaugoms taikyti išimtį pagal 2 straipsnio 4 dalį, užtikrina, kad veiktų panašus keleivių teisių užtikrinimo mechanizmas.

26 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo ataskaita

Ne vėliau kaip 2015 m. birželio 1 d. ir vėliau kas dvejus metus pagal 25 straipsnį paskirtos vykdymo užtikrinimo įstaigos paskelbia savo praėjusių dvejų kalendorinių metų veiklos ataskaitą, kurioje visų pirma aprašomi veiksmai, kurių buvo imtasi siekiant įgyvendinti šio reglamento nuostatas, pateikiama išsami informacija apie tai, kokios sankcijos taikytos, ir statistiniai duomenys apie skundus bei taikytas sankcijas.

27 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo įstaigų bendradarbiavimas

25 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės vykdymo užtikrinimo įstaigos keičiasi informacija apie savo darbą ir sprendimų priėmimo principus bei praktiką tokiu mastu, kuris būtinas siekiant užtikrinti nuoseklų šio reglamento taikymą. Komisija joms padeda vykdyti tą užduotį.

28 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių, kad jos būtų įgyvendintos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 18 d. praneša Komisijai apie tas taisykles ir priemones bei nedelsiant praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 19 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento veikimo ir poveikio ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl teisės aktų, kuriais papildomos šio reglamento nuostatos arba kuriais šis reglamentas iš dalies keičiamas.

30 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 priedas papildomas šiuo punktu:

„18. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių (*).

(*) OL L 334, 2010 12 17, p. 1.“

31 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2012 m. gruodžio 18 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2010 m. lapkričio 24 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
O. CHASTEL

I PRIEDAS

NEĮGALIŲJŲ IR RIBOTO JUDUMO ASMENŲ TEISĖ ATGAUTI SUMOKĖTĄ SUMĄ ARBA VYKTI KITU MARŠRUTU, KAIP NURODYTA 8 STRAIPSNYJE

1. Kai daroma nuoroda į šį priedą, neįgaliesiems arba riboto judumo asmenims siūloma pasirinkti:

   a) — galimybę per septynias dienas atgauti visą perkant bilietą sumokėtą sumą grynaisiais pinigais, elektroniniu banko pervedimu, banko pavedimu arba banko čekiu už neįvykusią kelionės dalį ar dalis ir už jau įvykusią kelionės dalį ar dalis, jei pagal keleivio pradinį kelionės planą kelionė netenka prasmės, taip pat tam tikrais atvejais,

   — grįžimo į pradinę išvykimo vietą paslaugą, jei yra galimybė, – kuo anksčiau; arba

   b) vykti į galutinę atvykimo vietą, kaip nustatyta vežimo sutartyje, kitu maršrutu be jokio papildomo mokesčio ir panašiomis kelionės sąlygomis, jei yra galimybė, – kuo anksčiau; arba

   c) vykti į galutinę atvykimo vietą, kaip nustatyta vežimo sutartyje, kitu maršrutu, panašiomis kelionės sąlygomis vėliau kitu keleiviui patogiu laiku, jeigu yra bilietų.

2. 1 dalies a punktas taip pat taikomas keleiviams, kurių kelionės sudaro dalį paketo, išskyrus teisę atgauti sumokėtą sumą, kai tokia teisė įgyjama pagal Direktyvą 90/314/EEB.

3. Jei mieste ar regione yra keli uostai ir vežėjas siūlo keleiviui kelionę į kitą uostą nei nurodytasis keleivio rezervuotame biliete, vežėjas padengia keleivio nuvykimo iš to kito uosto į keleivio rezervuotame biliete nurodytą uostą arba į kitą netolimą su keleiviu sutartą paskirties vietą išlaidas.

II PRIEDAS

PAGALBA UOSTUOSE, ĮSKAITANT ĮLAIPINIMO BEI IŠLAIPINIMO VIETAS, KAIP NURODYTA 10 IR 13 STRAIPSNIUOSE

1. Pagalba ir tvarka, būtinos, kad neįgaliems asmenims ir riboto judumo asmenims būtų sudarytos sąlygos:

   — pranešti apie jų atvykimą į uosto terminalą arba, jei įmanoma, į uostą ir apie jų prašymą suteikti pagalbą,

   — iš įėjimo vietos nuvykti į registracijos vietą, jei tokia yra, arba iki laivo,

   — prireikus užsiregistruoti ir užregistruoti bagažą,

   — iš registracijos vietos, jei tokia yra, nuvykti iki laivo per emigracijos ir saugumo tarnybas,

   — įsilaipinti į laivą, prireikus naudojantis keltuvais, neįgaliųjų vežimėliais ar kita reikiama pagalba,

   — iš įėjimo į laivą vietos nuvykti iki savo sėdimų vietų ir (arba) zonos,

   — laikyti ir atsiimti bagažą laive,

   — iš savo vietų nuvykti iki išėjimo iš laivo vietos,

   — išlipti iš laivo, prireikus naudojantis keltuvais, neįgaliųjų vežimėliais ar kita reikiama pagalba,

   — prireikus atsiimti bagažą ir pereiti per imigracijos ir muitinės tarnybas,

   — iš bagažo salės arba išlaipinimo vietos nuvykti į nustatytą išėjimo vietą,

   — prireikus patekti į tualeto patalpas, jei tokios yra.

2. Kai neįgaliajam arba riboto judumo asmeniui padeda lydintis asmuo, šiam asmeniui, jei paprašoma, turi būti sudarytos sąlygos teikti reikiamą pagalbą uoste ir įsilaipinant bei išsilaipinant.

3. Paslaugos, susijusios su visa būtina judėsenos įranga, įskaitant elektrinius vežimėlius.

4. Laikinas sugadintos arba pamestos judumo įrangos pakeitimas įranga, kuri būtų tinkama alternatyva.

5. Tam tikrais atvejais sertifikuotų šunų vedlių priežiūra sausumoje.

6. Būtinos informacijos apie įlaipinimą ir išlaipinimą perdavimas prieinamais būdais.

III PRIEDAS

PAGALBA LAIVUOSE, AIP NURODYTA 10 IR 13 STRAIPSNIUOSE

1. Sertifikuotų šunų vedlių vežimas laivu laikantis nacionalinių taisyklių.

2. Medicininės įrangos ir judėsenos įrangos, būtinos neįgaliajam arba riboto judumo asmeniui, įskaitant elektrinius vežimėlius, vežimas.

3. Būtiniausios informacijos apie kelionę pranešimas prieinamais būdais.

4. Dedamos visos pagrįstos pastangos, jei paprašoma, kad neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims būtų paskirta jų poreikius atitinkanti sėdimoji vieta, laikantis saugos reikalavimų ir jei tokių vietų yra.

5. Prireikus suteikiama pagalba patekti į tualeto patalpas, jei tokios yra.

6. Jei neįgaliajam ar riboto judumo asmeniui padeda jį lydintis asmuo, vežėjas deda visas protingas pastangas, kad tokiam asmeniui būtų paskirta sėdima vieta arba kajutė šalia to neįgaliojo ar riboto judumo asmens.

IV PRIEDAS

MOKYMAS, ĮSKAITANT INSTRUKCIJAS, SUSIJĘS SU NEĮGALUMU, KAIP NURODYTA 14 STRAIPSNYJE

A. Mokymas, įskaitant instrukcijas, siekiant informuoti apie neįgalumą

Mokymas, įskaitant instrukcijas, siekiant informuoti apie neįgalumą, apima šiuos aspektus:

— informavimą, kaip tinkamai elgtis su keleiviais, turinčiais fizinę, jutiminę (klausos ir regos), nefizinę negalią ar mokymosi sutrikimų, įskaitant žinias, kaip atskirti skirtingus asmenų, kurių judumas, orientacija ar bendravimas gali būti sutrikę, gebėjimus,

— kliūtis, su kuriomis susiduria neįgalieji ar riboto judumo asmenys, įskaitant požiūrį į juos, aplinkos ir (arba) fizines bei organizacines kliūtis,

— informaciją apie sertifikuotus šunis vedlius, įskaitant tokio šuns vedlio vaidmenį ir poreikius,

— kaip elgtis netikėtomis aplinkybėmis,

— socialinius įgūdžius ir bendravimo su klausos, regos ar kalbos negalią turinčiais žmonėmis bei žmonėmis su mokymosi sutrikimais būdus,

— bendras žinias apie TJO rekomendacijas dėl keleivinių laivų konstrukcijos ir naudojimo, atsižvelgiant į vyresnio amžiaus ir neįgaliųjų asmenų poreikius.

B. Pagalbos teikimo neįgaliesiems mokymas, įskaitant instrukcijas

Pagalbos teikimo neįgaliesiems mokymas, įskaitant instrukcijas, apima šiuos aspektus:

— kaip padėti neįgaliųjų vežimėliu besinaudojančiam asmeniui atsisėsti į neįgaliųjų vežimėlį ir iš jo pakilti,

— pagalbos neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, keliaujantiems su sertifikuotu šunimi vedliu, teikimo įgūdžius, įskaitant tokių šunų vaidmenį ir poreikius,

— kaip lydėti regos negalią turinčius keleivius bei tinkamai elgtis su sertifikuotais šunimis vedliais ir juos vežti,

— kaip atskirti įrangos, galinčios padėti neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims, rūšis ir žinoti, kaip atsargiai naudotis tokia įranga,

— naudojimąsi įranga, skirta padėti įsilaipinti ir išsilaipinti, ir tinkamas pagalbos įsilaipinant ir išsilaipinant procedūras, užtikrinančias neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų saugumą ir orumą,

— suvokimą, kad reikalinga patikima ir profesionali pagalba. Taip pat suvokimą, kad kai kurie neįgalieji ir riboto judumo asmenys kelionės metu gali jaustis pažeidžiami dėl to, kad yra priklausomi nuo teikiamos pagalbos,

— kaip suteikti pirmąją pagalbą.

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2010/75/ES

2010 m. lapkričio 24 d.

dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės)
(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę [2],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [3],

kadangi:

(1) Reikia atlikti tam tikrus esminius 1978 m. vasario 20 d. Tarybos direktyvos 78/176/EEB dėl titano dioksido pramonės atliekų [4], 1982 m. gruodžio 3 d. Tarybos direktyvos 82/883/EEB dėl aplinkos, veikiamos titano dioksido pramonės atliekų, priežiūros ir stebėjimo tvarkos [5], 1992 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyvos 92/112/EEB dėl titano dioksido pramonės atliekų sukeltos taršos mažinimo ir galutinio panaikinimo programų derinimo tvarkos [6], 1999 m. kovo 11 d. Tarybos direktyvos 1999/13/EB dėl tam tikrų veiklos rūšių ir tam tikrų įrenginių lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius, emisijų apribojimo [7], 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/76/EB dėl atliekų deginimo [8], 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo [9] ir 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės [10] pakeitimus. Siekiant aiškumo, tos direktyvos turėtų būti išdėstytos nauja redakcija.

(2) Siekiant pagal principą „teršėjas moka“ ir taršos prevencijos principą išvengti pramoninės veiklos sukeliamos taršos, ją sumažinti ir, kiek įmanoma, pašalinti, būtina sukurti pagrindinių pramoninės veiklos rūšių bendrąją kontrolės sistemą, teikiant pirmenybę taršos šaltinio valdymui, užtikrinant apdairų gamtos išteklių naudojimą ir atsižvelgiant, kai reikia, į vietos, kurioje vykdoma pramoninė veikla, ekonominę padėtį ir konkrečias vietos ypatybes.

(3) Skirtingai reglamentuojant į orą, vandenį arba dirvožemį išmetamus teršalus gali būti skatinamas taršos perkėlimas iš vienos aplinkos terpės į kitą, o ne gerinama aplinkos apsauga. Todėl tikslinga numatyti, kad veikla tokiose srityse, kaip antai: į orą, vandenį ir dirvožemį išmetamų teršalų prevencija bei kontrolė, atliekų tvarkymas, energijos vartojimo efektyvumas ir avarijų prevencija, būtų vykdoma vadovaujantis integruotu požiūriu. Toks požiūris taip pat padės pasiekti, kad suvienodinus pramoniniams įrenginiams taikomus aplinkosauginio veiksmingumo reikalavimus Europos Sąjungoje būtų sukurtos vienodos sąlygos.

---

[1] OL C 182, 2009 8 4, p. 46.

[2] OL C 325, 2008 12 19, p. 60.

[3] 2009 m. kovo 10 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 87 E, 2010 4 1, p. 191) ir 2010 m. vasario 15 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (OL C 107 E, 2010 4 27, p. 1). 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2010 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimas.

[4] OL L 54, 1978 2 25, p. 19.

[5] OL L 378, 1982 12 31, p. 1.

[6] OL L 409, 1992 12 31, p. 11.

[7] OL L 85, 1999 3 29, p. 1.

[8] OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

[9] OL L 309, 2001 11 27, p. 1.

[10] OL L 24, 2008 1 29, p. 8.

(4) Tikslinga peržiūrėti teisės aktus dėl pramoninų įrenginių siekiant supaprastinti bei aiškiau išdėstyti galiojančias nuostatas, sumažinti nereikalingą administracinę naštą ir įgyvendinti išvadas, pateiktas 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisijos komunikate dėl oro taršos teminės strategijos (toliau – Teminė oro taršos strategija), 2006 m. rugsėjo 22 d. Komisijos komunikate dėl dirvožemio apsaugos teminės strategijos ir 2005 m. gruodžio 21 d. Komisijos komunikate dėl atliekų prevencijos bei perdirbimo teminės strategijos, priimtose įgyvendinant 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1600/2002/EB, nustatantį šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ([1]). Šiuose komunikatuose nustatyti tikslai apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, o jų negalima pasiekti, jei nebus dar labiau sumažinta iš pramoninės veiklos kylanti tarša.

(5) Siekiant užtikrinti taršos prevenciją ir kontrolę, kiekvienas įrenginys turėtų būti eksploatuojamas tik turint leidimą, o kai tam tikri įrenginiai eksploatuojami ir veikla vykdoma naudojant organinius tirpiklius – tik jei įrenginiui išduotas leidimas arba jis įregistruotas.

(6) Valstybės narės nustato požiūrį, kuriuo vadovaujantis paskirtoma atsakomybė tarp renginius eksploatuojančių ūkio subjektų, su sąlyga, kad užtikrinamas šios direktyvos reikalavimų laikymasis. Valstybės narės gali nuspręsti suteikti leidimą vienam už kiekvieną įrenginį atsakingam ūkio subjektui arba konkrečiai nurodyti kelių skirtingų įrenginio dalių ūkio subjektų atsakomybę. Jeigu pagal valstybės narės galiojančią teisės sistemą už kiekvienąįrenginį numatomas tik vienas atsakingas ūkio subjektas, ta valstybė narė gali nuspręsti palikti galioti šią sistemą.

(7) Siekiant palengvinti leidimų išdavimą, valstybėms narėms turėtų būti sudarytos sąlygos tam tikrų kategorijų įrenginiams nustatyti reikalavimus bendrosiose privalomose taisyklėse.

(8) Svarbu užkirsti kelią avarijoms ir incidentams bei apriboti jų padarinius. Atsakomybę už žalą gamtai, padarytą dėl avarijų ar incidentų, reglamentuoja atitinkama nacionalinė teisė ir, kai taikoma, kiti atitinkami Sąjungos teisės aktai.

(9) Siekiant išvengti dvigubo reguliavimo, leidime įrenginiui, kuriam taikoma 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje ([2]), neturėtų būti nurodoma tos direktyvos I priede nurodytų išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų tiesiogiai išmetamo kiekio ribinė vertė, išskyrus atvejus, kai būtina užtikrinti, kad vietos lygiu nebūtų sukelta didelė tarša, arba kai ta sistema įrenginiui netaikoma.

(10) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 193 straipsnį šia direktyva nedraudžiama valstybėms narėms taikyti ar nustatyti griežtesnių apsaugos priemonių, pvz., su šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis susijusių reikalavimų, su sąlyga, kad šios priemonės atitinka Sutartis ir apie jas pranešta Komisijai.

(11) Ūkio subjektai turėtų pateikti prašymą išduoti leidimą, kuriame būtų pateikta informacija, reikalinga, kad kompetentinga institucija galėtų nustatyti leidimo sąlygas. Ūkio subjektams turėtų būti sudarytos sąlygos, kad teikdami prašymus dėl leidimo išdavimo jie galėtų pasinaudoti informacija, gauta taikant 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ([3]) ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyvą 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės ([4]).

(12) Leidime turėtų būti numatytos visos priemonės, būtinos aukštam aplinkos apsaugos lygiui pasiekti ir užtikrinti, kad įrenginys būtų eksploatuojamas laikantis bendrųjų principų, reglamentuojančių pagrindines ūkio subjekto pareigas. Leidime taip pat turėtų būti nurodytos išmetamų teršalų ribinės vertės arba jas atitinkantys parametrai ar techninės priemonės, ir nustatyti atitinkami dirvožemio ir požeminio vandens apsaugos bei stebėsenos reikalavimai. Nustatant leidimo sąlygas turėtų būti atsižvelgiama į geriausius prieinamus gamybos būdus.

(13) Siekiant nustatyti geriausius prieinamus gamybos būdus ir sumažinti pramoninės veiklos taršos masto skirtumus Sąjungoje keičiantis informacija su suinteresuotaisiais subjektais, turėtų būti parengti, peržiūrėti ir, prireikus, atnaujinti geriausių prieinamų gamybos būdų informaciniai dokumentai (toliau – GPGB informaciniai dokumentai), o svarbiausi GPGB informacinių dokumentų elementai (toliau – GPGB išvados) turėtų būti tvirtinami taikant komiteto procedūrą. Tuo klausimu Komisija, taikydama komiteto procedūrą, turėtų parengti duomenų rinkimo, GPGB informacinių dokumentų rengimo ir jų kokybės užtikrinimo gaires. GPGB išvadomis turėtų būti remiamasi nustatant leidimo sąlygas. Jas galima papildyti kitais šaltiniais. Komisija turėtų siekti atnaujinti GPGB informacinius dokumentus ne vėliau kaip praėjus aštuoneriems metams po ankstesnės redakcijos paskelbimo dienos.

([1]) OL L 242, 2002 9 10, p. 1.
([2]) OL L 275, 2003 10 25, p. 32.
([3]) OL L 175, 1985 7 5, p. 40.
([4]) OL L 10, 1997 1 14, p. 13.

(14) Norint užtikrinti veiksmingą ir aktyvų keitimąsi informacija, pagal kurią rengiami aukštos kokybės GPGB informaciniai dokumentai, Komisija turėtų sukurti skaidriai veikiantį forumą. Turėtų būti nustatyta praktinė keitimosi informacija tvarka ir prieigos prie GPGB informacinių dokumentų galimybė, visų pirma siekiant užtikrinti, kad valstybės narės ir suinteresuotieji subjektai teiktų pakankamą tinkamos kokybės duomenų kiekį remdamiesi nustatytomis gairėmis, kad būtų galima nustatyti geriausius prieinamus gamybos būdus ir naujus gamybos būdus.

(15) Svarbu, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta pakankamai lankstumo nustatyti tokias išmetamų teršalų ribines vertes, kad įprastomis eksploatacijos sąlygomis išmetami teršalai neviršytų išmetamų teršalų lygio, siejamo su geriausiais prieinamais gamybos būdais. Šiuo tikslu kompetentinga institucija gali nustatyti išmetamų teršalų kiekio ribas, kurios pagal vertes, laikotarpius ir taikomas nustatytas sąlygas skiriasi nuo išmetamų teršalų lygio, siejamo su geriausiais prieinamais gamybos būdais, tol, kol pateikiant išmetamų teršalų lygio stebėsenos rezultatus galima įrodyti, kad išmetami teršalai neviršijo teršalų lygio, siejamo su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu. Laikantis leidimuose nurodytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių, išmetamųjų teršalų kiekiai neviršija šių išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

(16) Siekiant atsižvelgti į tam tikras specifines aplinkybes, kai su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu susijusių išmetamų teršalų lygių nustatymas sudarytų neproporcingai dideles išlaidas, palyginti su nauda aplinkai, kompetentingoms institucijoms turėtų būti sudarytos galimybės nustatyti nuo tų lygių nukrypstančias išmetamų teršalų ribines vertes. Tokie nukrypimai turėtų būti grindžiami vertinimu, atliekamu remiantis tinkamai apibrėžtais kriterijais. Neturėtų būti viršijamos šioje direktyvoje nustatytų išmetamų teršalų ribinės vertės. Bet kuriuo atveju, neturėtų būti sukeliama didelė tarša ir turėtų būti užtikrinamas aukštas visos aplinkos apsaugos lygis.

(17) Siekiant ūkio subjektams suteikti galimybę išbandyti naujus gamybos būdus, kuriuos taikant būtų galima užtikrinti aukštesnį bendrą aplinkos apsaugos lygį arba bent tokį patį aplinkos apsaugos lygį, bet mažesnėmis išlaidomis nei taikant dabartinius geriausius prieinamus gamybos būdus, kompetentingai institucijai turėtų būti leista laikinai nukrypti nuo išmetamų teršalų lygių, susijusių su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu.

(18) Įrenginyje atlikus pakeitimus gali padidėti tarša. Ūkio subjektai turėtų informuoti kompetentingą instituciją apie visus planuojamus pakeitimus, galinčius daryti poveikį aplinkai. Įrenginiuose atliekami esminiai pakeitimai, galintys daryti reikšmingą neigiamą poveikį žmonių sveikatai arba aplinkai, neturėtų būti daromi be pagal šią direktyvą išduoto leidimo.

(19) Tręšimas mėšlu labai prisideda prie oro ir vandens taršos. Norint įgyvendinti Teminėje oro taršos strategijoje ir Sąjungos vandens apsaugos teisės aktuose nustatytus tikslus, būtina, kad Komisija peržiūrėtų, ar reikia nustatyti tinkamiausią šių išmetamų teršalų kontrolę taikant geriausius prieinamus gamybos būdus.

(20) Intensyvi paukštininkystė ir gyvulininkystė labai prisideda prie į orą ir vandenį išmetamų teršalų kiekio didinimo. Siekiant Teminėje oro taršos strategijoje ir Sąjungos vandens apsaugos teisės aktuose nustatytų tikslų, Komisija turi peržiūrėti poreikį skirtingų paukščių rūšių atžvilgiu nustatyti diferencijuotas viršutines pajėgumo ribas siekiant apibrėžti šios direktyvos taikymo sritį ir peržiūrėti, ar būtina nustatyti tinkamiausias iš gyvulių auginimo įrenginių išmetamų teršalų kontrolės priemones.

(21) Siekiant atsižvelgti į geriausių prieinamų gamybos būdų raidą ar kitus įrenginio pakeitimus, leidimo sąlygos turėtų būti reguliariai persvarstomos, o prireikus atnaujinamos, ypač kai patvirtinamos naujos arba atnaujintos GPGB išvados.

(22) Konkrečiais atvejais, kai persvarstant ir atnaujinant leidimą nustatoma, kad geriausiems prieinamiems gamybos būdams įdiegti gali reikėti ilgesnio laikotarpio nei ketveri metai po išvadų dėl GPGB paskelbimo, kompetentingos institucijos gali leidimo sąlygose nustatyti ilgesnį terminą, kai tai pateisinama šioje direktyvoje nustatytų kriterijų pagrindu.

(23) Būtina užtikrinti, kad eksploatuojant įrenginį nepablogėtų dirvožemio ir požeminio vandens kokybė. Todėl leidimo sąlygose turėtų būti numatytos tinkamos priemonės, kad būtų užkirstas kelias dirvožemio ir požeminio vandens teršimui išmetamais teršalais, ir reguliariai vykdomas tų priemonių vykdymo stebėjimas, kad būtų išvengta nuotėkių, išsiliejimų, incidentų ar avarijų naudojant įrangą ir medžiagų saugojimo metu. Siekiant ankstyvame etape nustatyti galimą dirvožemio ir požeminio vandens taršą ir imtis tinkamų korekcinių priemonių iki taršos išplitimo, taip pat būtina vykdyti pavojingų medžiagų dirvožemyje ir požeminiame vandenyje stebėseną. Nustatant stebėsenos dažnumą, galima atsižvelgti į prevencinių priemonių tipą, jų sekimo mastą ir dažnumą.

(24) Siekiant užtikrinti, kad dėl įrenginio eksploatavimo neblogėtų dirvožemio ir požeminio vandens kokybė, būtina remiantis pradinės būklės ataskaita nustatyti dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo būklę. Pradinės būklės ataskaita turėtų būti praktinė priemonė, sudaranti galimybę, kiek įmanoma, kiekybiškai palyginti toje ataskaitoje aprašytą vietos būklę ir vietos būklę galutinai nutraukus veiklą, siekiant nustatyti, ar labai padidėjo dirvožemio ar požeminio vandens užterštumas. Todėl pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti informacija, parengta remiantis turimais duomenimis apie dirvožemio ir požeminio vandens matavimus ir istoriniai duomenys, susiję su ankstesniu vietos panaudojimu.

(25) Remiantis principu „teršėjas moka“, valstybės narės, vertindamos ūkio subjekto sukeltos dirvožemio ir požeminio vandens taršos lygį, kuriam esant ūkio subjektas įpareigojamas atkurti tokią vietos būklę, kuri buvo aprašyta pradinės būklės ataskaitoje, turėtų atsižvelgti į leidimo sąlygas, taikytas visu veiklos vykdymo laikotarpiu, į įrenginyje taikytas taršos prevencijos priemones ir į santykinį taršos padidėjimą, palyginti su pradinės būklės ataskaitoje nurodytu užteršimo lygiu. Atsakomybę už taršą, kurią sukėlė ne ūkio subjektas, reglamentuoja atitinkama nacionalinė teisė ir, kai taikoma, kiti atitinkami Sąjungos teisės aktai.

(26) Siekiant užtikrinti veiksmingą šios direktyvos įgyvendinimą ir jo kontrolę, ūkio subjektai kompetentingai institucijai turėtų reguliariai pranešti apie tai, kaip laikomasi leidimo sąlygų. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad šios direktyvos pažeidimo atveju ūkio subjektas ir kompetentinga institucija imtųsi būtinų priemonių ir numatytų aplinkosauginių tikrinimų sistemą. Valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų pakankamai darbuotojų, turinčių įgūdžius ir kvalifikaciją, reikalingus siekiant veiksmingai atlikti tokius tikrinimus.

(27) Pagal Orhuso konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais ([1]), veiksmingas visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus reikalingas sudarant palankias sąlygas visuomenei reikšti nuomonę, o sprendimų priėmėjui - atsižvelgti į jos nuomonę ir interesus, kurie gali būti svarbūs priimant tuos sprendimus - taip didinant atskaitomybę, sprendimų priėmimo proceso skaidrumą, visuomenę geriau informuojant aplinkosaugos klausimais, o priimtiems sprendimams susilaukiant daugiau paramos. Suinteresuotos visuomenės nariams turėtų būti suteikta teisė kreiptis į teismus, taip padedant apsaugoti teisę gyventi sveikatai nekenksmingoje ir gerovę užtikrinančioje aplinkoje.

(28) Kuro deginimas įrenginiuose, kai bendra nominali šiluminė galia yra mažesnė kaip 50 MW, labai prisideda prie oro taršos. Norint pasiekti Teminėje oro taršos strategijoje nustatytus tikslus, būtina, kad Komisija peržiūrėtų, ar reikia nustatyti tinkamiausią iš tokių įrenginių išmetamų teršalų kontrolę. Atliekant šią peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į sveikatos priežiūros įstaigose naudojamų kurą deginančių įrenginių ypatumus, ypač atsižvelgiant į jų išskirtinį naudojimą ekstremalių situacijų atvejais.

(29) Dideli kurą deginantys įrenginiai išmeta į orą daug teršalų, kurie daro didelį poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai. Siekiant sumažinti tą poveikį ir įgyvendinti 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų ([2]) nustatytus reikalavimus ir Teminėje oro taršos strategijoje nustatytus tikslus, tam tikrų kategorijų kurą deginantiems įrenginiams ir teršalams būtina Sąjungos lygiu nustatyti griežtesnes išmetamų teršalų ribines vertes.

(30) Komisija turėtų peržiūrėti, ar reikia Sąjungos mastu nustatyti išmetamų teršalų ribines vertes ir ar reikia iš dalies pakeisti V priede nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes, taikomas tam tikriems dideliems kurą deginantiems įrenginiams, atsižvelgiant į atitinkamų GPGB informacinių dokumentų peržiūrą ir atnaujinimą. Šioje srityje Komisija turėtų atsižvelgti į naftos perdirbimo įrenginių energetikos sistemų specifiką.

(31) Dėl tam tikrų vietinių kietojo kuro rūšių charakteristikų, tokį kurą deginantiems įrenginiams tikslinga vietoj išmetamam sieros dioksidui taikomų ribinių verčių taikyti mažiausią nusierinimo laipsnį. Be to, skalūnų alyvą deginantiems įrenginiams tikslinga taikyti šiek tiek mažesnį minimalaus nusierinimo laipsnį, nes dėl skalūnų alyvos specifinių charakteristikų gali būti neįmanoma taikyti tokių pačių sieros mažinimo metodų arba užtikrinti tokį patį nusierinimo efektyvumą kaip kitų kuro rūšių atvejais.

(32) Reikėtų numatyti, kad tais atvejais, kai dėl didelio stygiaus staiga nutraukiamas mažai sieros turinčio kuro arba dujų tiekimas, kompetentinga institucija galėtų taikyti laikinas išimtis, t. y. leistų atitinkamiems deginimo įrenginiams viršyti šioje direktyvoje nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes.

([1]) OL L 124, 2005 5 17, p. 4.

([2]) OL L 309, 2001 11 27, p. 22.

(33) Sutrikus taršos mažinimo įrangos veiklai arba šiai įrangai sugedus, atitinkamas ūkio subjektas neturėtų eksploatuoti kurą deginančio įrenginio ilgiau kaip 24 valandas, o bendra eksploatacijos be taršos mažinimo įrangos trukmė, siekiant sumažinti neigiamą taršos poveikį aplinkai, per 12 mėnesių neturėtų viršyti 120 valandų. Vis dėlto jeigu labai svarbu išlaikyti energijos tiekimą arba būtina užtikrinti, kad nepadidėtų bendra kito kurą deginančio įrenginio keliama tarša, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė leisti nesilaikyti minėtų terminų.

(34) Kad būtų užtikrintas aukštas aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygis, o atliekos nebūtų vežamos į kitų valstybių įrenginius, kuriuos eksploatuojant laikomasi ne tokių griežtų aplinkosaugos normų, Sąjungoje veikiantiems atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiams reikia nustatyti bei taikyti griežtas eksploatacijos sąlygas, techninius reikalavimus ir išmetamų teršalų ribines vertes.

(35) Dėl organinių tirpiklių naudojimo vykdant tam tikrų rūšių veiklą ir eksploatuojant tam tikrus įrenginius į orą išmetami organiniai junginiai, o tai vietos ir tarpvalstybiniu lygiu skatina formuotis fotocheminius oksidatorius, kurie yra žalingi gamtos ištekliams ir žmonių sveikatai. Todėl būtina imtis organinių tirpiklių naudojimo prevencijos ir nustatyti reikalavimą laikytis išmetamų organinių junginių ribinių verčių bei atitinkamų eksploatacijos sąlygų. Tais atvejais, kai išmetamų teršalų kiekius tiek pat galima sumažinti kitais būdais, pavyzdžiui, naudojant produktus, kuriuose nėra tirpiklių arba jų yra mažai, arba priemones, kurias taikant naudojama mažai tirpiklių arba jų nenaudojama, ūkio subjektams turėtų būti leidžiama laikytis taršos mažinimo plano vietoj šioje direktyvoje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

(36) Titano dioksido gamybos įrenginiai gali sukelti didelę oro ir vandens taršą. Kad šis poveikis būtų sumažintas, būtina Sąjungos lygiu nustatyti griežtesnes tam tikrų išmetamų teršalų ribines vertes.

(37) Kalbant apie nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų ir įsigaliojusių siekiant laikytis šios direktyvos, taikymą įrenginiams, degimo būdu gaminantiems keraminius produktus, remiantis nacionalinio pramonės sektoriaus ypatumais ir siekiant, kad taikymo sritis būtų aiški, valstybės narės turėtų nuspręsti, ar taikyti ir gamybos pajėgumo kriterijų, ir krosnies talpos kriterijų, ar tik vieną šių dviejų kriterijų.

(38) Siekdama supaprastinti ataskaitų teikimą ir sumažinti nereikalingą administracinę naštą, Komisija turėtų nustatyti metodus, kaip pagal šią direktyvą pateikiamų duomenų pateikimo būdus suderinti su kitais Sąjungos teisės aktuose nustatytais reikalavimais, visų pirma su 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo [1].

(39) Siekiant užtikrinti vienodas įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti duomenų rinkimo, GPGB informacinių dokumentų rengimo ir jų kokybės užtikrinimo, įskaitant jų turinio ir formato tinkamumą, gaires, priimti sprendimus dėl GPGB išvadų, parengti išsamias paleidimo ir sustabdymo laikotarpių nustatymo bei dideliems kurą deginantiems įrenginiams skiriamų pereinamojo laikotarpio nacionalinių planų taisykles, taip pat nustatyti informacijos, kurią valstybės narės turi teikti Komisijai, rūšį, formatą ir teikimo dažnumą. Vadovaujantis SESV 291 straipsniu pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimtu reglamentu iš anksto nustatomi valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai. Kol bus priimtas tas naujas reglamentas, toliau taikomas 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką [2], išskyrus reguliavimo procedūrą su tikrinimu, kuri yra netaikoma.

(40) Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus, skirtus nustatyti datą, nuo kurios turi būti atliekami nuolatiniai į orą išmetamų sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų matavimai, taip pat pritaikyti V, VI ir VII priedų tam tikras dalis atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginių atveju, tai, *inter alia*, gali apimti kriterijų, pagal kuriuos leidžiama nesilaikyti reikalavimo vykdyti nuolatinį bendro išmetamų dulkių kiekio stebėseną, nustatymą. Labai svarbu, kad parengiamųjų darbų metu Komisija tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu.

(41) Siekdama kovoti su didele aplinkos tarša, pvz., sunkiaisiais metalais, dioksinais ir furanais, Komisija, remdamasi geriausių prieinamų gamybos būdų įgyvendinimo vykdant tam tikrą veiklą ar šios veiklos bendro poveikio aplinkai įvertinimu, turėtų pateikti pasiūlymų dėl Sąjungos mastu taikomų minimalių išmetamųjų teršalų ribinių verčių reikalavimų ir dėl stebėsenos bei atitikties taisyklių.

(42) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

---

[1] OL L 33, 2006 2 4, p. 1.

[2] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(43) Siekiant suteikti pakankamai laiko esamus įrenginius techniškai pritaikyti prie naujų šios direktyvos reikalavimų, kai kurie naujieji reikalavimai tiems įrenginiams turėtų būti pradėti taikyti pasibaigus nustatytam laikotarpiui, skaičiuojamam nuo šios direktyvos taikymo pradžios dienos. Reikia skirti pakankamai laiko, kad kurą deginančiuose įrenginiuose būtų galima įdiegti taršos mažinimo priemones ir taip užtikrinti, kad nebus viršijamos V priede nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

(44) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir pagerinti aplinkos kokybę, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl tarpvalstybinio pramoninės taršos pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(45) Šioje direktyvoje atsižvelgiama į visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nustatytas pagrindines teises bei principus ir jų paisoma. Visų pirma šia direktyva siekiama paskatinti tos chartijos 37 straipsnio taikymą.

(46) Vykdant pareigą perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų būti perkeliamos tik tos nuostatos, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla pagal ankstesnes direktyvas.

(47) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros [1] 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti.

(48) Ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms dėl direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir jų taikymo terminų, kaip nustatyta IX priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės, reglamentuojančios integruotą taršos, kurią sukelia pramoninė veikla, prevenciją ir kontrolę.

Ja taip pat nustatomos taisyklės, skirtos užkirsti kelią į orą, vandenį ir žemę išmetamiems teršalams, arba, jei tai yra neįmanoma, mažinti jų kiekį ir užkirsti kelią atliekų susidarymui, siekiant aukšto aplinkos apsaugos lygio.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma pramoninei veiklai, sukeliančiai taršą, ir nurodytai II–VI skyriuose.

2. Ši direktyva netaikoma mokslinių tyrimų ir plėtros veiklai arba naujų produktų ir procesų bandymui.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. medžiaga – cheminis elementas ir jo junginiai, išskyrus šias medžiagas:

   a) radioaktyviąsias medžiagas, kaip apibrėžta 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyvos 96/29/Euratomas, nustatančios pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus [2], 1 straipsnyje;

   b) genetiškai modifikuotus mikroorganizmus, kaip apibrėžta 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/41/EB dėl riboto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų naudojimo [3] 2 straipsnio b punkte;

   c) genetiškai modifikuotus organizmus, kaip apibrėžta 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką [4] 2 straipsnio 2 punkte;

2. tarša – žmonių veiklos sukeliamas tiesioginis arba netiesioginis medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo skleidimas ore, vandenyje ar žemėje, galintis pakenkti žmonių sveikatai arba aplinkos kokybei, darantis žalą materialiajam turtui, žalojantis gamtą ir trukdantis teisėtai ja naudotis;

[1] OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

[2] OL L 159, 1996 6 29, p. 1.

[3] OL L 125, 2009 5 21, p. 75.

[4] OL L 106, 2001 4 17, p. 1.

3. įrenginys – stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede arba VII priedo 1 dalyje išvardytos veiklos rūšys ir bet kuri kita toje pačioje vietoje vykdoma tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai susijusi su tuose prieduose išvardytų rūšių veikla ir gali sukelti teršalų išmetimą ir taršą;

4. teršalų išmetimas – medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išmetimas iš organizuotų arba arba paskliduųjų taršos šaltinių į orą, vandenį arba žemę;

5. išmetamų teršalų ribinė vertė – išmetamų teršalų masė, išreikšta tam tikrais parametrais, koncentracija ir (arba) lygiu, kurių negalima viršyti per vieną arba kelis laikotarpius;

6. aplinkos kokybės norma – Sąjungos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, kuriuos konkrečiu laikotarpiu turi atitikti tam tikra aplinka arba konkreti jos dalis, visuma;

7. leidimas – rašytinis dokumentas, kuriuo suteikiama teisė eksploatuoti visą įrenginį, kurą deginantį įrenginį, atliekų deginimo įrenginį, bendro atliekų deginimo įrenginį arba tokio dalį;

8. bendrosios privalomos taisyklės – bent sektoriaus lygiu nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės ar kitos sąlygos, kurios pritaikytos tiesioginiam naudojimui nustatant leidimo sąlygas;

9. esminis pakeitimas – įrenginio, kurą deginančio įrenginio, atliekų deginimo įrenginio arba bendro atliekų deginimo įrenginio pobūdžio ar veikimo pakeitimas, arba išplėtimas, kuris gali turėti reikšmingą neigiamą poveikį žmonių sveikatai arba aplinkai;

10. geriausi prieinami gamybos būdai – veiksmingiausia ir pažangiausia veiklos ir jos vykdymo metodų plėtojimo pakopa, kuri nurodo, ar tam tikras gamybos būdas praktiškai gali būti pagrindu nustatant išmetamų teršalų ribines vertes ir kitas leidimo sąlygas, siekiant išvengti taršos, o jei tai neįmanoma, – mažinti teršalų išmetimą ir jų poveikį visai aplinkai:

    a) gamybos būdai – naudojama technologija, ir įrenginio projektavimo, statybos, priežiūros, eksploatavimo ir uždarymo būdas;

    b) prieinami gamybos būdai – gamybos būdai, išplėtoti taip, kad juos būtų galima taikyti atitinkamame pramonės sektoriuje, esant ekonomiškai ir techniškai tinkamoms sąlygoms, atsižvelgiant į jų sąnaudas ir pranašumą, nepaisant to, ar tie gamybos būdai taikomi ar kuriami konkrečioje valstybėje narėje, ir jei tik jie yra pagrįstai prieinami ūkio subjektui;

    c) geriausi – veiksmingiausi, siekiant aukšto aplinkos apsaugos lygio;

11. GPGB informacinis dokumentas – dokumentas, parengtas remiantis pagal 13 straipsnį surengtu pasikeitimu informacija, kuris skirtas apibrėžtai veiklai ir kuriame visų pirma aprašomi taikomi gamybos būdai, esami išmetamų teršalų ir energijos suvartojimo kiekiai, gamybos būdai, kuriuos galima laikyti GPGB, taip pat GPGB išvados ir visi nauji gamybos būdai, skiriant ypatingą dėmesį III priede išvardytiems kriterijams;

12. GPGB išvados – dokumentas, į kurį įtrauktos GPGB informacinio dokumento dalys, kuriose išdėstomos išvados dėl geriausių prieinamų gamybos būdų, jie aprašomi, pateikiama informacija dėl jų pritaikymo galimybių, su geriausiais prieinamais gamybos būdais siejamo išmetamų teršalų lygio, susijusios stebėsenos, susijusių suvartojimo lygių ir, prireikus, atitinkamos eksploatavimo vietos atkūrimo priemonių;

13. išmetamų teršalų kiekiai, susiję su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu – įvairūs išmetamų teršalų kiekiai, susidarantys įprastomis eksploatacijos sąlygomis taikant GPGB išvadose aprašytus geriausius prieinamus gamybos būdus arba geriausių prieinamų gamybos būdų derinius, išreikšti vidurkiais per tam tikrą laikotarpį, atsižvelgiant į konkrečiai nustatytas sąlygas;

14. naujas gamybos būdas – pramoninei veiklai skirtas naujoviškas metodas, kurį komerciškai išplėtojus būtų galima arba užtikrinti geresnį aplinkos apsaugos lygį, arba užtikrinti bent tokį patį aplinkos apsaugos lygį ir sumažinti sąnaudas labiau nei naudojant esamus geriausius prieinamus gamybos būdus;

15. ūkio subjektas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja arba kontroliuoja visą įrenginį, kurą deginantį įrenginį, atliekų deginimo įrenginį arba bendro atliekų deginimo įrenginį, arba tokio įrenginio dalį, arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktuose - kuriam suteikti ekonominiai įgaliojimai spręsti techninius įrenginio klausimus;

16. visuomenė – vienas arba keli fiziniai ar juridiniai asmenys ir pagal nacionalinės teisės aktus arba praktiką jų asociacijos, organizacijos ar grupės;

17. suinteresuota visuomenė – visuomenė, kuriai turėjo ar gali turėti poveikį sprendimo išduoti arba atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas priėmimas arba kuri yra suinteresuota tokio sprendimo priėmimu; pagal šią apibrėžtį nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios visus nacionalinėje teisėje nustatytus reikalavimus, laikomos suinteresuotomis;

18. pavojingos medžiagos – medžiagos arba mišiniai, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo ([1]) 3 straipsnyje;

19. pradinės būklės ataskaita – informacija apie dirvožemio ir požeminių vandenų užterštumą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis;

20. požeminis vanduo – požeminis vanduo, kaip apibrėžta 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ([2]), 2 straipsnio 2 punkte;

21. dirvožemis – viršutinis Žemės plutos sluoksnis, esantis tarp pamatinės uolienos ir paviršiaus. Dirvožemį sudaro mineralinės dalelės, organinė medžiaga, vanduo, oras ir gyvi organizmai;

22. aplinkosauginis tikrinimas – visi veiksmai, įskaitant patikrinimus vietoje, teršalų išmetimo stebėseną ir vidinių pranešimų bei tolesnės veiklos dokumentų tikrinimus, vidaus stebėsenos tikrinimą, naudojamų būdų ir įrenginio aplinkosauginio valdymo tinkamumo tikrinimą, kuriuos atlieka kompetentinga institucija arba kurie atliekami jos vardu, siekiant patikrinti, ar įrenginiai atitinka jų leidimo sąlygas, bei skatinti atitikti šias sąlygas ir prireikus stebėti jų poveikį aplinkai;

23. naminiai paukščiai – naminiai paukščiai, kaip apibrėžta 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių ([3]), 2 straipsnio 1 punkte;

24. kuras – kietoji, skystoji arba dujinė degi medžiaga;

25. kurą deginantis įrenginys – techninis įrenginys, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų galima panaudoti taip gautą šilumą;

26. kaminas – konstrukcija, kuri turi vieną arba kelis dūmtakius ir per kurią išmetamosios dujos išleidžiamos į orą;

27. eksploatavimo valandos – valandomis išreikštas laikas, kai visas kurą deginantis įrenginys arba jo dalis veikia ir į orą išmetami teršalai, išskyrus paleidimo ir sustabdymo laikotarpius;

28. nusierinimo laipsnis – sieros kiekio, kuris nėra išmetamas į orą iš kurą deginančio įrenginio per nurodytą laiką, santykis su sieros kiekiu kietajame kure, sunaudojamame kurą deginančiame įrenginyje per tą patį laikotarpį;

29. vietinis kietasis kuras – natūraliai gamtoje esantis kietasis kuras, kuris naudojamas specialiai tam kurui suprojektuotuose įrenginiuose ir kuris išgaunamas vietoje;

30. pagrindinis kuras – kuras, kuriam iš visų kuro rūšių, naudojamų įvairų kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriuose savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis naudojami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ir konversijos likučiai, nustatyta aukščiausia išmetamų teršalų ribinė vertė kaip nustatyta V priedo 1 dalyje, arba, jeigu kelių rūšių kurui nustatyta vienoda išmetamų teršalų ribinė vertė, kuras, kurio šiluminė galia yra didžiausia;

31. biomasė reiškia bet kurią šių apibrėžčių:

    a) produktai, kuriuos sudaro iš žemės ūkio arba miškininkystės veiklos gauta augalinė medžiaga, kuri gali būti naudojama kaip kuras energijai gauti,

    b) toliau išvardytos atliekos:

        i) žemės ūkio ir miškininkystės veiklos augalinės atliekos;

        ii) maisto perdirbimo pramonės augalinės atliekos, jeigu gaunama šiluma yra panaudojama;

        iii) pluoštinės augalinės atliekos, gaunamos gaminant medienos masę ir popierių iš medienos masės, jeigu jos yra kartu sudeginamos gamybos vietoje, o gauta šiluma panaudojama;

        iv) kamštinės medienos atliekos;

        v) medienos atliekos, išskyrus tas medienos atliekas, kuriose dėl medžiagų apdirbimo medienos konservantais arba dengimo gali būti halogenintų organinių junginių arba sunkiųjų metalų; ir kuriose ypač yra tokių medienos atliekų iš statybos ir nugriovimo atliekų;

32. įvairų kurą deginantis įrenginys – kurą deginantis įrenginys, kuriame tuo pačiu metu arba pakaitomis gali būti deginamas dviejų arba daugiau rūšių kuras;

33. dujų turbina – rotacinė mašina, šilumos energiją paverčianti mechaniniu darbu, dažniausiai susidedanti iš kompresoriaus, šiluminio įtaiso, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų šildomas darbinis skystis ir turbina;

34. dujinis variklis – vidaus degimo variklis, veikiantis pagal Otto ciklą naudojant kibirkštinį uždegimą arba, dviejų rūšių degalus naudojančio variklio atveju, – uždegimą nuo suspaudimo degalams deginti;

([1]) OL L 353, 2008 12 31, p. 1.
([2]) OL L 327, 2000 12 22, p. 1.
([3]) OL L 303, 1990 10 31, p. 6.

35. dyzelinis variklis – vidaus degimo variklis, veikiantis pagal dyzelinį ciklą naudojant uždegimą nuo suspaudimo degalams deginti;

36. maža atskira sistema – maža atskira sistema, kaip apibrėžta 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ([1]) 2 straipsnio 26 punkte;

37. atliekos – atliekos, kaip apibrėžta 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų ([2]) 3 straipsnio 1 punkte;

38. pavojingos atliekos – pavojingos atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų 3 straipsnio 2 punkte;

39. įvairios komunalinės atliekos – buitinės atliekos, taip pat komercinės, pramoninės ir įstaigų atliekos, savo pobūdžiu ir sudėtimi panašios į buitines, bet išskyrus Sprendimo 2000/532/EB ([3]) priedo 20 01 pozicijoje nurodytas frakcijas, kurios atskirai surenkamos taršos šaltinio vietoje, ir išskyrus kitas to priedo 20 02 pozicijoje nurodytas atliekas;

40. atliekų deginimo įrenginys – stacionarus arba mobilus techninis vienetas ir įrenginys, skirtas atliekoms termiškai apdoroti naudojant pagaminamą šilumą ar jos nenaudojant, kai terminis apdorojimas apima deginimą oksiduojant atliekas ir kitus terminius procesus, pvz., pirolizę, dujofikavimą arba plazminius procesus, jei tokio apdorojimo metu susidariusios medžiagos po to yra sudeginamos;

41. bendro atliekų deginimo įrenginys – stacionarus arba mobilus techninis vienetas, kurio pagrindinis tikslas - energijos arba materialių produktų gamyba ir kuris naudoja atliekas kaip įprastinį arba kaip papildomą kurą, arba kuriame atliekos yra termiškai apdorojamos tam, kad būtų pašalintos, deginant, kai oksiduojamos atliekos, ir atliekant kitus terminius procesus, pavyzdžiui, pirolizę, dujofikavimą arba plazminius procesus, jei tokio apdorojimo metu susidariusios medžiagos po to yra sudeginamos;

42. nominalus galingumas – konstruktoriaus nurodyta ir ūkio subjekto patvirtinta atliekų deginimo įrenginio arba bendro atliekų deginimo įrenginio visų krosnių pajėgumų suma, nustatoma atsižvelgiant į atliekų kaloringumą, kuris išreiškiamas per valandą sudegintų atliekų kiekiu;

43. dioksinai ir furanai – visi VI priedo 2 dalyje išvardyti polichlorinuoti dibenzo-p-dioksinai ir dibenzofuranai;

44. organinis junginys – junginys, kuriame yra bent anglies elementas ir vienas ar keli vandenilio, halogeno, deguonies, sieros, fosforo, silicio arba azoto atomai, išskyrus anglies oksidus ir neorganinius karbonatus ir bikarbonatus;

45. lakusis organinis junginys – organinis junginys, įskaitant ir kreozoto frakcija, kurio garų slėgis esant 293,15 K temperatūrai yra 0,01 kPa arba didesnis, arba kuris pasižymi atitinkamu lakumu esant konkrečioms naudojimo sąlygoms;

46. organinis tirpiklis – lakusis organinis junginys, naudojamas:

a) vienas ar kartu su kitais junginiais, ir be cheminių pakitimų naudojamas žaliavoms, produktams ar atliekoms tirpinti;

b) kaip valymo medžiaga teršalams tirpinti;

c) kaip tirpiklis;

d) kaip dispersinė terpė;

e) kaip klampumo koregavimo medžiaga;

f) kaip paviršiaus įtampos koregavimo medžiaga;

g) kaip plastifikatorius;

h) kaip konservantas;

47. danga – dengimo medžiaga, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/42/EB dėl lakiųjų organinių junginių, susidarančių naudojant organinius tirpiklius tam tikruose dažuose, lakuose ir transporto priemonių pakartotinės apdailos produktuose, išmetamų kiekių ribojimo ([4]), 2 straipsnio 8 punkte;

4 straipsnis

Pareiga turėti leidimą

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad nė vienas įrenginys, kurą deginantis įrenginys, atliekų deginimo įrenginys arba bendro atliekų deginimo įrenginys nebūtų eksploatuojamas be leidimo.

Nukrypdamos nuo pirmos pastraipos valstybės narės gali nustatyti registravimo tvarką įrenginiams, kuriems taikomas tik V skyrius.

Registravimo tvarka nustatoma privalomame teisės akte, ir joje turi būti numatoma bent tai, kad ūkio subjektas praneša kompetentingai institucijai apie ketinimą eksploatuoti įrenginį.

([1]) OL L 176, 2003 7 15, p. 37.

([2]) OL L 312, 2008 11 22, p. 3.

([3]) 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, pakeičiantis Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a punktą, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

([4]) OL L 143, 2004 4 30, p. 87.

2. Valstybės narės gali pasirinkti numatyti, kad leidimas būtų taikomas dviem arba daugiau įrenginių ar jų dalių, kuriuos tas pats ūkio subjektas eksploatuoja toje pačioje vietoje.

Jeigu leidimas taikomas dviem arba daugiau įrenginių, jame turi būti nustatytos sąlygos, kad būtų užtikrinta, jog kiekvienas įrenginys atitiktų šios direktyvos reikalavimus.

3. Valstybės narės gali pasirinkti nustatyti, kad leidimas taikomas kelioms įrenginio dalims, kurias eksploatuoja skirtingi ūkio subjektai. Tokiais atvejais leidime nurodoma konkreti kiekvieno ūkio subjekto atsakomybė.

5 straipsnis

Leidimo išdavimas

1. Nedarant poveikio kitų nacionalinės arba Sąjungos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, kompetentinga institucija išduoda leidimą, jei įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad, kai yra kelios kompetentingos institucijos, keli ūkio subjektai arba išduodami keli leidimai, leidimų išdavimo sąlygos ir procedūros būtų visiškai koordinuojamos, siekiant užtikrinti, kad visos kompetentingos institucijos pagal šią tvarką naudotų efektyvų integruotą požiūrį.

3. Išduodant leidimą naujam įrenginiui arba esminiam jo pakeitimui, jeigu yra taikomas Direktyvos 85/337/EEB 4 straipsnis, išnagrinėjama ir naudojama visa pagal tos direktyvos 5, 6, 7 ir 9 straipsnius gauta svarbi informacija arba padaryta išvada.

6 straipsnis

Bendrosios privalomos taisyklės

Nedarant poveikio pareigai turėti leidimą, atskiroms įrenginių, kurą deginančių įrenginių, atliekų deginimo įrenginių arba bendro atliekų deginimo įrenginių kategorijoms taikomus reikalavimus valstybės narės gali įtraukti į bendrąsias privalomas taisykles.

Jeigu bendrosios privalomos taisyklės patvirtintos, leidime gali būti padaryta nuoroda į tokias taisykles.

7 straipsnis

Incidentai ir avarijos

Nedarant poveikio 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą [1], įvykus didelį poveikį aplinkai turinčiam incidentui ar avarijai valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad:

a) ūkio subjektas nedelsdamas apie tai praneštų kompetentingai institucijai;

b) ūkio subjektas nedelsdamas imtųsi priemonių apriboti poveikį aplinkai ir užkirsti kelią kitiems galimiems incidentams ar avarijoms;

c) kompetentinga institucija pareikalautų, jog ūkio subjektas imtųsi tinkamų papildomų priemonių, kurias kompetentinga institucija laiko būtinomis siekiant apriboti poveikį aplinkai ir užkirsti kelią kitiems galimiems incidentams ar avarijoms.

8 straipsnis

Pažeidimai

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad būtų laikomasi leidimo sąlygų.

2. Jei pažeidžiamos leidimo sąlygos, valstybės narės užtikrina, kad:

a) ūkio subjektas nedelsdamas apie tai praneštų kompetentingai institucijai;

b) ūkio subjektas nedelsdamas imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti, kad reikalavimai vėl būtų įvykdyti per trumpiausią įmanomą laikotarpį;

c) kompetentinga institucija pareikalautų, jog ūkio subjektas imtųsi atitinkamų papildomų priemonių, kurias kompetentinga institucija laiko būtinomis siekiant, kad vėl būtų pradėta laikytis reikalavimų.

Jei leidimo sąlygų pažeidimas kelia tiesioginį pavojų žmonių sveikatai arba tiesioginį reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, kol reikalavimų vėl nepradėta laikytis, kaip numatyta pirmos pastraipos b ir c punktuose, įrenginio, sustabdomas kurą deginančio įrenginio, atliekų deginimo įrenginio arba bendro atliekų deginimo įrenginio arba atitinkamos jų dalies eksploatavimas.

9 straipsnis

Šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas

1. Jeigu iš įrenginio, atsižvelgiant į jame vykdomą veiklą, išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, kurios nurodytos Direktyvos 2003/87/EB I priede, tiesiogiai išmetamų tų dujų ribinė vertė leidime nenustatoma, jeigu nebūtina užtikrinti, kad vietos aplinkos teršimo mastas būtų nedidelis.

2. Jei tai yra Direktyvos 2003/87/EB I priede išvardytos veiklos, valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti reikalavimų, susijusių su deginimo įrenginių arba kitų įrenginių, išmetančių anglies dioksidą eksploatavimo vietoje, energijos vartojimo efektyvumu.

[1] OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

3. Prireikus, kompetentingos institucijos atitinkamai pakeičia leidimą.

4. 1–3 dalys netaikomos įrenginiams, kurie pagal Direktyvos 2003/87/EB 27 straipsnį laikinai neįtraukiami į Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą.

II SKYRIUS

I PRIEDE IŠVARDYTOMS VEIKLŲ RŪŠIMS TAIKOMOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas veiklai, kurios rūšys išvardytos I priede ir, kai taikoma, kurią vykdant pasiekiamos tame priede nustatytos pajėgumo ribos.

11 straipsnis

Bendrieji principai, reglamentuojantys pagrindines ūkio subjekto pareigas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti įrenginių eksploatavimą laikantis šių principų:

a) imamasi visų atitinkamų taršos prevencijos priemonių;

b) taikomi geriausi prieinami gamybos būdai;

c) nesukeliama didelė tarša;

d) užtikrinama atliekų susidarymo prevencija, kaip numatyta Direktyvoje 2008/98/EB;

e) jei atliekos susidaro, pagal prioritetą ir laikantis Direktyvos 2008/98/EB jos parengiamos pakartotiniam naudojimui, perdirbamos, panaudojamos, o jei tai techniškai ir ekonomiškai neįmanoma, – šalinamos stengiantis išvengti bet kokio poveikio aplinkai arba jį sumažinti;

f) energija naudojama efektyviai;

g) imamasi priemonių, būtinų išvengti avarijų ir apriboti jų padarinius;

h) galutinai nutraukiant veiklą imamasi priemonių, būtinų išvengti taršos grėsmės, o eksploatavimo vietos būklė patenkinamai atkurta taip, kaip apibrėžta 22 straipsnyje.

12 straipsnis

Prašymai dėl leidimo išdavimo

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad prašymuose dėl leidimo išdavimo būtų aprašomi:

a) įrenginys ir jo veiklos rūšys;

b) įrenginio naudojamos arba gaminamos žaliavos ir pagalbinės medžiagos, kitos medžiagos ir energija;

c) įrenginio teršalų išmetimo šaltiniai;

d) įrenginio eksploatavimo vietos sąlygos;

e) kai taikoma, pradinės būklės ataskaita pagal 22 straipsnio 2 dalį;

f) iš įrenginio į kiekvieną aplinkos komponentą planuojamų išmesti teršalų pobūdis ir kiekis, taip pat nustatytas reikšmingas išmetamų teršalų poveikis aplinkai;

g) siūloma technologija ir kiti gamybos būdai, skirti teršalų išmetimo iš įrenginio prevencijai arba, jeigu tai neįmanoma, išmetamų teršalų kiekiui mažinti;

h) atliekų susidarymo įrenginyje prevencijos, parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo ir jų naudojimo priemonės;

i) tolesnės numatytos priemonės, kad būtų įvykdyti 11 straipsnyje numatytibendrieji ūkio subjekto pagrindinių pareigų principai;

j) planuojamos teršalų išmetimo į aplinką stebėsenos priemonės;

k) pagrindinės prašymą pateikusio asmens apibūdintos alternatyvos siūlomai technologijai, gamybos būdams ir priemonėms.

Į prašymą išduoti leidimą taip pat įtraukiama ne techninio pobūdžio pirmoje pastraipoje nurodytos išsamios informacijos santrauka.

2. Kai informacija, pateikta pagal Direktyvoje 85/337/EEB nustatytus reikalavimus, arba saugos ataskaita, parengta pagal Direktyvą 96/82/EB, arba kokia nors kita informacija, kurios reikalaujama pagal kitus teisės aktus, atitinka kurį nors 1 dalies reikalavimą, tą informaciją galima įtraukti į prašymą arba prie jo pridėti.

13 straipsnis

GPGB informaciniai dokumentai ir keitimasis informacija

1. Siekdama parengti, peržiūrėti ir, prireikus, atnaujinti GPGB informacinius dokumentus Komisija organizuoja valstybių narių, atitinkamų pramonės sektorių, aplinkos apsaugos srityje veikiančių nevyriausybinių organizacijų ir Komisijos keitimąsi informacija.

2. Keitimasis informacija visų pirma apima:

a) įrenginių ir priemonių veikimą teršalų išmetimo aspektu (išreikštą, prireikus, vidurkiais per trumpąjį ir ilgąjį laikotarpius bei susijusiomis nustatytomis sąlygomis), žaliavų suvartojimo ir pobūdžio, vandens suvartojimo, energijos naudojimo ir atliekų susidarymo aspektais;

b) naudotus gamybos būdus, su jais susijusią stebėseną, poveikį įvairių rūšių aplinkos komponentams, ekonominį bei techninį perspektyvumą ir jų raidą;

c) geriausius prieinamus gamybos būdus ir naujus būdus, nustatytus aptariant a ir b punktuose minimus klausimus.

3. Komisija sukuria valstybių narių, atitinkamų pramonės sektorių bei aplinkos apsaugos srityje veikiančių nevyriausybinių organizacijų atstovų forumą ir periodiškai rengia jo susitikimus.

Komisija prašo forumo pateikti nuomonę dėl keitimosi informacija praktinės tvarkos, visų pirma dėl:

a) forumo darbo tvarkos taisyklių;

b) keitimosi informacija darbo programos;

c) duomenų rinkimui skirtų gairių;

d) gairių dėl GPGB informacinių dokumentų rengimo ir jų kokybės užtikrinimo, įskaitant jų turinio ir formos tinkamumą.

Antros pastraipos c ir d punktuose nurodytose gairėse turi būti atsižvelgiama į forume pareikštą nuomonę, ir jos turi būti tvirtinamos pagal 75 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

4. Komisija gauna ir viešai paskelbia forumo nuomonę dėl siūlomo GPGB informacinių dokumentų turinio ir į šią nuomonę atsižvelgia vykdydama 5 dalyje nustatytas procedūras.

5. Sprendimai dėl GPGB išvadų priimami pagal 75 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

6. Priėmus sprendimą pagal 5 dalį, Komisija nedelsdama sudaro galimybę visuomenei susipažinti su GPGB informaciniu dokumentu ir užtikrina, kad su GPGB išvadomis būtų galima susipažinti visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

7. Kol bus priimtas atitinkamas sprendimas pagal 5 dalį, šio skyriaus tikslais, išskyrus 15 straipsnio 3 ir 4 dalis, kaip GPGB išvados taikomos Komisijos iki 83 straipsnyje nurodytos dienos patvirtintuose GPGB informaciniuose dokumentuose pateiktos išvados dėl geriausių prieinamų gamybos būdų.

14 straipsnis

Leidimo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad į leidimą būtų įtraukiamos visos priemonės, reikalingos įvykdyti 11 ir 18 straipsnių reikalavimus.

Tos priemonės turi apimti bent tokias priemones:

a) II priede išvardytų išmetamų teršalų ir kitų teršalų, kurie gali būti dideliais kiekiais išmetami iš atitinkamo įrenginio, ribinės vertės, nustatytos atsižvelgiant į teršalų savybes ir jų galimybę pernešti taršą iš vienos terpės į kitą;

b) atitinkami reikalavimai dirvožemio ir požeminių vandenų apsaugai užtikrinti ir įrenginyje susidarančių atliekų stebėsenos ir tvarkymo priemonės;

c) atitinkami teršalų išmetimo stebėsenos reikalavimai, kuriais konkrečiai nustatoma:

   i) matavimo metodika, dažnumas ir vertinimo tvarka ir

   ii) kai taikomas 15 straipsnio 3 dalies b punktas, kad rezultatai, gauti vykdant teršalų išmetimo stebėseną, būtų tais pačiais laikotarpiais ir sąlygomis kaip ir vykdant išmetamų teršalų kiekių, susijusių su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu, stebėseną;

d) ūkio subjekto pareiga kompetentingai institucijai reguliariai ir bent kasmet teikti:

   i) informaciją, parengtą remiantis c punkte nurodytos teršalų išmetimo stebėsenos rezultatais ir kitus reikalaujamus duomenis, kurie sudaro sąlygas kompetentingai institucijai patikrinti, ar laikomasi leidimo sąlygų ir

   ii) kai taikomas 15 straipsnio 3 dalies b punktas, teršalų išmetimo stebėsenos rezultatų santrauką, kad būtų galima juos palyginti su išmetamų teršalų kiekiais, susijusiais su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu;

e) atitinkami reikalavimai dėl reguliarių priežiūros ir stebėjimo priemonių, kurių imamasi siekiant, kaip nustatyta b punkte, užkirsti kelią teršalų išleidimui į dirvožemį ir požeminį vandenį ir reikalavimai dėl dirvožemio ir požeminio vandens periodinės stebėsenos, susijusios su atitinkamomis pavojingomis medžiagomis, kurių gali būti eksploatavimo vietoje ir atsižvelgiant į įrenginio eksploatavimo vietos dirvožemio ir požeminių vandenų užteršimo galimybę;

f) priemonės, nesusijusios su įprastinėmis eksploatacijos sąlygomis, pvz., su paleidimu ir sustabdymu, nuotėkiais, gedimais, trumpais sustabdymais ir galutiniu veiklos nutraukimu;

g) nuostatos dėl tolimosios arba tarpvalstybinės taršos sumažinimo iki minimumo;

h) atitikties išmetamų teršalų ribinėms vertėms vertinimo sąlygos arba kitur pateikta nuoroda į taikomus reikalavimus.

2. Taikant 1 dalies a punktą, išmetamų teršalų ribinės vertės gali būti papildytos arba pakeičiamos lygiaverčiais parametrais arba techninėmis priemonėmis užtikrinant lygiavertį aplinkos apsaugos lygį.

3. Nustatant leidimo sąlygas turi būti remiamasi GPGB išvadomis.

4. Nedarant poveikio 18 straipsnio taikymui, kompetentinga institucija gali nustatyti griežtesnes leidimo sąlygas nei tos, kurias galima užtikrinti naudojant GPGB išvadose aprašytus geriausius prieinamus gamybos būdus. Valstybės narės gali nustatyti taisykles, pagal kurias kompetentinga institucija gali nustatyti tokias griežtesnes sąlygas.

5. Kai kompetentinga institucija nustato leidimų sąlygas remdamasi geriausiu prieinamu gamybos būdu, kuris nėra aprašytas atitinkamose GPGB išvadose, ji užtikrina, kad:

a) tas gamybos būdas būtų nustatytas visų pirma atsižvelgiant į III priede išdėstytus kriterijus; ir

b) būtų laikomasi 15 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

Kai pirmoje pastraipoje nurodytose GPGB išvadose nėra nurodyti su geriausiais prieinamais gamybos būdais siejami teršalų išmetimo lygiai, kompetentinga institucija užtikrina, kad pirmoje pastraipoje minėtas gamybos būdas užtikrintų aplinkos apsaugos lygį, prilygstantį GPGB išvadose aprašytų geriausių prieinamų gamybos būdų lygiui.

6. Jeigu įrenginyje vykdomai veiklai arba gamybos proceso rūšiai GPGB išvados netaikomos, arba jeigu tose išvadose nenumatytos visos galimos veiklos ar proceso poveikio aplinkai rūšys, kompetentinga institucija, iš anksto pasikonsultavusi su ūkio subjektu, atsižvelgdama į III priede išvardytus kriterijus, nustato leidimo sąlygas remdamasi geriausiais prieinamais gamybos būdais, kuriuos ji yra nustačiusi atitinkamai veiklai arba procesams.

7. I priedo 6.6 punkte nurodytiems įrenginiams 1–6 dalys taikomos nedarant poveikio gyvūnų gerovę reglamentuojantiems teisės aktams.

15 straipsnis

Išmetamų teršalų ribinės vertės, lygiaverčiai parametrai ir techninės priemonės

1. Išmetamų teršalų ribinės vertės taikomos toje vietoje, kurioje teršalai išmetami iš įrenginio, ir nustatant tas vertes į jų sklaidą iki tos vietos neatsižvelgiama.

Nustatant atitinkamo įrenginio išmetamų teršalų netiesioginio išleidimo į vandenį ribines vertes, gali būti atsižvelgiama į vandens nuotekų valymo įrenginių veiksmingumą, jeigu užtikrinamas vienodas aplinkos apsaugos lygis ir jeigu tai nesukelia didesnės aplinkos taršos.

2. Nedarant poveikio 18 straipsnio taikymui, išmetamų teršalų ribinės vertės ir lygiaverčiai parametrai bei techninės priemonės, nurodyti 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse, grindžiami geriausiais prieinamais gamybos būdais, nenustatant kokio nors vieno būdo ar konkrečios technologijos.

3. Kompetentinga institucija nustato išmetamų teršalų ribines vertes, kuriomis užtikrinama, kad įprastinėmis eksploatacijos sąlygomis išmetamas teršalų kiekis neviršytų išmetamų teršalų kiekio, susijusio su 13 straipsnio 5 dalyje nurodytuose sprendimuose dėl GPGB išvadų nustatytų geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu, vienu iš šių būdų:

a) nustatydama išmetamų teršalų ribines vertes, neviršijančias išmetamų teršalų kiekio, susijusio su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu. Tų išmetamų teršalų ribinės vertės išraiškos nustatomos tam pačiam arba trumpesniam laikotarpiui ir tomis pačiomis nustatytomis sąlygomis, kaip ir išmetamų teršalų kiekių, susijusių su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu, atveju; arba

b) nustatydama kitas nei a punkte nurodytas išmetamų teršalų ribines vertes – dydžius, laikotarpius ir nustatytas sąlygas.

Kai taikomas b punktas, kompetentinga institucija bent kartą per metus įvertina teršalų išmetimo stebėsenos rezultatus, kad užtikrintų, jog įprastinėmis eksploatacijos sąlygomis išmetamų teršalų kiekis neviršytų išmetamų teršalų kiekių, susijusių su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu.

4. Nukrypdama nuo 3 dalies ir nepažeisdama 18 straipsnio, kompetentinga institucija ypatingais atvejais gali nustatyti ne tokias griežtas išmetamų teršalų ribines vertes. Tokia išimtis gali būti taikoma tik tais atvejais, kai vertinimas patvirtina, kad dėl išmetamų teršalų lygių, susijusių su geriausiais prieinamais gamybos būdais, kaip aprašyta GPGB išvadose, būtų patiriamos neproporcingai didelės, palyginti su aplinkai teikiama nauda, sąnaudos, susijusios su:

a) atitinkamo įrenginio geografinės padėties ir vietos aplinkos sąlygomis; arba

b) atitinkamo įrenginio techninėmis savybėmis.

Kompetentinga institucija leidimo sąlygų priede pateikia pirmos pastraipos taikymo motyvus, įskaitant, vertinimo rezultatus ir nustatytų sąlygų pagrindimą.

Tačiau pagal pirmą pastraipą nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės neturi viršyti šios direktyvos prieduose nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių, kai taikoma.

Kompetentinga institucija bet kuriuo atveju turi užtikrinti, kad nebūtų didelės taršos ir kad būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis.

Remdamasi pagal 72 straipsnio 1 dalį valstybių narių pateikta informacija, visų pirma dėl šios dalies taikymo, Komisija gali, prireikus, gairėse įvertinti ir toliau paaiškinti šios dalies taikymo kriterijus, į kuriuos turi būti atsižvelgta.

Kompetentinga institucija pakartotinai įvertina pirmos pastraipos taikymą persvarstydama leidimo sąlygas pagal 21 straipsnį.

5. Bandant ir taikant naujus gamybos būdus kompetentinga institucija gali suteikti laikinas išimtis, leidžiančias nukrypti nuo šio straipsnio 2 ir 3 dalyse bei 11 straipsnio a ir b punktuose nustatytų reikalavimų laikotarpiui, iš viso neviršijančiam devynių mėnesių, jei po nurodyto laikotarpio gamybos būdas nutraukiamas arba vykdant veiklą išmetamų teršalų kiekis bent neviršija kiekio, susijusio su geriausių prieinamų gamybos būdų taikymu.

16 straipsnis

Stebėsenos reikalavimai

1. 14 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti stebėsenos reikalavimai, kai taikoma, grindžiami GPGB išvadose aprašytos stebėsenos išvadomis.

2. 14 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos periodiškos stebėsenos dažnumą kompetentinga institucija nurodo kiekvienam atskiram įrenginiui išduotame leidime arba bendrosiose privalomose taisyklėse.

Nedarant poveikio pirmai pastraipai, periodiška požeminio vandens stebėsena vykdoma bent kartą kas penkerius metus, o dirvožemio – kas dešimt metų, nebent tokia stebėsena atliekama remiantis sistemingu užteršimo pavojaus įvertinimu.

17 straipsnis

Bendrosios privalomos taisyklės, taikomos I priede nurodytoms veiklos rūšims

1. Priimdamos bendrąsias privalomas taisykles valstybės narės užtikrina integruotus tokios tvarkos taikymo būdus ir aukštą aplinkos apsaugos lygį, prilygstantį lygiui, pasiekiamam laikantis atskiro leidimo sąlygų.

2. Bendrosios privalomos taisyklės grindžiamos geriausiais prieinamais gamybos būdais, tačiau jose nenumatomas kokio nors vieno gamybos būdo arba konkrečios technologijos taikymas, kad būtų užtikrinta atitiktis 14 ir 15 straipsniams.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bendrosios privalomos taisyklės būtų atnaujinamos siekiant atsižvelgti į geriausių prieinamų gamybos būdų raidą ir užtikrinti atitiktį 21 straipsniui.

4. Pagal 1–3 dalis priimtose bendrosiose privalomose taisyklėse pateikiama nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda pateikiama jas oficialiai skelbiant.

18 straipsnis

Aplinkos kokybės normos

Jeigu aplinkos kokybės normos reikalaujama griežtesnių sąlygų nei tos, kurios įvykdomos taikant geriausius prieinamus gamybos būdus, leidime numatomos papildomos priemonės, nedarant poveikio kitų priemonių, kurių galima imtis aplinkos kokybės normoms įvykdyti, taikymui.

19 straipsnis

Geriausių prieinamų gamybos būdų raida

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija stebėtų geriausių prieinamų gamybos būdų raidą arba kad jai būtų apie tai pranešama ir kad jai būtų pranešama apie naujų arba atnaujintų GPGB išvadų paskelbimą, ir paskelbia tą informaciją suinteresuotai visuomenei.

20 straipsnis

Ūkio subjektų daromi įrenginių pakeitimai

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad ūkio subjektas praneštų kompetentingai institucijai apie bet kokius planuojamus įrenginio pobūdžio arba veikimo pakeitimus ar išplėtimą, kurie gali padaryti poveikį aplinkai. Prireikus, kompetentinga institucija atnaujina leidimą.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad ūkio subjektas nepadarytų jokio esminio pakeitimo neturėdamas pagal šią direktyvą išduoto leidimo.

Prašyme išduoti leidimą ir kompetentingos institucijos sprendime nurodomos tos įrenginio dalys ir tie 12 straipsnyje išvardyti duomenys, kuriems gali daryti poveikį esminis pakeitimas.

3. Kiekvienas įrenginio pobūdžio arba veikimo pakeitimas ar išplėtimas laikomas esminiu, jei tas pakeitimas ar išplėtimas atitinka I priede nustatytus pajėgumo ribinius dydžius.

21 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas leidimo sąlygų persvarstymas ir atnaujinimas

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad kompetentinga institucija pagal 2–5 dalis periodiškai persvarstytų visas leidimo sąlygas ir prireikus jas atnaujintų, kad būtų užtikrinta atitiktis šiai direktyvai.

2. Kompetentingos institucijos prašymu ūkio subjektas pateikia visą informaciją, būtiną leidimo sąlygoms persvarstyti, įskaitant visų pirma teršalų išmetimo stebėsenos rezultatus ir kitus duomenis, kurie sudaro sąlygas palyginti informaciją apie įrenginio eksploatavimą su geriausiais prieinamais gamybos būdais, aprašytais taikomose GPGB išvadose, ir su išmetamų teršalų lygiais, susijusiais su geriausiais prieinamais gamybos būdais.

Persvarstydama leidimo sąlygas kompetentinga institucija naudojasi visa informacija, gauta atlikus stebėseną arba tikrinimus.

3. Per ketverius metus nuo pagal 13 straipsnio 5 dalį priimtų sprendimų dėl GPGB išvadų, susijusių su pagrindine įrenginio veikla, paskelbimo kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) visos atitinkamiems įrenginiams išduotų leidimų sąlygos būtų persvarstytos ir prireikus atnaujintos siekiant užtikrinti šios direktyvos ir visų pirma, jei taikoma, jos 15 straipsnio 3 ir 4 dalių reikalavimų laikymąsi;

b) įrenginys atitiktų tas leidimo sąlygas.

Persvarstant atsižvelgiama į visas naujas ar peržiūrėtas GPGB išvadas, kurios yra taikomos įrenginiui ir priimtos pagal 13 straipsnio 5 dalį po to, kai leidimas buvo išduotas ar paskutinį kartą persvarstytas.

4. Jeigu įrenginiui netaikomos jokios GPGB išvados, leidimo sąlygos persvarstomos ir prireikus atnaujinamos, kai geriausių prieinamų gamybos būdų pokyčiai leidžia labai sumažinti išmetimus.

5. Leidimo sąlygos persvarstomos ir prireikus atnaujinamos bent tokiais atvejais:

a) kai įrenginio keliama tarša yra tokia didelė, kad leidime įrašytos išmetamų teršalų ribinės vertės turi būti peržiūrimos, arba naujos ribinės vertės turi būti įrašomos į leidimą;

b) kai eksploatavimo saugai užtikrinti reikia naudoti kitas technologijas;

c) kai pagal 18 straipsnį reikia užtikrinti atitiktį naujai ar pakeistai aplinkos kokybės normai.

22 straipsnis

Eksploatavimo vietos uždarymas

1. Nedarant poveikio Direktyvai 2000/60/EB, Direktyvai 2004/35/EB, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo [1], Direktyvai 2000/60/EB ir atitinkamiems dirvožemio apsaugos srities Sąjungos teisės aktams, kompetentinga institucija nustato leidimo sąlygas, kuriomis užtikrina, kad, galutinai nutraukiant veiklą, būtų laikomasi šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatų.

2. Jeigu veikla yra susijusi su atitinkamų pavojingų medžiagų naudojimu, gamyba arba išleidimu, ir atsižvelgiant į įrenginio eksploatavimo vietos dirvožemio ir požeminių vandenų užteršimo galimybę, prieš įrenginio eksploatavimo pradžią arba prieš įrenginio leidimo atnaujinimą pirmą kartą po 2013 m. sausio 7 d. Ūkio subjektas parengia pradinės būklės ataskaitą ir ją pateikia kompetentingai institucijai.

Pradinės būklės ataskaitoje pateikiama informacija, reikalinga dirvožemio ir požeminių vandenų užterštumo būklei nustatyti, siekiant kiekybiškai palyginti su būkle galutinai nutraukus veiklą kaip numatyta 3 dalyje.

Pradinės būklės ataskaitoje pateikiama bent ši informacija:

a) informacija apie dabartinį žemės panaudojimą ir, jei žinoma, apie ankstesnį žemės panaudojimą;

b) jei žinoma, turima informacija apie dirvožemio ir požeminio vandens matavimus, atspindinti būklę ataskaitos rengimo metu arba, kita vertus, nauji dirvožemio ir požeminio vandens matavimų duomenys, atsižvelgiant į dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo atitinkamame įrenginyje naudojamomis, gaminamomis ar iš jo išleidžiamomis pavojingomis medžiagomis galimybę.

Jeigu vadovaujantis kitais nacionalinės arba Sąjungos teisės aktais parengta informacija atitinka šioje dalyje nustatytus reikalavimus, ta informacija gali būti įtraukta į pradinės būklės ataskaitą arba prie jos pridėta.

Komisija parengia gaires dėl pradinės būklės ataskaitos turinio.

3. Galutinai nutraukdamas veiklą, ūkio subjektas įvertina dirvožemio ir požeminių vandenų užterštumo būklę atitinkamomis įrenginyje naudojamomis, gaminamomis ar iš jo išleidžiamomis pavojingomis medžiagomis. Jeigu dėl įrenginio eksploatavimo dirvožemis arba požeminiai vandenys labai užteršiami atitinkamomis pavojingomis medžiagomis ir jų būklė skiriasi nuo pirminės būklės, nustatytos 2 dalyje nurodytoje pradinės būklės ataskaitoje, ūkio subjektas turi imtis būtinų priemonių dėl tos taršos, siekdamas atkurti tą eksploatavimo vietos būklę. Tuo tikslu galima atsižvelgti į tokių priemonių technines galimybes.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, galutinai nutraukdamas veiklą ir tuo atveju, jeigu dirvožemio ir požeminio vandens užteršimas eksploatavimo vietoje kelia didelį pavojų žmonių sveikatai ar aplinkai ir ta tarša susidaro dėl ūkio subjekto veiklos, kuriai išduotas leidimas ir kuri vykdoma prieš pirmą kartą atnaujinant leidimą po 2013 m. sausio 7 d., atsižvelgiant į 12 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas įrenginio eksploatavimo vietos sąlygas, ūkio subjektas turi imtis veiksmų, būtinų pašalinti, kontroliuoti, apriboti išplitimą arba sumažinti atitinkamas pavojingas medžiagas, kad eksploatavimo vieta, atsižvelgiant į jos esamą ar būsimą patvirtintą naudojimą, tokio pavojaus nebekeltų.

[1] OL L 372, 2006 12 27, p. 19.

4. Jeigu ūkio subjektas neprivalo rengti 2 dalyje nurodytos pradinės būklės ataskaitos, galutinai nutraukdamas veiklą jis turi imtis veiksmų, būtinų pašalinti, kontroliuoti, apriboti išplitimą arba sumažinti atitinkamas pavojingas medžiagas, kad eksploatavimo vieta, atsižvelgiant į jos esamą ar būsimą patvirtintą naudojimą, nebekeltų didelio pavojaus žmonių sveikatai arba aplinkai dėl dirvožemio ar požeminio vandens užteršimo dėl veiksmų, kuriems vykdyti išduotas leidimas, ir atsižvelgiant į 12 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas įrenginio eksploatavimo vietos sąlygas.

23 straipsnis

Aplinkosauginiai tikrinimai

1. Valstybės narės parengia įrenginių aplinkosauginių tikrinimų sistemą, skirtą galimam atitinkamo įrenginio poveikiui aplinkai visapusiškai ištirti.

Valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektai suteiktų kompetentingoms institucijoms visą būtiną pagalbą, kad tos institucijos galėtų apsilankyti vietoje, paimti mėginius ir surinkti visą informaciją, būtiną įvykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visiems įrenginiams būtų sudarytas aplinkosauginių tikrinimų planas nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygiais, ir užtikrina, kad šis planas būtų reguliariai peržiūrimas ir prireikus atnaujinamas.

3. Kiekviename aplinkosauginių tikrinimų plane pateikiama ši informacija:

a) bendras svarbių aplinkosaugos klausimų vertinimas;

b) geografinė vietovė, kuriai taikomas tikrinimų planas;

c) įrenginių, kuriems taikomas planas, registras;

d) pagal 4 dalį atliekamų planinių aplinkosauginių tikrinimų programų parengimo procedūros;

e) pagal 5 dalį atliekamų neplaninių aplinkosauginių tikrinimų tvarka;

f) jei būtina, skirtingų tikrinimus atliekančių institucijų bendradarbiavimą reglamentuojančios nuostatos.

4. Remdamasi tikrinimų planais, kompetentinga institucija reguliariai rengia planinių aplinkosauginių tikrinimų programas, įskaitant skirtingų rūšių įrenginių patikrinimų vietoje dažnumo nustatymą.

Laikotarpis, skiriantis du patikrinimus vietoje, grindžiamas sistemingu atitinkamų įrenginių pavojaus aplinkai vertinimu ir neturi viršyti vienerių metų didžiausią pavojų keliančių įrenginių atveju, o mažiausią pavojų keliančių įrenginių atveju – trejų metų.

Jei per patikrinimą nustatytas svarbus leidimo sąlygų nesilaikymo atvejis, per šešis mėnesius nuo to patikrinimo turi būti atliktas papildomas patikrinimas vietoje.

Sistemingas rizikos aplinkai vertinimas grindžiamas bent šiais kriterijais:

a) galimas ir realus atitinkamų įrenginių poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai, atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekius bei rūšis, vietos aplinkos pažeidžiamumą bei avarijų riziką;

b) atitikties leidimo sąlygoms ataskaita;

c) ūkio subjekto dalyvavimas Sąjungos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS) pagal Reglamentą (EB) Nr. 1221/2009 ([1]).

Komisija gali patvirtinti rizikos aplinkai vertinimo kriterijų gaires.

5. Neplaniniai aplinkosauginiai tikrinimai atliekami, kai reikia kuo skubiau ir, jei būtina, iki leidimo išdavimo, persvarstymo arba atnaujinimo ištirti svarbius su aplinkosauga susijusius skundus, dideles ekologines avarijas, incidentus ir pažeidimus.

6. Po kiekvieno patikrinimo vietoje kompetentinga institucija rengia patikrinimo ataskaitą, kurioje išdėsto atitinkamus nustatytus faktus, susijusius su įrenginio atitiktimi leidimo sąlygoms, ir pateikia išvadas dėl būtinybės imtis tolesnių veiksmų.

Per du mėnesius ataskaita perduodama atitinkamam ūkio subjektui. Per keturis mėnesius po patikrinimo vietoje kompetentinga institucija paskelbia ataskaitą, laikydamasi 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ([2]).

Nedarant poveikio 8 straipsnio 2 daliai, kompetentinga institucija užtikrina, kad per pagrįstą laikotarpį ūkio subjektas imtųsi visų ataskaitoje nurodytų būtinų veiksmų.

([1]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo (OL L 342, 2009 12 22, p. 1).

([2]) OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

24 straipsnis

Prieiga prie informacijos ir visuomenės dalyvavimas leidimų išdavimo procedūroje

1. Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuotai visuomenei būtų sudarytos išankstinės ir veiksmingos sąlygos dalyvauti šiose procedūrose:

a) išduodant leidimą naujiems įrenginiams;

b) išduodant leidimą kiekvienam esminiam pakeitimui;

c) išduodant ar atnaujinant įrenginio leidimą, kai siūloma taikyti 15 straipsnio 4 dalį;

d) atnaujinant leidimą arba leidimo sąlygas įrenginiui pagal 21 straipsnio 5 dalies a punktą.

Tokiam dalyvavimui taikoma IV priede nustatyta procedūra.

2. Priėmusi sprendimą dėl leidimo išdavimo, persvarstymo arba atnaujinimo, kompetentinga institucija viešai paskelbia, įskaitant dėl a, b ir f punktų ir internete, šią informaciją:

a) sprendimo turinį, įskaitant leidimo bei paskesnių jo atnaujinimų kopiją;

b) motyvus, kuriais grindžiamas sprendimas;

c) prieš priimant sprendimą surengtų konsultacijų rezultatus ir paaiškinimą, kaip į juos atsižvelgta priimant tą sprendimą;

d) su atitinkamu įrenginiu arba veikla susijusių GPGB informacinių dokumentų pavadinimus;

e) kaip, atsižvelgiant į geriausius prieinamus gamybos būdus ir į išmetamų teršalų kiekius, susijusius su geriausiais gamybos būdais, nustatytos 14 straipsnyje nurodytos leidimo sąlygos, įskaitant išmetamų teršalų ribines vertes;

f) kai pagal 15 straipsnio 4 dalį suteikta išimtis, – specifines jos suteikimo priežastis remiantis toje dalyje nustatytais kriterijais ir nustatytomis sąlygomis.

3. Kompetentinga institucija taip pat viešai paskelbia (įskaitant internete bent tai, kiek tai susiję su a punktu):

a) svarbią informaciją apie ūkio subjekto taikomas priemones galutinai nutraukus veiklą pagal 22 straipsnį;

b) kompetentingos institucijos turimus išmetamų teršalų kiekio stebėsenos rezultatus, kurių reikalaujama pagal leidimų išdavimo sąlygas.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalims taikomi apribojimai, nustatyti Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

25 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamą nacionalinės teisės sistemą suinteresuotos visuomenės nariai turėtų teisę pareikšti ieškinį teisme arba kitoje pagal įstatymą įsteigtoje nepriklausomoje ir nešališkoje įstaigoje, kad užginčytų sprendimų ir veikimo arba neveikimo pagal 24 straipsnį turinio arba procedūros teisėtumą, jei įvykdyta viena šių sąlygų:

a) jie yra pakankamai suinteresuoti;

b) jie tvirtina, kad įvykdytas teisės pažeidimas, jei pagal valstybės narės administracinio proceso teisę tai yra būtina išankstinė sąlyga.

2. Valstybės narės nustato, kuriame etape sprendimai, veikimas ar neveikimas gali būti užginčijami.

3. Pakankamą suinteresuotumą ir teisės pažeidimą apibrėžia valstybės narės, laikydamosi tikslo suteikti suinteresuotai visuomenei kuo daugiau galimybių kreiptis į teismus.

Tuo tikslu taikant 1 dalies a punktą, kiekvienos aplinkos apsaugos srityje veikiančios nevyriausybinės organizacijos, atitinkančios nacionalinės teisės aktuose nustatytus reikalavimus, interesas laikomas pakankamu.

Taikant 1 dalies b punktą laikoma, kad tokia organizacija taip pat turi teises, kurios gali būti pažeistos.

4. 1, 2 ir 3 dalimis nedraudžiama pateikti išankstinio administracinio skundo ir jos neturi daryti poveikio reikalavimui išnaudoti visas administracines teisių gynybos priemones prieš pareiškiant ieškinį teisme, jei toks reikalavimas numatytas nacionalinėje teisėje.

Bet kuri tokia procedūra turi būti sąžininga, teisinga, atliekama laiku ir ne pernelyg brangi.

5. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų suteikta teisė gauti praktinio pobūdžio informaciją apie teisę pateikti administracinį skundą ir pareikšti ieškinį teisme.

26 straipsnis

Tarpvalstybinis poveikis

1. Jeigu valstybė narė žino, kad kokio nors įrenginio eksploatavimas gali turėti reikšmingą neigiamą poveikį kitos valstybės narės aplinkai, arba jeigu to prašo valstybė narė, kuriai gali būti padarytas didelis poveikis, valstybė narė, kurios teritorijoje buvo pateiktas prašymas dėl leidimo išdavimo pagal 4 straipsnį arba 20 straipsnio 2 dalį, kitai valstybei narei perduoda bet kurią pagal IV priedą reikalaujamą pateikti ar skelbti informaciją tuo pačiu metu, kada ji šią informaciją paskelbia viešai.

Tokia informacija yra visų konsultacijų, kurios reikalingos dvišaliams abipusiškumu ir lygiateisiškumu grindžiamiems valstybių narių santykiams palaikyti, pagrindas.

2. Palaikydamos dvišalius santykius, valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais tos valstybės narės, kuriai gali būti padarytas poveikis, visuomenė taip pat galėtų per tam tikrą laikotarpį susipažinti su prašymais ir turėtų teisę pareikšti nuomonę prieš kompetentingai institucijai priimant sprendimą.

3. Kompetentingai institucijai priimant sprendimą dėl prašymo atsižvelgiama į pagal 1 ir 2 dalis vykdytų konsultacijų rezultatus.

4. Kompetentinga institucija kiekvienai valstybei narei, su kuria buvo konsultuotasi pagal 1 dalį, praneša apie dėl prašymo priimtą sprendimą ir siunčia jai 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją. Ta valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad su ta informacija atitinkamu būdu jos teritorijoje galėtų susipažinti suinteresuota visuomenė.

27 straipsnis

Nauji gamybos būdai

1. Valstybės narės, prireikus, imasi priemonių skatinti naujų gamybos būdų kūrimą ir taikymą, visų pirma tų naujų gamybos būdų, kurie nustatyti GPGB informaciniuose dokumentuose.

2. Komisija nustato gaires, kad padėtų valstybėms narėms skatinti naujų gamybos būdų kūrimą ir taikymą, kaip nurodyta 1 dalyje.

III SKYRIUS

SPECIALIOSIOS KURĄ DEGINANTIEMS ĮRENGINIAMS TAIKOMOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra lygi arba didesnė kaip 50 MW, nepriklausomai nuo naudojamos kuro rūšies.

Šis skyrius netaikomas šiems kurą deginantiems įrenginiams:

a) įrenginiams, kuriuose degimo produktai naudojami tiesioginiam šildymui, džiovinimui arba kitoms objektų arba medžiagų apdorojimo rūšims;

b) išmetamoms dujoms valyti jas deginant skirtiems antrinio deginimo įrenginiams, kurie nėra eksploatuojami kaip atskiri kurą deginantys įrenginiai;

c) įrenginiams katalizinio krekingo katalizatoriams regeneruoti;

d) įrenginiams, vandenilio sulfidą paverčiantiems siera;

e) chemijos pramonėje naudojamiems reaktoriams;

f) koksavimo krosnims;

g) kauperiams;

h) visai techninei įrangai, naudojamai kaip transporto priemonių, laivų ar lėktuvų varikliai;

i) dujų turbinoms ir dujų varikliams, naudojamiems atviroje jūroje esančiose platformose;

j) įrenginiams, kuriuose kaip kuras naudojamos bet kokios kietos arba skystos atliekos, išskyrus 3 straipsnio 31 punkte nurodytas atliekas.

29 straipsnis

Jungimo taisyklės

1. Jeigu išmetamos dujos iš dviejų arba daugiau atskirų kurą deginančių įrenginių šalinamos per bendrą kaminą, tokių įrenginių junginys laikomas vienu kurą deginančiu įrenginiu, o apskaičiuojant bendrą nominalią šiluminę galią jų pajėgumai sudedami.

2. Jeigu du arba daugiau kurą deginančių įrenginių, kuriems leidimas pirmą kartą išduotas arba kurių ūkio subjektai išsamų prašymą išduoti tokį leidimą pateikė 1987 m. liepos 1 d. arba vėliau, įrengiami taip, kad, atsižvelgiant į techninius ir ekonominius veiksnius, kompetentingos institucijos sprendimu jų išmetamos dujos galėtų būti išleistos per bendrą kaminą, tokių įrenginių junginys laikomas vienu kurą deginančiu įrenginiu, o apskaičiuojant bendrą nominalią šiluminę galią jų pajėgumai sudedami.

3. Apskaičiuojant 1 ir 2 dalyse nurodytų kurą deginančių įrenginių junginio bendrą nominalią šiluminę galią neatsižvelgiama į atskirus kurą deginančius įrenginius, kurių nominali šiluminė galia yra mažesnė kaip 15 MW.

30 straipsnis

Išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Išmetamos dujos iš kurą deginančių įrenginių yra išleidžiamos kontroliuojamai, per kaminą, kuris turi vieną arba kelis dūmtakius ir kurio aukštis apskaičiuotas taip, kad būtų apsaugota žmonių sveikata ir aplinka.

2. Į visus leidimus įrenginiams, kuriuose yra kurą deginantys įrenginiai, ir kuriems leidimas išduotas ar kurių ūkio subjektai pateikė išsamų prašymą išduoti leidimą anksčiau nei 2013 m. sausio 7 d., jei tokie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2014 m. sausio 7 d., įrašomos sąlygos, užtikrinančios, kad iš tų kurą deginančių įrenginių į orą išmetamų teršalų kiekis neviršytų V priedo 1 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

Į visus leidimus įrenginiams, kurių kurą deginantiems įrenginiams suteikta Direktyvos 2001/80/EB 4 straipsnio 4 dalyje nurodyta išimtis ir kurie eksploatuojami po 2016 m. sausio 1 d., įrašomos sąlygos, užtikrinančios, kad iš šių įrenginių į orą išmetamų teršalų kiekis neviršytų V priedo 2 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

3. Į visus leidimus įrenginiams, kurių kurą deginantiems įrenginiams 2 dalis netaikoma, įrašomos sąlygos, užtikrinančios, kad iš šių įrenginių į orą išmetamų teršalų kiekis neviršytų V priedo 2 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

4. V priedo 1 ir 2 dalyse nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės ir to priedo 5 dalyje nustatyti mažiausi nusierinimo laipsniai taikomi per kiekvieną bendrą kaminą išmetamiems teršalams, atsižvelgiant į bendrą viso kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią. Jeigu V priede nustatyta, kad išmetamų teršalų ribinės vertės gali būti taikomos kurą deginančio įrenginio daliai, kurios veikimo valandų skaičius ribotas, tos ribinės vertės taikomos tos įrenginio dalies išmetamų teršalų atžvilgiu, tačiau atsižvelgiant į viso kurą deginančio įrenginio bendrą nominalią šiluminę galią.

5. Kompetentinga institucija daugiausia šešiems mėnesiams gali suteikti išimtį, atleisdama nuo pareigos laikytis 2 ir 3 dalyse nustatytų išmetamų sieros dioksido ribinių verčių kurą deginančiame įrenginyje, kuriame šiuo tikslu paprastai naudojamas mažai sieros turintis kuras, jei ūkio subjektas negali laikytis tų ribinių verčių dėl mažai sieros turinčio kuro tiekimo nutraukimo, atsirandančio dėl didelio tokio kuro trūkumo.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie kiekvieną tokią pagal pirmą pastraipą suteiktą išimtį.

6. Kompetentinga institucija gali suteikti išimtį, atleisdama nuo pareigos laikytis 2 ir 3 dalyse nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių tais atvejais, kai kurą deginantis įrenginys, kuriame naudojamas tik dujinis kuras, išimtiniais atvejais turi pradėti naudoti kitų rūšių kurą dėl staigiai nutraukto dujų tiekimo, ir todėl jame reikia įmontuoti išmetamų dujų valymo įrenginį. Tokios išimties taikymo laikotarpis neturi viršyti 10 dienų, išskyrus atvejus, kai labai svarbu išlaikyti energijos tiekimą.

Ūkio subjektas nedelsdamas praneša kompetentingai institucijai apie kiekvieną pirmoje pastraipoje nurodytą ypatingą atvejį.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie kiekvieną tokią pagal pirmą pastraipą suteiktą išimtį.

7. Jeigu kurą deginančio įrenginio galia padidinama, išmetamų teršalų ribinės vertės, nustatytos V priedo 2 dalyje, taikomos pakeitimo paveiktai išplėstai įrenginio daliai ir nustatomos atsižvelgiant į bendrą viso kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią. Jeigu kurą deginančiame įrenginyje atliekami pakeitimai, galintys daryti poveikį aplinkai ir susiję su įrenginio dalimi, kurios nominali šiluminė galia yra 50 MW arba didesnė, keičiamai įrenginio daliai, kuri pakito atsižvelgiant į bendrą viso kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią, taikomos V priedo 2 dalyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

8. V priedo 1 ir 2 dalyse nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės netaikomos šiems kurą deginantiems įrenginiams:

a) dyzeliniams varikliams;

b) katilams, esantiems medienos masės gamybos įrenginiuose.

9. Remdamasi geriausiais prieinamais gamybos būdais, Komisija peržiūri, ar toliau išvardytiems kurą deginantiems įrenginiams reikia nustatyti visoje Sąjungoje taikomas išmetamų teršalų ribines vertes ir iš dalies keisti V priede nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes:

a) 8 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams;

b) naftos perdirbimo įmonėse esantiems kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis naudojami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ir konversijos likučiai, atsižvelgiant į perdirbimo įmonių energetikos sistemų specifiką;

c) kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose deginamos dujos, išskyrus gamtines dujas;

d) kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose skysti gamybos likučiai savo reikmėms naudojami kaip nekomercinis kuras.

Komisija ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. praneša šios peržiūros rezultatus Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu pateikdama teisėkūros pasiūlymą.

31 straipsnis

Nusierinimo laipsnis

1. Kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose naudojamas vietinis kietasis kuras ir kurie dėl šio kuro savybių negali laikytis 30 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų išmetamo sieros dioksido ribinių verčių, valstybės narės gali vietoj jų pagal V priedo 6 dalyje išdėstytas reikalavimų laikymosi taisykles ir kompetentingai institucijai iš anksto patvirtinus 72 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytą techninę ataskaitą taikyti to priedo 5 dalyje nustatytus mažiausius nusierinimo laipsnius.

2. Vietinį kietąjį kurą naudojantiems kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose bendrai deginamos atliekos, ir kurie negali atitikti C_{proc} verčių, taikomų sieros dioksidui ir nurodytų VI priedo 4 dalies 3.1 ir 3.2 punktuose, dėl vietinio kietojo kuro savybių, valstybės narės gali taikyti V priedo 5 dalyje nustatytus mažiausius nusierinimo laipsnius, laikydamosi to priedo 6 dalyje nustatytų taisyklių. Jei valstybės narės nusprendžia taikyti šią pastraipą, $C_{atliekos}$, kaip nurodyta VI priedo 4 dalies 1 punkte, turi būti 0 mg/Nm^3.

3. Komisija, visų pirma atsižvelgdama į geriausius prieinamus gamybos būdus ir į teigiamą poveikį sumažinus išmetamą sieros dioksido kiekį, ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. peržiūri galimybę taikyti V priedo 5 dalyje nustatytus mažiausius nusierinimo laipsnius.

32 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nacionalinis planas

1. Laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2020 m. birželio 30 d. valstybės narės gali parengti ir įgyvendinti pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą, taikomą kurą deginantiems įrenginiams, kuriems pirmasis leidimas buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba kurių ūkio subjektai iki tos datos buvo pateikę išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, jeigu įrenginys pradėjo veikti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d. Planas taikomas vienos ar kelių rūšių tokiems teršalams: azoto oksidams, sieros dioksidui ir dulkėms, išmetamiems iš kiekvieno kurą deginančio įrenginio, kuriam taikomas planas. Dujų turbinų atveju planas gali būti taikomas tik išmetamiems azoto oksidams.

Į pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą neįtraukiami šie kurą deginantys įrenginiai:

a) kuriems taikoma 33 straipsnio 1 dalis;

b) kurie yra naftos perdirbimo įmonėse ir savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis naudoja mažo kaloringumo dujas, susidarančias dujofikuojant naftos perdirbimo likučius, arba perdirbant žalią naftą susidarančius distiliavimo ar konversijos likučius;

c) kuriems taikomas 35 straipsnis;

d) kuriems taikoma Direktyvos 2001/80/EB 4 straipsnio 4 dalyje nurodyta išimtis.

2. Kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikomas planas, gali būti leidžiama nesilaikyti išmetamų teršalų ribinių verčių, nurodytų 30 straipsnio 2 dalyje, teršalų, kuriems taikomas planas, atžvilgiu arba, kai taikoma, 31 straipsnyje nurodytų nusierinimo laipsnių.

Turi būti bent išlaikomos išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių ribinės vertės, nustatytos leidime kurą deginančiam įrenginiui, taikomame 2015 m. gruodžio 31 d., laikantis visų pirma Direktyvose 2001/80/EB ir 2008/1/EB nustatytų reikalavimų.

Kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra didesnė nei 500 MW, kuriuose deginamas kietas kuras ir kuriems pirmas leidimas išduotas po 1987 m. liepos 1 d., turi būti taikomos V priedo 1 dalyje nustatytos išmetamų azoto oksidų ribinės vertės.

3. Pereinamojo laikotarpio nacionaliniame plane nustatomas kiekvieno teršalo, kuriam jis taikomas, riba, nustatanti visų kurą deginančių įrenginių, kuriems taikomas planas, didžiausią bendrą metinį teršalo kiekį, remiantis kiekvieno įrenginio bendra nominalia šilumine galia 2010 m. gruodžio 31 d., realaus metinio eksploatavimo valandų skaičiaus ir kuro sunaudojimo per pastaruosius dešimt eksploatavimo metų iki 2010 m. imtinai vidurkiu.

2016 m. ribos apskaičiuojamos remiantis Direktyvos 2001/80/EB III–VII prieduose nustatytomis atitinkamomis išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis arba, kai taikoma, remiantis Direktyvos 2001/80/EB III priede nustatytais nusierinimo laipsniais. Dujų turbinų atveju remiamasi Direktyvos 2001/80/EB VI priedo B dalyje nustatytomis tokiems įrenginiams taikomomis išmetamų azoto oksidų ribinėmis vertėmis. 2019 m. ir 2020 m. ribos apskaičiuojamos remiantis šios direktyvos V priedo 1 dalyje nustatytomis atitinkamomis išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis arba, atitinkamais atvejais, šios direktyvos V priedo 5 dalyje nustatytais atitinkamais nusierinimo laipsniais. 2017 m. ir 2018 m. ribos apskaičiuojamos numatant linijinį ribų mažėjimą nuo 2016 m. iki 2019 m.

Jei į pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą įtrauktas įrenginys uždaromas arba jam nebetaikomas III skyrius, likusių įrenginių, kuriems taikomas planas, bendras metinis išmetamų teršalų kiekis nedidinamas.

4. Į pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą taip pat įtraukiamos nuostatos dėl stebėsenos bei ataskaitų teikimo, kurios atitinka pagal 41 straipsnio b punktą nustatytas įgyvendinimo taisykles, taip pat kiekvienam įrenginiui numatytos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laiku pradėta laikytis išmetamų teršalų ribinių verčių, kurios bus taikomos nuo 2020 m. liepos 1 d.

5. Ne vėliau kaip 2013 m. sausio 1 d. valstybės narės perduoda Komisijai savo pereinamojo laikotarpio nacionalinius planus.

Komisija įvertina planą ir, jei ji per 12 mėnesių nuo plano gavimo dienos nepareiškia prieštaravimų, atitinkama valstybė narė laiko, kad jos planui pritarta.

Jei Komisija mano, kad planas neatitinka pagal 41 straipsnio b punktą nustatytų įgyvendinimo taisyklių, ji informuoja atitinkamą valstybę narę, kad jos planui negali būti pritarta. Valstybėms narėms pateikus naują plano redakciją Komisijai, toks antroje pastraipoje nurodytas vertinimo laikotarpis yra šeši mėnesiai.

6. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tolesnius plano pakeitimus.

33 straipsnis

Ribotos eksploatavimo trukmės išimtis

1. Nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. kurą deginantiems įrenginiams gali būti leidžiama nesilaikyti 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių ir atitinkamais atvejais 31 straipsnyje nurodytų nusierinimo laipsnių; taip pat gali būti leidžiama jų neįtraukti į 32 straipsnyje nurodytus pereinamojo laikotarpio nacionalinius planus, jei įvykdytos šios sąlygos:

a) kurą deginantį įrenginį eksploatuojantis ūkio subjektas ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d. raštu kompetentingai institucijai deklaravo, kad įsipareigoja neeksploatuoti įrenginio daugiau kaip 17 500 eksploatavimo valandų laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d.;

b) ūkio subjektas kiekvienais metais kompetentingai institucijai nurodo eksploatavimo valandų skaičių laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d.;

c) per likusį kurą deginančio įrenginio eksploatavimo laiką turi būti laikomasi bent leidime kurą deginančiam įrenginiui, taikomame 2015 m. gruodžio 31 d., nustatytų išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių ribinių verčių, visų pirma laikantis Direktyvose 2001/80/EB ir 2008/1/EB nustatytų reikalavimų. Kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra didesnė nei 500 MW, kuriuose deginamas kietas kuras ir kuriems pirmas leidimas išduotas po 1987 m. liepos 1 d., turi būti taikomos V priedo 1 dalyje nustatytos išmetamų azoto oksidų ribinės vertės; ir

d) kurą deginančiam įrenginiui nesuteikta Direktyvos 2001/80/EB 4 straipsnio 4 dalyje nurodyta išimtis.

2. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 1 d. kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai kurą deginančių įrenginių, kuriems taikoma 1 dalis, sąrašą, nurodydama jų bendrą nominalią šiluminę galią, juose naudojamo kuro rūšis bei taikomas išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių ribines vertes. Valstybės narės kasmet perduoda Komisijai įrenginių, kuriems taikoma 1 dalis, eksploatavimo valandų skaičių laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d.

3. Jei kurą deginantis įrenginys 2011 m. sausio 6 d. yra mažos atskiros sistemos dalis ir tuo metu sudaro ne mažiau kaip 35 % tiekiamos elektros energijos toje sistemoje, ir jis dėl savo techninių charakteristikų neatitinka 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių, šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas eksploatavimo valandų skaičius turi būti 18 000, laikotarpiu, kuris prasideda 2020 m. sausio 1 d. ir baigiasi ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d., o šio straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodyta data turi būti 2020 m. sausio 1 d.

4. Jei kurą deginančio įrenginio bendra nominali šiluminė galia yra didesnė kaip 1 500 MW, jį buvo pradėta eksploatuoti anksčiau nei 1986 m. gruodžio 31 d., ir jame deginamas vietinis kietasis kuras, kurio žemutinė kuro degimo šiluma yra mažesnė kaip 5 800 kJ/kg, drėgmės kiekis pagal svorį didesnis kaip 45 %, bendras drėgmės ir pelenų kiekis pagal svorį didesnis kaip 60 %, o kalcio oksido kiekis pelenuose – didesnis kaip 10 %, 1 dalies a punkte nurodytas eksploatavimo valandų skaičius turi būti 32 000.

34 straipsnis

Mažos atskiros sistemos

1. Iki 2019 m. gruodžio 31 d. kurą deginantiems įrenginiams, kurie 2011 m. sausio 6 d. yra mažos atskiros sistemos dalis, gali būti leidžiama nesilaikyti 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių ir atitinkamais atvejais 31 straipsnyje nurodytų nusierinimo laipsnių. Iki 2019 m. gruodžio 31 d. turi būti laikomasi bent tų kurą deginančių įrenginių leidimuose, laikantis visų pirma Direktyvose 2001/80/EB ir 2008/1/EB nustatytų reikalavimų, nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

2. Kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra didesnė nei 500 MW, kuriuose deginamas kietas kuras ir kuriems pirmas leidimas išduotas po 1987 m. liepos 1 d., turi būti taikomos V priedo 1 dalyje nustatytos išmetamų azoto oksidų ribinės vertės.

3. Jeigu valstybės narės teritorijoje yra kurą deginančių įrenginių, kuriems taikomas šis skyrius ir kurie yra mažos atskiros sistemos dalis, ta valstybė narė iki 2013 m. sausio 7 d. pateikia Komisijai tų kurą deginančių įrenginių sąrašą, mažos atskiros sistemos bendrą metinį energijos suvartojimą ir energijos, gaunamos per sujungimus su kitomis sistemomis, kiekį.

35 straipsnis

Centralizuoto šilumos tiekimo įrenginiai

1. Iki 2022 m. gruodžio 31 d. kurą deginančiam įrenginiui gali būti leista netaikyti reikalavimo laikytis 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių ir 31 straipsnyje nurodytų nusierinimo laipsnių, jei laikomasi šių sąlygų:

a) kurą deginančio įrenginio bendra nominali šiluminė galia neviršija 200 MW;

b) pirmas leidimas įrenginiui buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba to įrenginio ūkio subjektas iki šios datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, jeigu įrenginys pradėjo veikti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d.;

c) bent 50 % įrenginyje pagaminto naudingos šilumos kiekio (taikant slenkantį penkerių metų vidurkį) tiekiama garų arba karšto vandens pavidalu į viešą centralizuoto šilumos tiekimo tinklą; ir

d) iki 2022 m. gruodžio 31 d. bent išlaikomos išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių ribinės vertės, nustatytos kurą deginančio įrenginio leidime, taikomame 2015 m. gruodžio 31 d., laikantis visų pirma Direktyvose 2001/80/EB ir 2008/1/EB nustatytų reikalavimų.

2. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 1 d. kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai kurą deginančių įrenginių, kuriems taikoma 1 dalis, sąrašą, nurodydama jų bendrą nominalią šiluminę galią, juose naudojamo kuro rūšis bei taikomas išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių ribines vertes. Be to, valstybės narės dėl kurą deginančių įrenginių, kuriems taikoma 1 dalis, per toje dalyje minimą laikotarpį kasmet praneša Komisijai apie kiekvieno įrenginio pagamintą naudingą šilumos kiekio dalį (išreikštą taikant slenkantį ankstesnių penkerių metų vidurkį), kuri garų ar karšto vandens pavidalu buvo tiekiama į viešuosius centralizuoto šilumos tiekimo tinklus.

36 straipsnis

Anglies dioksido geologinis saugojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visų kurą deginančių įrenginių, kurių nominali elektros gamybos galia yra 300 ar daugiau megavatų ir kuriems pirminė statybos licencija arba, jeigu tokios tvarkos nėra, pirminė eksploatacijos licencija išduota po 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/31/EB dėl anglies dioksido geologinio saugojimo [1] įsigaliojimo, ūkio subjektai įvertintų, ar įvykdytos šios sąlygos:

a) yra tinkamos saugojimo aikštelės;

b) yra techniniu ir ekonominiu požiūriu tinkama transporto infrastruktūra;

c) techniniu ir ekonominiu požiūriu įmanoma įrengti anglies dioksido surinkimo įrangą.

2. Jeigu įvykdytos 1 dalyje nustatytos sąlygos, kompetentinga institucija užtikrina, kad įrenginio vietoje būtų numatyta tinkama vieta reikiamai anglies dioksido surinkimo ir kompresavimo įrangai montuoti. Remdamasi 1 dalyje nurodyto įvertinimo rezultatais ir kita turima informacija, kompetentinga institucija nustato, ar įvykdytos šios sąlygos, visų pirma sąlygos dėl aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos.

37 straipsnis

Taršos mažinimo įrangos veiklos sutrikimas arba gedimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad į leidimus būtų įtrauktos nuostatos dėl tvarkos, taikomos sutrikus arba sugedus taršos mažinimo įrangos veiklai.

2. Gedimo atveju kompetentinga institucija reikalauja, kad, nepavykus per 24 valandas atkurti įprastinės veiklos, ūkio subjektas sumažintų operacijų skaičių ar nutrauktų darbą, arba eksploatuotų įrenginį naudodamas mažai taršias kuro rūšis.

Sutrikus taršos mažinimo įrangos veiklai arba šiai įrangai sugedus, ūkio subjektas per 48 valandas apie tai praneša kompetentingai institucijai.

Bendra eksploatacijos be taršos mažinimo trukmė per 12 mėnesių neviršija 120 valandų.

Kompetentinga institucija gali leisti nesilaikyti pirmoje ir trečioje pastraipose nustatytų terminų vienu iš šių atvejų:

a) kai yra privaloma palaikyti energijos tiekimą;

b) kai sugedęs kurą deginantis įrenginys ribotam laikui būtų pakeistas kitu įrenginiu, kuris sukeltų bendrą išmetamų teršalų kiekio padidėjimą.

38 straipsnis

Į orą išmetamų teršalų stebėsena

1. Valstybės narės užtikrina, kad orą teršiančių medžiagų stebėsena būtų vykdoma pagal V priedo 3 dalį.

2. Automatinės stebėsenos įrangos montavimas bei veikimas kontroliuojami, kasmet atliekami jos techniniai patikrinimai, kaip nustatyta V priedo 3 dalyje.

3. Kompetentinga institucija nustato, kaip turi būti išdėstyti mėginių ėmimo arba matavimo taškai, naudotini teršalų išmetimo stebėsenai.

4. Visi stebėsenos rezultatai registruojami, apdorojami ir atitinkamai pateikiami, kad kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar laikomasi leidime nurodytų eksploatacijos sąlygų ir išmetamų teršalų ribinių verčių.

39 straipsnis

Atitiktis išmetamų teršalų ribinėms vertėms

Pripažįstama, kad į orą išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos, jei įvykdytos V priedo 4 dalyje nustatytos sąlygos.

40 straipsnis

Įvairų kurą deginantys įrenginiai

1. Jeigu tai yra įvairų kurą deginantis įrenginys, kuriame vienu metu gali būti deginamas dviejų arba daugiau rūšių kuras, kompetentinga institucija nustato išmetamųjų teršalų ribines vertes laikydamasi šio eiliškumo:

a) ima kiekvienai atskirai kuro rūšiai ir išmetamam teršalui taikomą ribinę vertę, atitinkančią bendrą viso kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią, kaip nustatyta V priedo 1 ir 2 dalyse;

b) apskaičiuoja naudojamoms kuro rūšims proporcingas išmetamų teršalų ribines vertes, kurios gaunamos dauginant a punkte nurodytą atskirą išmetamo teršalo ribinę vertę iš kiekvieno kuro rūšies šiluminės galios, ir dalijant šią sandaugą iš visų kuro rūšių šiluminių galių sumos;

c) sudeda naudojamoms kuro rūšims proporcingas išmetamų teršalų ribines vertes.

[1] OL L 140, 2009 6 5, p. 114.

2. Įvairų kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikoma 30 straipsnio 2 dalis, ir kuriuose savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis naudojami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ar konversijos likučiai, vietoj pagal 1 dalį nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių gali būti taikomos šios vertės:

a) jeigu kurą deginančio įrenginio eksploatavimo metu deginamo pagrindinio kuro dalis sudaro 50 % ar daugiau bendros visų kuro rūšių šiluminės galios sumos, pagrindiniam kurui taikoma V priedo 1 dalyje nustatyta išmetamo teršalo ribinė vertė;

b) jeigu kurą deginančio įrenginio eksploatavimo metu deginamo pagrindinio kuro dalis sudaro mažiau kaip 50 % bendros visų kuro rūšių šiluminės galios sumos, išmetamo teršalo ribinė vertė nustatoma taip:

   i) kiekvienai naudojamo kuro rūšiai imama V priedo 1 dalyje nustatyta išmetamo teršalo ribinė vertė, atitinkanti bendrą kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią,

   ii) pagrindinio kuro išmetamo teršalo ribinė vertė apskaičiuojama dauginant tam kurui pagal i papunktį nustatytą išmetamo teršalo ribinę vertę iš dviejų ir atimant iš gauto skaičiaus V priedo 1 dalyje nustatytą mažiausią išmetamo teršalo ribinę vertę turinčio kuro išmetamo teršalo ribinę vertę, atitinkančią bendrą kurą deginančio įrenginio nominalią šiluminę galią,

   iii) apskaičiuoja naudojamoms kuro rūšims proporcingas išmetamų teršalų ribines vertes dauginant pagal i ir ii papunkčius nustatytą išmetamo teršalo ribinę vertę iš atitinkamos kuro rūšies šiluminės galios ir dalijant šią sandaugą iš visų kuro rūšių šiluminių galių sumos,

   iv) sudedant pagal iii papunktį nustatytas naudojamoms kuro rūšims proporcingas išmetamų teršalų ribines vertes.

3. Įvairų kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikoma 30 straipsnio 2 dalis, ir kuriuose savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis naudojami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ar konversijos likučiai, vietoj pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalis nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių gali būti taikomos V priedo 7 dalyje nustatytos išmetamo sieros dioksido vidutinės ribinės vertės.

41 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Įgyvendinimo taisyklės nustatomos dėl:

a) 3 straipsnio 27 punkte ir V priedo 4 dalies 1 punkte nurodytų paleidimo ir sustabdymo laikotarpių nustatymo; ir

b) 32 straipsnyje nurodytų pereinamojo laikotarpio nacionalinių planų ir visų pirma dėl išmetamų teršalų ribų ir susijusios stebėsenos bei ataskaitų teikimo tvarkos.

Tos įgyvendinimo taisyklės tvirtinamos pagal 75 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Komisija ne vėliau kaip 2011 m. liepos 7 d. pateikia atitinkamus pasiūlymus.

IV SKYRIUS

SPECIALIOSIOS ATLIEKŲ DEGINIMO ĮRENGINIAMS IR BENDRO ATLIEKŲ DEGINIMO ĮRENGINIAMS TAIKOMOS NUOSTATOS

42 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginiams, kurie degina arba bendrai degina kietas arba skystas atliekas.

Šis skyrius netaikomas dujofikavimo arba pirolizės įrenginiams, jeigu dujos, gaunamos šio termiško atliekų apdorojimo metu yra išgryninamos tiek, kad jos nebėra atliekos prieš jas sudeginant ir jos negali sukelti didesnės taršos nei tarša dėl gamtinių dujų deginimo.

Šiame skyriuje atliekų deginimo įrenginiai ir bendro atliekų deginimo įrenginiai apima: visas deginimo linijas arba bendro deginimo linijas, atliekų priėmimo, laikymo, vietoje atliekamo pirminio apdorojimo įrenginius, atliekų kuro ir oro padavimo sistemas, katilus, išmetamų dujų valymo įrenginius, vietoje esančius likučių ir nuotekų valymo arba laikymo įrenginius, krovimo priemones, deginimo arba bendro deginimo operacijų tikrinimo sistemas, registruojančias ir atliekančias deginimo arba bendro deginimo sąlygų stebėseną.

Jei atliekos termiškai apdorojamos kitu būdu nei oksiduojant, pavyzdžiui, pirolizės, dujofikavimo arba plazminių procesų būdu, atliekų deginimo įrenginio arba bendro atliekų deginimo įrenginio veikla apima ir terminio apdorojimo procesą, ir vėlesnį deginimo procesą.

Jei bendras atliekų deginimas atliekamas taip, kad pagrindinis įrenginio tikslas yra ne energijos arba materialių produktų gamyba, o terminis atliekų apdorojimas, įrenginys laikomas atliekų deginimo įrenginiu.

2. Šis skyrius netaikomas šiems įrenginiams:

a) įrenginiams, kuriose apdorojamos tik toliau nurodytos atliekos:

   i) 31 straipsnio 3 punkte išvardytos atliekos,

   ii) radioaktyviosios atliekos,

   iii) gyvūnų skerdiena, kurių tvarkymą reglamentuoja 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms [1],

[1] OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

iv) atliekos, atsiradusios žvalgant ir eksploatuojant naftos ir dujų telkinius iš atviroje jūroje esančių įrenginių ir deginamos tuose įrenginiuose;

b) eksperimentinims mokslo tiriamiesiems ir bandymų įrenginiams, kuriuose siekiama patobulinti deginimo procesą ir kuriuose per metus apdorojama mažiau kaip 50 tonų atliekų.

43 straipsnis

Likučių termino apibrėžtis

Šiame skyriuje „likučiai“ – skystos arba kietos atliekos, susidarančios atliekų deginimo įrenginyje arba bendro atliekų deginimo įrenginyje.

44 straipsnis

Prašymai išduoti leidimus

Prašyme išduoti leidimą atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiui aprašomos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų įvykdyti šie reikalavimai:

a) įrenginys suprojektuotas, įrengtas, prižiūrimas ir eksploatuojamas laikantis šio skyriaus reikalavimų ir atsižvelgiant į degintinų arba bendrai degintinų atliekų kategorijas;

b) deginimo ir bendro deginimo procese gauta šiluma kiek įmanoma panaudojama gaminant šilumą, technologinį garą arba energiją;

c) kuo labiau sumažintas likučių kiekis ir kenksmingumas, o patys likučiai, jei įmanoma, perdirbti;

d) likučiai, kurių neįmanoma išvengti, sumažinti arba perdirbti, šalinami laikantis nacionalinės ir Sąjungos teisės aktų.

45 straipsnis

Leidimo sąlygos

1. Leidime pateikiama ši informacija:

a) visų atliekų, kurios gali būti deginamos, rūšių sąrašas, naudojant, jei įmanoma, bent Sprendimu 2000/532/EB sudarytame Europos atliekų sąraše nurodytas rūšis ir, atitinkamais atvejais, pateikiant informaciją apie kiekvienos rūšies atliekų kiekį;

b) bendras įrenginio atliekų deginimo arba bendro deginimo pajėgumas;

c) į orą ir vandenį išmetamų teršalų ribinės vertės;

d) nuotekų pH, temperatūros ir nuotekų srauto reikalavimai;

e) mėginių ėmimo ir matavimo tvarka bei periodiškumas, kurie turi būti nustatyti siekiant įvykdyti teršalų išmetimo stebėsenos sąlygas;

f) didžiausias leistinas valymo arba matavimo prietaisų techniškai neišvengiamo sustabdymo, sutrikimų arba gedimų laikotarpis, per kurį į orą išmetamų teršalų kiekis ir nuotekų kiekis gali viršyti nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes.

2. Be 1 dalyje nustatytų reikalavimų, pavojingas atliekas deginantiems atliekų deginimo įrenginiams arba bendro atliekų deginimo įrenginiams išduotame leidime pateikiama ši informacija:

a) skirtingų kategorijų pavojingų atliekų, kurios gali būti deginamos, kiekių sąrašas;

b) didžiausi ir mažiausi tų pavojingų atliekų srautai, išreikšti masės vienetais, jų didžiausias ir mažiausias kaloringumas ir didžiausias leistinas šių atliekų užterštumas polichloruotu bifenoliu, pentachlorofenoliu, chloru, fluoru, siera, sunkiaisiais metalais ir kitais teršalais.

3. Valstybės narės gali sudaryti atliekų, kurios turi būti įtrauktos į leidimą ir kurios gali būti bendrai deginamos tam tikrų kategorijų bendro atliekų deginimo įrenginiuose, sąrašą.

4. Kompetentinga institucija periodiškai persvarsto ir prireikus atnaujina leidimo sąlygas.

46 straipsnis

Teršalų išmetimo kontrolė

1. Iš atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginių išmetamos dujos šalinamos kontroliuojamai, per kaminus, kurių aukštis apskaičiuojamas atsižvelgiant į žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimus.

2. Iš atliekų deginimo įrenginių ir bendro atliekų deginimo įrenginių į orą išmetami teršalai neviršija VI priedo 3 ir 4 dalyse nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių arba išmetamų teršalų ribinių verčių, nustatytų pagal to priedo 4 dalį.

Jei bendro atliekų deginimo įrenginyje daugiau kaip 40 % šilumos išsiskiria deginant pavojingas atliekas arba įrenginys bendrai degina neapdorotas įvairias komunalines atliekas, taikomos VI priedo 3 dalyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

3. Išmetamų dujų valymo nuotekų išleidimas į vandens telkinius kuo labiau ribojamas, o teršalų koncentracija neviršija VI priedo 5 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

4. Išmetamų teršalų ribinės vertės nustatomos toje vietoje, kurioje išmetamų dujų valymo nuotekos yra išleidžiamos iš atliekų deginimo ar bendro atliekų deginimo įrenginių.

Kai išmetamų dujų valymo nuotekos valomos ne atliekų deginimo ar bendro atliekų deginimo įrenginyje, o už jos ribų esančioje valymo įmonėje, skirtoje tik šios rūšies nuotekoms valyti, VI priedo 5 dalyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės turi būti nustatomos toje vietoje, kurioje nuotekos išleidžiamos iš valymo įmonės. Jei išmetamų dujų valymo nuotekos eksploatavimo vietoje arba už jos ribų valomos kartu su kitomis nuotekomis, ūkio subjektas, naudodamasis VI priedo 6 dalies 2 punkte nustatytų matavimų rezultatais, atlieka atitinkamus masių balanso skaičiavimus, kad nustatytų išmetamų teršalų kiekį galutinėse išleidžiamose nuotekose, kurios gali būti priskiriamos išmetamų dujų valymo nuotekoms.

Jokiu būdu negalima skiesti nuotekų tam, kad nebūtų viršytos VI priedo 5 dalyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

5. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginių teritorijos, įskaitant atliekų laikymui skirtus plotus, projektuojamos ir eksploatuojamos taip, kad būtų išvengta neteisėto ir atsitiktinio dirvožemio, paviršinio ir požeminio vandens užteršimo bet kokiais teršalais.

Numatomos talpyklos, skirtos užterštoms lietaus vandens nuotekoms iš atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginių teritorijos arba vandeniui, užterštam po išsiliejimo arba panaudoto gaisrui gesinti. Talpykla turi būti pakankamo dydžio, kad užtikrintų galimybę tokius vandenis patikrinti, o prieš išleidimą prireikus išvalyti.

6. Nedarant poveikio 50 straipsnio 4 dalies c punkto taikymui, jei viršijamos išmetamų teršalų ribinės vertės, darbas atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginyje arba atskirose atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginio krosnyse be jokių išimčių nutraukiamas ir atliekos nedeginamos daugiau kaip keturias valandas iš eilės.

Tokiomis sąlygomis per metus iš viso galima dirbti ne daugiau kaip 60 valandų.

Antroje pastraipoje nustatytas terminas taikomas toms krosnims, kurios turi vienintelę išmetamų dujų valymo priemonę.

47 straipsnis

Avarija

Avarijos atveju ūkio subjektas kuo skubiau sumažina operacijų skaičių arba nutraukia darbą, kol bus atkurtos įprastinės darbo sąlygos.

48 straipsnis

Teršalų išmetimo stebėsena

1. Valstybės narės užtikrina, kad teršalų išmetimo stebėsena būtų atliekama pagal VI priedo 6 ir 7 dalis.

2. Automatinių matavimo sistemų diegimas ir veikimas yra kontroliuojami, kasmet atliekami techniniai jų patikrinimai, nurodyti VI priedo 6 dalies 1 punkte.

3. Kompetentinga institucija nustato, kaip turi būti išdėstyti mėginių ėmimo arba matavimo taškai, naudotini teršalų išmetimo stebėsenai.

4. Visi stebėsenos rezultatai registruojami, apdorojami ir atitinkamai pateikiami, kad kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar laikomasi leidime nurodytų eksploatacijos sąlygų ir išmetamų teršalų ribinių verčių.

5. Kai Sąjungoje tampa prieinami atitinkami matavimo būdai, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 76 straipsnį bei laikydamasi 77 ir 78 straipsniuose nustatytų sąlygų, nustato datą, nuo kurios turi būti atliekami nuolatiniai į orą išmetamų sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų matavimai.

49 straipsnis

Atitiktis išmetamų teršalų ribinėms vertėms

Laikoma, kad į orą ir vandenį išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos, jei įvykdytos VI priedo 8 dalyje aprašytos sąlygos.

50 straipsnis

Eksploatacijos sąlygos

1. Atliekų deginimo įrenginiai eksploatuojami taip, kad būtų pasiektas toks deginimo lygis, kad bendras organinės anglies kiekis nuosėdose ir šlake būtų mažesnis kaip 3 %, o užsidegimo momentu medžiaga netektų mažiau kaip 5 % sausosios dalies. Prireikus taikomi išankstinio atliekų apdorojimo būdai.

2. Atliekų deginimo įrenginiai projektuojami, statomi, įrengiami ir eksploatuojami taip, kad deginant atliekas išsiskyrusių dujų temperatūra po paskutiniojo oro įpurškimo, kontroliuojamai ir tolygiai, netgi pačiomis nepalankiausiomis sąlygomis, bent dvi sekundes būtų padidinta iki ne mažiau kaip 850 °C.

Bendro atliekų deginimo įrenginiai projektuojami, statomi, įrengiami ir eksploatuojami taip, kad bendrai deginant atliekas išsiskyrusių dujų temperatūra kontroliuojamai ir tolygiai, netgi pačiomis nepalankiausiomis sąlygomis, bent dvi sekundes būtų padidinta iki ne mažiau kaip 850 °C.

Deginant arba bendrai deginant pavojingas atliekas, kuriose yra daugiau kaip 1 % halogenintų organinių medžiagų chloro pavidalu, temperatūra, kurią reikalaujama atitikti pagal pirmai ir antrą pastraipas, yra ne mažesnė kaip 1 100 °C.

Pirmoje ir trečioje pastraipoje nustatytos temperatūros atliekų deginimo įrenginiuose matuojamos prie degimo kameros vidinės sienelės. Kompetentinga institucija gali leisti atlikti matavimus kitame tipiniame degimo kameros taške.

3. Kiekvienoje atliekų deginimo įrenginio degimo kameroje įtaisomas bent vienas papildomas degiklis. Šis degiklis automatiškai įsijungia, kai po paskutiniojo degimo oro įpurškimo degimo dujų temperatūra nukrinta žemiau šio straipsnio 2 dalyje nustatytų temperatūrų. Jis taip pat naudojamas kiekvieną kartą pradedant arba užbaigiant deginimo operacijas, kad būtų užtikrinta, jog šių operacijų metu visada ir tol, kol degimo kameroje yra nesudegusių atliekų, bus palaikomos tos temperatūros.

Papildomam degikliui nenaudojamas kuras, kuriam degant gali būti išmetama teršalų daugiau negu deginant gazolį, kaip apibrėžta 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse [1] 2 straipsnio 2 punkte, suskystintas dujas arba gamtines dujas.

4. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginiai eksploatuoja automatinę sistemą, neleidžiančią paduoti atliekų šiais atvejais:

a) įjungiant, kol temperatūra nesiekia šio straipsnio 2 dalyje nustatytos temperatūros arba temperatūros, kuri nustatoma pagal 51 straipsnio 1 dalį;

b) kiekvieną kartą, kai nepalaikoma šio straipsnio 2 dalyje nustatyta temperatūra arba temperatūra, nustatoma pagal 51 straipsnio 1 dalį;

c) kiekvieną kartą, kai nuolatiniai matavimai rodo, kad dėl išmetamų dujų valymo įrengimų sutrikimų arba gedimų viršijama kuri nors išmetamų teršalų ribinė vertė.

5. Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiuose gauta šiluma, jei tik įmanoma, panaudojama.

6. Infekuotos atliekos iš gydymo įstaigų dedamos tiesiai į krosnį, prieš tai jų nemaišant su kitų kategorijų atliekomis ir tiesiogiai jų netvarkant.

7. Valstybės narės užtikrina, kad atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginį eksploatuotų ir kontroliuotų fizinis asmuo, turintis tam reikalingą kompetenciją.

[1] OL L 121, 1999 5 11, p. 13.

51 straipsnis

Leidimas pakeisti eksploatacijos sąlygas

1. Jei laikomasi kitų šio skyriaus reikalavimų, kompetentinga institucija gali leisti taikyti sąlygas, kurios skiriasi nuo nustatytųjų 50 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, o kalbant apie temperatūrą – to straipsnio 4 dalyje, ir kurios nurodytos leidime tam tikrų kategorijų atliekoms arba tam tikriems šiluminiams procesams. Valstybės narės gali nustatyti tokius leidimus reglamentuojančias taisykles.

2. Pakeitus atliekų deginimo įrenginių eksploatacijos sąlygas, neturi atsirasti daugiau likučių arba likučių, kuriuose yra daugiau organinių teršalų negu likučiuose, kurių atsirastų 50 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytomis sąlygomis.

3. Iš bendro atliekų deginimo įrenginių, kuriems leista pakeisti eksploatacijos sąlygas pagal 1 dalį, išmetamas bendrosios organinės anglies ir anglies monoksido kiekis turi taip pat neviršyti VI priedo 3 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

Iš iki 2002 m. gruodžio 28 d. eksploatuotų ir leidimą turėjusių medienos ir popieriaus pramonėje naudojamų žievės deginimo katilų, kuriuose bendrai deginamos atliekos jų susidarymo vietoje ir kuriems buvo leista pakeisti eksploatacijos sąlygas pagal 1 dalį, išmetamas bendrosios organinės anglies kiekis taip pat turi neviršyti VI priedo 3 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

4. Apie visas eksploatacijos sąlygas, patvirtintas remiantis 1, 2 ir 3 dalimis, ir atliktų patikrinimų rezultatus valstybės narės praneša Komisijai, teikdamos informaciją pagal 72 straipsnyje nustatytus ataskaitų teikimo reikalavimus.

52 straipsnis

Atliekų pristatymas ir priėmimas

1. Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginio ūkio subjektas imasi visų būtinų atsargos priemonių, susijusių su atliekų pristatymu bei priėmimu, kad kiek įmanoma išvengtų oro, dirvožemio, paviršinio bei požeminio vandens taršos bei kito neigiamo poveikio aplinkai, kvapų, triukšmo ir tiesioginio pavojaus žmonių sveikatai arba juos apribotų.

2. Prieš priimdamas atliekas į atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginį ūkio subjektas, jei įmanoma, nustato kiekvienos rūšies atliekų masę pagal Sprendime 2000/532/EB pateiktą Europos atliekų sąrašą.

3. Prieš priimdamas į atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginį pavojingas atliekas, ūkio subjektas surenka apie tas atliekas visą įmanomą informaciją, kad įsitikintų, ar jos atitinka 45 straipsnio 2 dalyje nurodytus leidimų reikalavimus.

Ta informacija yra:

a) visa administracinė informacija apie atliekų susidarymo procesą, aprašytą 4 dalies a punkte minimuose dokumentuose;

b) atliekų fizinė ir, jei įmanoma, cheminė sudėtis ir visa kita informacija, būtina norint įvertinti, ar jos tinka numatytam deginimo procesui;

c) atliekų pavojingosios savybės, medžiagos, su kuriomis jos negali būti maišomos, ir atsargumo priemonės, kurių būtina imtis tvarkant atliekas.

4. Prieš priimdamas pavojingas atliekas į atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginį ūkio subjektas atlieka bent šias procedūras:

a) patikrina dokumentus, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2008/98/EB ir, jei taikoma, pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo [1] ir teisės aktus dėl pavojingų prekių vežimo;

b) ima tipinius mėginius, nebent tai būtų netikslinga, jei įmanoma, prieš iškraunant, kad taikant kontrolės priemones būtų patikrinta atitiktis 3 dalyje numatytai informacijai ir kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti apdorojamų atliekų pobūdį.

b punkte nurodyti mėginiai saugomi bent vieną mėnesį po atitinkamų atliekų sudeginimo arba bendro sudeginimo.

5. Kompetentinga institucija atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiams, priklausantiems įrenginiui, kuriam taikomas II skyrius, ir deginantiems arba bendrai deginantiems tik tame įrenginyje susidariusias atliekas gali taikyti išimtis nuo 2, 3 ir 4 dalių.

53 straipsnis

Likučiai

1. Likučių kiekis ir kenksmingumas turi būti sumažintas. Likučiai perdirbami, jei įmanoma, tiesiogiai įmonėje arba už jos ribų.

2. Dulkių pavidalo sausieji likučiai vežami ir laikinai sandėliuojami taip, kad tie likučiai nepasklistų į aplinką.

3. Prieš nustatant, kur likučiai bus vežami pašalinti arba perdirbti, atliekami atitinkami bandymai likučių fizinėms ir cheminėms savybėms bei galimai taršai nustatyti. Tiriama bendra tirpioji frakcija ir sunkiųjų metalų tirpioji frakcija.

54 straipsnis

Esminis pakeitimas

Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginių, deginančių tik nepavojingas atliekas įrenginyje, kuriam taikomas II skyrius, eksploatacijos pakeitimas, susijęs su pavojingų medžiagų deginimu arba bendru deginimu, laikomas esminiu pakeitimu.

55 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir visuomenės informavimas apie atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginius

1. Prašymai dėl naujų leidimų išdavimo steigti atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginius pateikiami vienoje arba keliose vietose, kuriose per tam tikrą laiką visuomenė gali su jais susipažinti, kad prieš kompetentingai institucijai priimant sprendimą galėtų pareikšti savo pastabas dėl prašymų. Tas sprendimas, įskaitant bent leidimo kopiją, ir visi vėlesni pakeitimai taip pat pateikiamas susipažinti visuomenei.

2. 72 straipsnyje nurodytoje ataskaitoje apie atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginius, kurių nominalus pajėgumas yra dvi arba daugiau tonų per valandą, nurodoma informacija apie įrenginio veiklą ir stebėseną, deginimo arba bendro deginimo procesą ir duomenys apie į orą bei vandenį išmetamų teršalų kiekį, palyginti su juos su išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis. Ta informacija pateikiama visuomenei.

3. Kompetentinga institucija sudaro ir pateikia visuomenei atliekų deginimo ar bendro atliekų deginimo įrenginių, kurių nominalus pajėgumas mažesnis kaip dvi tonos per valandą, sąrašą.

V SKYRIUS

SPECIALIOSIOS ORGANINIUS TIRPIKLIUS NAUDOJANTIEMS ĮRENGINIAMS IR VEIKLAI TAIKOMOS NUOSTATOS

56 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas veiklai, kurios rūšys išvardytos VII priedo 1 dalyje ir, kai taikoma, kurią vykdant pasiekiamos to priedo 2 dalyje nustatytos suvartojimo ribos.

[1] OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

57 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. esamas įrenginys – nuo 1999 m. kovo 29 d. veikiantis įrenginys, arba įrenginys, kuriam leidimas buvo išduotas arba jis buvo įregistruotas anksčiau nei 2001 m. balandžio 1 d. arba įrenginys, kurio ūkio subjektas išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo pateikė anksčiau nei 2001 m. balandžio 1 d., jei įrenginys pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip 2002 m. balandžio 1 d.;

2. organizuotai išmetami teršalai – dujos, kuriose yra lakiųjų organinių junginių ar kitų teršalų, galutinai išleidžiamos į orą pro kaminą ar taršos mažinimo įrangą;

3. neorganizuotai išmetami teršalai – lakieji organiniai junginiai, išskyrus organizuotai išmetamus, taip pat produktuose esantys tirpikliai, išleidžiami į orą, dirvožemį ir vandenį, jei VII priedo 2 dalyje nenumatyta kitaip;

4. bendras išmetamų teršalų kiekis – neorganizuotai ir organizuotai išmetamų teršalų kiekių suma;

5. mišinys – mišinys, kaip apibrėžta 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą ([1]) 3 straipsnio 2 dalyje;

6. klijai – atskiroms gaminio dalims sulipinti naudojamas mišinys, įskaitant visus organinius tirpiklius arba mišinius, kuriuose yra tinkamai jam naudoti būtinų organinių tirpiklių;

7. rašalas – tekstui arba vaizdui ant paviršiaus atspausti naudojamas mišinys, įskaitant visus organinius tirpiklius ar mišinius, kuriuose yra tinkamai jam naudoti būtinų organinių tirpiklių;

8. lakas – skaidri danga;

9. suvartojimas – visos per kalendorinius metus ar bet kurį kitą 12 mėnesių laikotarpį įrenginio organinių tirpiklių sąnaudos, atėmus lakiuosius organinius junginius, regeneruotus pakartotinai naudoti;

10. sąnaudos – organinių tirpiklių kiekis ir jų kiekis mišiniuose, kurie naudojami vykdant veiklą, tarp jų ir tirpiklių, kurie buvo perdirbti įrenginyje ar už jo ribų ir kurie apskaitomi kaskart juos naudojant tai veiklai vykdyti;

11. pakartotinis naudojimas – iš įrenginio regeneruotų organinių tirpiklių naudojimas techniniams ar komerciniams tikslams, taip pat jų kaip kuro naudojimas, išskyrus tokio regeneruoto organinio tirpiklio, kaip atliekų, galutinį šalinimą;

12. ribojančios sąlygos – sąlygos, kuriomis įrenginys eksploatuojamas taip, kad lakieji organiniai junginiai, išsiskiriantys dėl tokios veiklos, yra nukreipiami ir išleidžiami pro kaminą arba taršos mažinimo įrangą juos kontroliuojant, ir dėl to nėra vienareikšmiškai laikomi neorganizuotai išmetamais teršalais;

13. paleidimo ir sustabdymo operacijos – operacijos, išskyrus reguliarias svyravimo fazes, per kurias veikla, įrenginio dalis ar talpykla pradedama eksploatuoti ar sustabdoma arba paleidžiama tuščiąja eiga ar grąžinama į darbo režimą.

58 straipsnis

Pavojingų medžiagų pakaitalai

Medžiagos ar mišiniai, kurie dėl jų sudėtyje esančių lakiųjų organinių junginių yra klasifikuojami kaip kancerogeniniai, mutageniniai arba toksiški reprodukcijai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008, jiems yra priskirtos pavojingumo frazės H340, H350, H350i, H360D ar H360F arba jie turi būti jomis pažymėti, kiek įmanoma ir per kuo trumpesnį laiką turi būti pakeisti mažiau kenksmingomis medžiagomis ar mišiniais.

59 straipsnis

Išmetamų teršalų kontrolė

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti kiekvieno įrenginio atitiktį kuriai nors vienai šių sąlygų:

a) iš įrenginių išmetamų lakiųjų organinių junginių kiekis neviršija organizuotai išmetamų teršalų ribinių verčių ir neorganizuotai išmetamų teršalų ribinių verčių, arba bendro išmetamų teršalų kiekio ribinių verčių, bei laikomasi VII priedo 2 ir 3 dalyse nustatytų kitų reikalavimų;

b) įrenginiai atitinka VII priedo 5 dalyje nustatytus Taršos mažinimo plano reikalavimus, jei sumažintas išmetamų teršalų kiekis lygiavertis kiekiui, pasiektam taikant a punkte nurodytas išmetamų teršalų ribines vertes.

Valstybės narės Komisijai pagal 72 straipsnio 1 dalį praneša apie pažangą, padarytą siekiant b punkte nurodyto lygiaverčio išmetamų teršalų kiekio sumažinimo.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, jei ūkio subjektas kompetentingai institucijai įrodo, kad konkretaus įrenginio neorganizuotai išmetamų teršalų ribinė vertė yra techniniu ir ekonominiu požiūriu neįmanoma, kompetentinga institucija gali leisti, kad išmetamų teršalų kiekis viršytų tą ribinę vertę, jei žmonių sveikatai ar aplinkai nenumatoma didelė rizika ir jei ūkio subjektas kompetentingai institucijai įrodo, kad taikomi geriausi prieinami gamybos būdai.

([1]) OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, vykdant VII priedo 2 dalies lentelės 8 skiltyje nurodytą dengimo veiklą, kuri negali būti vykdoma ribojimo sąlygomis, kompetentinga institucija gali leisti, kad iš įrenginio išmetamas teršalų kiekis neatitiktų toje dalyje nustatytų reikalavimų, jei ūkio subjektas kompetentingai institucijai įrodo, kad tokia atitiktis techniniu ir ekonominiu požiūriu neįmanoma ir kad taikomi geriausi prieinami gamybos būdai.

4. Valstybės narės pagal 72 straipsnio 2 dalį praneša Komisijai apie šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas išimtis.

5. Išmetami teršalai, kurie yra lakieji organiniai junginiai, kuriems yra priskirtos pavojingumo frazės H340, H350, H350i, H360D ar H360F arba jie turi būti jomis pažymėti, arba kurie yra halogeninti lakieji organiniai junginiai, kuriems yra priskirtos pavojingumo frazės H341 ar H351 arba jie turi būti jomis pažymėti, turi būti kontroliuojami, kiek tai įmanoma techniniu ir ekonominiu požiūriu, ribojamosiomis sąlygomis, siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą ir aplinką bei negali viršyti VII priedo 4 dalyje nustatytų atitinkamų išmetamų teršalų ribinių verčių.

6. Įrenginiuose, kuriuose vykdoma dviejų ar daugiau rūšių veikla, kurių kiekviena viršija VII priedo 2 dalyje nustatytas ribas:

a) 5 dalyje nurodytų medžiagų atžvilgiu laikomasi toje dalyje kiekvienos rūšies veiklai keliamų reikalavimų;

b) kitų medžiagų atžvilgiu:

   i) laikomasi 1 dalyje kiekvienos rūšies veiklai keliamų reikalavimų, arba

   ii) bendras išmetamų lakiųjų organinių junginių kiekis neviršija kiekio, kuris susidarytų taikant i papunktį.

7. Imamasi visų būtinų atsargos priemonių išmetamam lakiųjų organinių junginių kiekiui kuo labiau sumažinti per įrenginio paleidimo ir sustabdymo operacijas.

60 straipsnis

Išmetamų teršalų stebėsena

Valstybės narės užtikrina, kad pagal VII priedo 6 dalį būtų matuojamas išmetamų teršalų kiekis, nurodydamos tai leidimo sąlygose arba nustatydamos bendrąsias privalomas taisykles.

61 straipsnis

Atitiktis išmetamų teršalų ribinėms vertėms

Laikoma, kad išmetamų dujų kiekis atitinka ribines vertes, jei įvykdytos VII priedo 8 dalyje nustatytos sąlygos.

62 straipsnis

Atitikties ataskaitų teikimas

Ūkio subjektas kompetentingai institucijai, jos prašymu, turi pateikti duomenis, kuriais remdamasi kompetentinga institucija galėtų patikrinti atitiktį kuriam nors šių punktų:

a) išmetamų dujų ribinėms vertėms, neorganizuotai išmetamų teršalų ribinėms vertėms ir bendro išmetamų teršalų kiekio ribinėms vertėms;

b) VII priedo 5 dalyje nurodytiems Taršos mažinimo plano reikalavimams;

c) išimtims, suteiktoms pagal 59 straipsnio 2 ir 3 dalis.

Gali būti pateikti tirpiklių valdymo planai, parengti pagal VII priedo 7 dalį.

63 straipsnis

Esminiai esamų įrenginių pakeitimai

1. Esamo įrenginio didžiausias per dieną vidutiniškai suvartojamų organinių tirpiklių masės pokytis, kai įrenginys eksploatuojamas pagal projektinį galingumą, išskyrus paleidimo ir sustabdymo operacijas bei įrangos remontą, laikomas esminiu, jei dėl jo išmetamų lakiųjų organinių junginių kiekis padidėja daugiau kaip:

a) 25 %, jei tai įrenginys, kuriame vykdoma veiklos rūšis atitinka VII priedo 2 dalies lentelės 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 arba 17 skiltyse nurodytas žemiausias ribas, arba, jei tai kita VII priedo 2 dalyje nurodyta veiklos rūšis, – kurią vykdant tirpiklių suvartojama mažiau nei 10 tonų per metus;

b) 10 %, jei tai visi kiti įrenginiai.

2. Jeigu esamame įrenginyje atliekamas esminis pakeitimas arba jeigu po to, kai įrenginyje buvo atliktas esminis pakeitimas, jis pirmą kartą patenka į šios direktyvos taikymo sritį, ta įrenginio dalis, kurioje buvo atliktas esminis pakeitimas, laikoma nauju įrenginiu arba esamu įrenginiu, jei viso įrenginio bendras išmetamų teršalų kiekis neviršija kiekio, kuris būtų apskaičiuotas, jei ta dalis, kurioje buvo atliktas esminis pakeitimas, būtų laikoma nauju įrenginiu.

3. Jei atliekamas esminis pakeitimas, kompetentinga institucija patikrina, ar įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus.

64 straipsnis

Keitimasis informacija apie organinių tirpiklių pakaitalus

Komisija organizuoja informacijos apie organinių tirpiklių naudojimą ir galimus jų pakaitalus, taip pat būdus, kurie daro mažiausią galimą poveikį orui, vandeniui, dirvožemiui, ekosistemoms ir žmonių sveikatai, keitimąsi su valstybėmis narėmis, susijusiais pramonės sektoriais ir nevyriausybinėmis aplinkosaugos organizacijomis.

Keitimasis informacija organizuojamas šiais klausimais:

a) tinkamumas naudoti;

b) galimos pasekmės žmonių sveikatai, visų pirma poveikis profesinėje aplinkoje;

c) galimas poveikis aplinkai;

d) pasekmės ūkiui, visų pirma galimų alternatyvų sąnaudos ir nauda.

65 straipsnis

Prieiga prie informacijos

1. Visuomenei sudaromos sąlygos susipažinti su kompetentingos institucijos sprendimu – bent su leidimo kopija ir vėlesniais atnaujinimais.

Visuomenei sudaromos sąlygos susipažinti su įrenginiams taikomomis bendrosiomis privalomomis taisyklėmis ir įrenginių, kuriems turi būti suteiktas leidimas ir kurie turi būti registruojami, sąrašu.

2. Visuomenei sudaromos sąlygos susipažinti su kompetentingos institucijos turimais 60 straipsnyje numatytos išmetamų teršalų stebėsenos rezultatais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos atsižvelgiant į Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytus apribojimus.

VI SKYRIUS

SPECIALIOSIOS TITANO DIOKSIDO GAMYBOS ĮRENGINIAMS TAIKOMOS NUOSTATOS

66 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas titano dioksido gamybos įrenginiams.

67 straipsnis

Draudimas šalinti atliekas

Valstybės narės draudžia į vandens telkinius, jūrą arba vandenyną šalinti šias atliekas:

a) kietąsias atliekas;

b) iš įrenginių, kuriuose taikomas sulfato metodas, išleidžiamą pokristalizacinį tirpalą, gautą atliekant filtravimą po titanilo sulfato tirpalo hidrolizės; taip pat ir su tokiais tirpalais susijusias rūgščių atliekas, kuriose yra daugiau nei 0,5 % laisvos sulfato rūgšties ir įvairių sunkiųjų metalų ir įskaitant pokristalizacinius tirpalus, atskiestus tiek, kad juose būtų 0,5 % ar mažiau laisvos sulfato rūgšties;

c) iš įrenginių, kuriuose taikomas chlorido metodas, išmetamas atliekas, kuriose yra daugiau kaip 0,5 % laisvos druskos rūgšties ir įvairių sunkiųjų metalų, įskaitant tokias atliekas, atskiestas tiek, kad jose yra 0,5 % ar mažiau laisvos druskos rūgšties;

d) filtravimo druskas, dumblą ir skystas atliekas, susidariusias apdorojant (koncentruojant ar neutralizuojant) b ir c punktuose minimas atliekas, kuriose yra įvairių sunkiųjų metalų; į tokias atliekas neįeina neutralizuotos, filtruotos ar dekantuotos atliekos, kuriose yra tik sunkiųjų metalų pėdsakų ir kurių pH dydis prieš atskiedžiant yra didesnis kaip 5,5.

68 straipsnis

Į vandenį išmetamų teršalų stebėsena

Iš įrenginių į vandenį išmetamų teršalų kiekis neviršija VIII priedo 1 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

69 straipsnis

Į orą išmetamų teršalų prevencija ir kontrolė

1. Užtikrinama rūgšties lašelių išmetimo iš įrenginių prevencija.

2. Iš įrenginių į orą išmetamų teršalų kiekis neviršija VIII priedo 2 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

70 straipsnis

Išmetamų teršalų stebėsena

1. Valstybės narės užtikrina į vandenį išmetamų teršalų stebėseną, kad kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar laikomasi leidimo sąlygų ir 68 straipsnio.

2. Valstybės narės užtikrina į orą išmetamų teršalų stebėseną, kad kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar laikomasi leidimo sąlygų ir 69 straipsnio. Tokia stebėsena apima bent VIII priedo 3 dalyje nustatytą išmetamų teršalų stebėseną.

3. Stebėsena vykdoma pagal CEN standartus; jei CEN standartų nėra, taikomi ISO, nacionaliniai arba kiti tarptautiniai standartai, kurie užtikrina lygiavertės mokslinės kokybės duomenis.

VII SKYRIUS

KOMITETAS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

71 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios atsako už šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą.

72 straipsnis

Valstybių narių perduodama informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad Komisija gautų informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą, reprezentatyvius duomenis apie išmetamus teršalus ir kitokių rūšių taršą, apie išmetamų teršalų ribines vertes, apie geriausių prieinamų gamybos būdų taikymą pagal 14 ir 15 straipsnius, ypač apie išimtis, suteiktas vadovaujantis 15 straipsnio 4 dalimi, ir apie pažangą, padarytą kuriant ir taikant naujus gamybos būdus pagal 27 straipsnį. Valstybės narės užtikrina, kad informacija būtų prieinama elektronine forma.

2. Tai, kokio tipo ir formos bei kokiu periodiškumu turi būti teikiama informacija pagal 1 dalį, nustatoma pagal 75 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Be kita ko, nustatoma, apie kokias konkrečias veiklos rūšis ir teršalus pateikiami 1 dalyje nurodyti duomenys.

3. Valstybės narės nuo 2016 m. sausio 1 d. kasmet sudaro sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių, išmetamų iš visų kurą deginančių įrenginių, kuriems taikomas šios direktyvos III skyrius, bei tų įrenginių energetinės galios aprašą.

Atsižvelgiant į 29 straipsnyje nustatytas jungimo taisykles kompetentingai institucijai pateikiami tokie duomenys apie kiekvieną kurą deginantį įrenginį:

a) kurą deginančio įrenginio bendra nominali šiluminė galia (MW);

b) kurą deginančio įrenginio rūšis (katilas, dujų turbina, dujinis variklis, dyzelinis variklis, kita (nurodant rūšį);

c) kurą deginančio įrenginio eksploatavimo pradžios data;

d) bendras metinis (tonomis per metus) išmetamų sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių kiekis (visas suspenduotų kietųjų dalelių kiekis);

e) kurą deginančio įrenginio eksploatavimo valandų skaičius;

f) energijos našumo, susijusio su žemutine kuro degimo šiluma (TJ per metus), bendras metinis kiekis, paskirstytas pagal tokias kuro kategorijas: akmens anglis, lignitas, biomasė, durpės, kitas kietasis kuras (nurodant rūšį), skystasis kuras, gamtinės dujos, kitos dujos (nurodant rūšį).

Komisijai paprašius jai pateikiami į šį aprašą įtraukti kiekvienų metų duomenys, suskirstyti pagal įrenginius.

Komisijai kas trejus metus per 12 mėnesių nuo atitinkamo trejų metų laikotarpio pabaigos pateikiama šių aprašų santrauka. Šioje santraukoje atskirai pateikiami duomenys apie kurą deginančius įrenginius naftos perdirbimo gamyklose.

Komisija, laikydamasi Direktyvos 2003/4/EB, per 24 mėnesius po atitinkamo trejų metų laikotarpio pabaigos pateikia valstybėms narėms ir visuomenei šių aprašų palyginimo ir įvertinimo santrauką.

4. Nuo 2016 m. sausio 1 d. valstybės narės kasmet Komisijai praneša tokius duomenis:

a) sieros kiekio, esančio vietiniame kietajame kure, naudojamame kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriems taikomas 31 straipsnis, ir pasiekto nusierinimo laipsnio mėnesinius vidurkius. Pirmaisiais 31 straipsnio taikymo metais taip pat turėtų būti pateikiamas neįmanomo suderinamumo su 30 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytomis išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis techninis pagrindimas; ir

b) kurą deginančių įrenginių, kurie nėra eksploatuojami ilgiau nei 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), eksploatavimo valandų skaičių per metus.

73 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 7 d., o vėliau kas trejus metus Komisija, remdamasi 72 straipsnyje nurodyta informacija, Europos Parlamentui ir Tarybai teikia šios direktyvos įgyvendinimo peržiūros ataskaitą.

Į šią ataskaitą turi būti įtrauktas Sąjungos veiksmų, kuriant ar atnaujinant visoje Sąjungoje taikomus minimalius išmetamųjų teršalų ribinių verčių reikalavimus, ir į GPGB išvadų, priimtų per ankstesnį trejų metų laikotarpį, sritį patenkančių veiklos stebėsenos ir atitikties taisyklių, poreikio vertinimas remiantis šiais kriterijais:

a) atitinkamos veiklos poveikis visai aplinkai; ir

b) atitinkamos veiklos geriausių prieinamų gamybos būdų įgyvendinimo padėtis.

Rengiant šį vertinimą turi būti atsižvelgiama į 13 straipsnio 4 dalyje nurodytą forumo nuomonę.

Laikoma, kad šios direktyvos III skyrius ir V priedas atspindi Sąjungos mastu taikomus minimalius reikalavimus didelių kurą deginančių įrenginių atveju.

Prireikus, kartu su ataskaita teikiamas teisėkūros pasiūlymas. Kai atlikus antroje pastraipoje nurodytą vertinimą nustatomas toks poreikis, į teisėkūros pasiūlymą įtraukiamos nuostatos, pagal kurias parengiami ar atnaujinami visoje Sąjungoje taikomi mimimalūs išmetamųjų teršalų ribinių verčių reikalavimai bei susijusios veiklos stebėsenos ir atitikties vertinimo taisyklės.

2. Komisija iki 2012 m. gruodžio 31 d. peržiūri poreikį kontroliuoti teršalus, išmetamus iš:

a) kuro deginimo įrenginių, kurių bendra nominali šiluminė galia yra mažesnė kaip 50 MW;

b) intensyvios gyvulininkystės; ir

c) tręšimo gyvulių mėšlu.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia tos peržiūros rezultatus ir, prireikus – teisėkūros pasiūlymą.

3. Komisija iki 2011 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai praneša apie tai, kad I priede nustatyti:

a) diferencijuotos pajėgumų ribos, taikomos skirtingų naminių paukščių rūšių auginimui, įskaitant specifinį putpelių atvejį;

b) pajėgumų ribos, taikomos skirtingų rūšių gyvūnų auginimui vienu metu tame pačiame įrenginyje.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia tos peržiūros rezultatus ir, prireikus – teisėkūros pasiūlymą.

74 straipsnis

Priedų pakeitimai

Siekiant šios direktyvos nuostatas suderinti su mokslo ir technikos pažanga remiantis geriausiais prieinamais gamybos būdais, Komisija, laikydamasi 77 ir 78 straipsniuose nustatytų sąlygų, pagal 76 straipsnį priima deleguotus aktus dėl V priedo 3 ir 4 dalių, VI priedo 2, 6, 7 ir 8 dalių bei VII priedo 5, 6, 7 ir 8 dalių pritaikymo prie tokios mokslo ir technikos pažangos.

75 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Pateikus nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

76 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 48 straipsnio 5 dalyje ir 74 straipsnyje nurodytus deleguotus teisės aktus penkerių metų laikotarpiui nuo 2011 m. sausio 6 d. Komisija parengia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 77 straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotą teisės aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 77 ir 78 straipsniuose nustatytų sąlygų.

77 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 48 straipsnio 5 dalyje ir 74 straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

78 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos.

Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

2. Jeigu pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, deleguotas teisės aktas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotas teisės aktas gali būti skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir įsigalioti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas ar Taryba per 1 dalyje nurodytą laikotarpį pareiškia prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, šis aktas neįsigalioja. Prieštaravimus pareiškusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto priežastis.

79 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, taikomas pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2013 m. sausio 7 d. ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

80 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini įgyvendinti 2 straipsnį, 3 straipsnio 8 punktą, 11–15 punktus, 18–23 punktus, 26–30 punktus, 34–38 punktus ir 41 punktą, 4 straipsnio 2 ir 3 dalis, 7 straipsnį, 8 ir 10 straipsnius, 11 straipsnio e ir h punktus, 12 straipsnio 1 dalies e ir h punktus, 13 straipsnio 7 dalį, 14 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį, 14 straipsnio 1 dalies d, e, f ir h punktus, 14 straipsnio 2–7 dalis, 15 straipsnio 2–5 dalis, 16, 17 ir 19 straipsnius, 21 straipsnio2–5 dalis, 22,23, 24, 27, 28 ir 29 straipsnius, 30 straipsnio 1, 2, 3, 4, 7 ir 8 dalis, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 ir 39 straipsnius, 40 straipsnio 2 ir 3 dalis, 42 ir 43 straipsnius, 45 straipsnio 1 dalį, 58 straipsnį, 59 straipsnio 5 dalį, 63 straipsnį, 65 straipsnio 3 dalį, 69, 70, 71, 72 ir 79 straipsnius, I priedo pirmą pastraipą ir 1.1 ir 1.4 punktus, 2.5 punkto b papunktį, 3.1 ir 4. 5 punktus, 6.1 punkto c papunktį, 6.4 punkto b papunktį, 6.10 ir 6.11 punktus, II priedą, III priedo 12 punktą, V priedą, VI priedo 1 dalies b punktą, 4 dalies 2.2, 2.4, 3.1 ir 3.2 punktus, 6 dalies 2.5 ir 2.6 punktus bei 8 dalies 1.1(d) punktą, VII priedo 4 dalies 2 punktą, 5 dalies 1 punktą, 7 dalies 3 punktą, VIII priedo 1 dalies 1 punktą ir 2 punkto c papunktį, 2 dalies 2 ir 3 punktus bei 3 dalį įsigaliotų ne vėliau kaip 2013 m. sausio 7 d.

Tas priemones jos taiko nuo tos pačios dienos.

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

81 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyvos 78/176/EEB, 82/883/EEB, 92/112/EEB, 1999/13/EB, 2000/76/EB ir 2008/1/EB, su pakeitimais, padarytais IX priedo A dalyje išvardytais aktais, panaikinamos nuo 2014 m. sausio 7 d., nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su IX priedo B dalyje nustatytais direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais.

2. Direktyva 2001/80/EB su pakeitimais, padarytais IX priedo A dalyje išvardytais aktais, panaikinama nuo 2016 m. sausio 1 d., nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su IX priedo B dalyje nustatytais direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais.

3. Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal šios direktyvos X priede pateiktą atitikties lentelę.

82 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Įrenginiams, vykdantiems I priedo 1.1 punkte nurodytą veiklą, kai bendra nominali šiluminė galia viršija 50 MW, 1.2 ir 1.3 punktuose, 1.4 punkto a papunktyje, 2.1–2.6 punktuose, 3.1–3.5 punktuose, 4.1–4.6 punktuose nurodytą veiklą, kai ji susijusi su gamyba cheminio apdorojimo būdu, 5.1 ir 5.2 punktuose nurodytą veiklą, kuriai taikoma Direktyva 2008/1/EB, 5.3 punkto a papunkčio i ir ii dalyse, 5.4 punkte, 6.1 punkto a ir b papunkčiuose, 6.2 ir 6.3 punktuose, 6.4 punkto a ir b papunkčiuose nurodytą veiklą, kuriai taikoma Direktyva 2008/1/EB, ir 6.4 punkto c papunktyje bei 6.5–6.9 punktuose nurodytą veiklą, kurie yra eksploatuojami ir kuriems išduotas leidimas iki 2013 m. sausio 7 d., arba kurių ūkio subjektai pateikia išsamų prašymą išduoti leidimą iki tos dienos, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradedami eksploatuoti ne vėliau kaip 2014 m. sausio 7 d., valstybės narės taiko pagal 80 straipsnio 1 dalį priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus nuo 2014 m. sausio 7 d., išskyrus III skyriaus ir V priedo nuostatas.

2. Įrenginiams, vykdantiems I priedo 1.1 punkte nurodytą veiklą, kai bendra nominali šiluminė galia yra 50 MW, 1.4 punkto b papunktyje, 4.1–4.6 punktuose nurodytą veiklą, kai ji susijusi su gamyba biologinio apdorojimo būdu, 5.1 ir 5.2 punktuose nurodytą veiklą, kuriai netaikoma Direktyva 2008/1/EB, 5.3 punkto a papunkčio iii–v dalyse, 5.3 punkto b papunktyje, 5.5 ir 5.6 punktuose, 6.1 punkto c papunktyje bei 6.4 punkto b papunktyje nurodytą veiklą, kuriai netaikoma Direktyva 2008/1/EB, ir 6.10 bei 6.11 punktuose nurodytą veiklą, kurie yra eksploatuojami iki 2013 m. sausio 7 d., valstybės narės taiko pagal šią direktyvą priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus nuo 2015 m. liepos 7 d., išskyrus III ir IV skyrius bei V ir VI priedus.

3. 30 straipsnio 2 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams valstybės narės nuo 2016 m. sausio 1 d. taiko pagal 80 straipsnio 1 dalį priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus siekdamos laikytis III skyriaus ir V prieduose nustatytų reikalavimų

4. 30 straipsnio 3 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams valstybės narės nebetaiko Direktyvos 2001/80/EB po 2013 m. sausio 7 d.

5. Kurą deginantiems įrenginiams, kurie bendrai degina atliekas, VI priedo 4 dalies 3.1 punktas taikomas iki:

a) 2015 m. gruodžio 31 d. – 30 straipsnio 2 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams;

b) 2013 m. sausio 7 d – 30 straipsnio 3 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams.

6. VI priedo 4 dalies 3.2 punktas taikomas bendrai kurą deginantiems įrenginiams nuo:

a) 2016 m. sausio 1 d. – 30 straipsnio 2 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams;

b) 2013 m. sausio 7 d. – 30 straipsnio 3 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams.

7. 58 straipsnis taikomas nuo 2015 m. birželio 1 d. Iki tos dienos medžiagos ar mišiniai, kuriuose yra lakiųjų organinių junginių, pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 klasifikuojamų kaip kancerogeninių, mutageninių arba toksiškų reprodukcijai, ir kurie dėl to priskiriami pavojingumo frazėms H340, H350, H350i, H360D ar H360F arba turi būti jomis pažymėti arba rizikos frazėms R45, R46, R49, R60 ar R61 arba turi būti jomis pažymėti, kiek įmanoma ir per kuo trumpesnį laiką turi būti pakeisti mažiau kenksmingomis medžiagomis ar mišiniais.

8. 59 straipsnio 5 dalis taikoma nuo 2015 m. birželio 1 d. Iki tos dienos lakiųjų organinių junginių, kurie priskiriami pavojingumo frazėms H340, H350, H350i, H360D ar H360F arba turi būti jomis pažymėti arba rizikos frazėms R45, R46, R49, R60 ar R61 arba turi būti jomis pažymėti arba halogenintų lakiųjų organinių junginių, kurie priskiriami pavojingumo frazėms H341 ar H351 arba turi būti jomis pažymėti arba rizikos frazėms R40 ar R68 arba turi būti jomis pažymėti, išmetimas, kiek tai įmanoma techniniu ir ekonominiu požiūriu, kontroliuojamas ribojimo sąlygomis, siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą ir aplinką, ir neviršija atitinkamų VII priedo 4 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

9. VII priedo 4 dalies 2 punktas taikomas nuo 2015 m. birželio 1 d. Iki tos dienos halogenintų lakiųjų organinių junginių, kuriems priskiriami pavojingumo frazėms H341 ar H351 arba turi būti jomis pažymėti, arba rizikos frazėms R40 ar R68 arba turi būti jomis pažymėti, išmetimo atvejais, kai junginių, dėl kurių taikomos pavojingumo frazės H341 arba H351 arba taikomas ženklinimas R40 ar R68, debito masės suma yra didesnė arba lygi 100 g/h, laikomasi išmetamų teršalų ribinės vertės, kuri lygi 20 mg/Nm^3. Išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma atskirų junginių masių sumai.

83 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

84 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2010 m. lapkričio 24 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
J. BUZEK	O. CHASTEL

I PRIEDAS

10 straipsnyje nurodytų veiklos rūšių kategorijos

Toliau nurodytos ribos nurodo gamybos pajėgumus arba našumą. Jei tame pačiame įrenginyje vykdomos kelios veiklos rūšys, minimos tame pačiame veiklos aprašyme, kuriame nurodyta riba, tokių veiklos rūšių pajėgumai sudedami. Atliekų tvarkymo veiklos atveju šie skaičiavimai taikomi 5.1 punkto, 5.3 punkto a papunktyje ir 5.3 punkto b papunktyje nurodytos veiklos lygiu.

Komisija nustato gaires dėl:

a) šiame priede apibūdintos atliekų tvarkymo veiklos ir Direktyvos 2008/98/EB I ir II prieduose aprašytos atliekų tvarkymo veiklos tarpusavio ryšio; taip pat

b) termino „pramoninis mastas“, vartojamo šiame priede apibūdinant chemijos pramonės veiklą, aiškinimo.

1. Energetikos pramonė

1.1. Kuro deginimas įrenginiuose, kurių bendras nominalus šiluminis našumas yra 50 MW arba didesnis

1.2. Naftos ir dujų perdirbimas

1.3. Kokso gamyba

1.4. Dujofikavimas arba suskystinimas:

a) anglių;

b) kito kuro įrenginiuose, kurių bendra nominali šiluminė galia yra 20 MW arba didesnė.

2. Metalų gamyba ir apdirbimas

2.1. Metalo rūdos (įskaitant sulfidinę rūdą) kalcinavimas arba kaitinimas

2.2. Luitinio ketaus arba plieno gamyba (pirminis arba antrinis liejimas), įskaitant tolydinį liejimą, kurių pajėgumas didesnis nei 2,5 tonos per valandą

2.3. Juodųjų metalų apdirbimas:

a) karšto valcavimo staklių, kurių pajėgumas didesnis kaip 20 tonų termiškai neapdoroto plieno per valandą, eksploatavimas;

b) kalvių, turinčių kūjus, kurių kiekvieno energija didesnė kaip 50 kilodžaulių, kai kaloringumas didesnis kaip 20 MW, eksploatavimas;

c) dengimas apsauginėmis lydyto metalo dangomis, kai apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 2 tonos termiškai neapdoroto plieno per valandą.

2.4. Juodųjų metalų liejyklų, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną, eksploatavimas

2.5. Spalvotųjų metalų apdirbimas:

a) neapdirbtų spalvotųjų metalų gamyba iš rūdos, koncentratų arba antrinių žaliavų naudojant metalurginius, cheminius arba elektrolitinius procesus;

b) spalvotųjų metalų, įskaitant regeneruotus produktus, lydymas, įskaitant legiravimą, ir spalvotųjų metalų liejyklų eksploatavimas, kai švino ir kadmio lydymo pajėgumas didesnis kaip 4 tonos per dieną, o visų kitų metalų – 20 tonų per dieną.

2.6. Metalų arba plastinių medžiagų paviršių apdorojimas elektrolizės arba cheminiais procesais, kai dengimo vonių tūris didesnis kaip 30 m^3

3. Mineralinių medžiagų apdirbimo pramonė

3.1. Cemento, kalkių ir magnio oksido gamyba:

a) Cemento klinkerio gamyba rotacinėse krosnyse, kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 500 tonų per dieną, arba kitose krosnyse, kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną;

b) kalkių gamyba krosnyse, kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną;

c) magnio oksido gamyba krosnyse, kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną.

3.2. Asbesto arba produktų iš asbesto gamyba

3.3. Stiklo, įskaitant stiklo pluoštą, gamyba, kai lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną

3.4. Mineralinių medžiagų lydymas, įskaitant mineralinio pluošto gamybą, kai lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną

3.5. Keraminių gaminių gamyba degimo būdu, visų pirma stogų čerpių, plytų, ugniai atsparių plytų, čerpių, molio dirbinių arba porceliano: kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną; ir (arba) kai krosnies talpa didesnė kaip 4 m^3, o vienos krosnies džiovinimo talpa didesnė kaip 300 kg/m^3

4. Chemijos pramonė

Šioje dalyje gamyba pagal šioje dalyje apibrėžtų veiklos rūšių kategorijas yra medžiagų arba medžiagų grupių, išvardytų 4.1–4.6 punktuose, pramoninio masto gamyba chemiškai arba biologiškai jas perdirbant.

4.1. Šių organinių cheminių medžiagų gamyba:

a) angliavandenilių (linijinių arba ciklinių; sočiųjų arba nesočiųjų, alifatinių arba aromatinių);

b) deguonies turinčių organinių junginių: alkoholio, aldehidų, ketonų, karboksirūgšties, esterių, ir esterių mišinių, acetatų, eterių, peroksidų ir epoksidinių dervų;

c) sieros turinčių organinių junginių;

d) azoto turinčių organinių junginių: aminų, amidų, nitrozo ir nitro junginių, arba nitratų, nitrilų, cianatų, izocianatų;

e) fosforo turinčių organinių junginių;

f) halogenintų angliavandenilių;

g) metalo organinių junginių;

h) plastinių medžiagų (polimerų, sintetinio pluošto ir pluošto, turinčio celiuliozės);

i) sintetinio kaučiuko;

j) dažiklių ir pigmentų;

k) paviršinio aktyvumo agentų ir medžiagų.

4.2. Šių neorganinių cheminių medžiagų gamyba:

a) dujų – amoniako, chloro arba vandenilio chlorido, fluoro arba vandenilio fluorido, anglies oksidų, sieros turinčių junginių, azoto oksidų, vandenilio, sieros dioksido, karbonilo chlorido (fosgeno);

b) rūgščių – chromo rūgšties, fluoro vandenilio rūgšties, fosforo rūgšties, azoto rūgšties, druskos rūgšties, sieros rūgšties, oleumo, sulfitinių rūgščių;

c) bazių – amonio hidroksido, kalio hidroksido, natrio hidroksido;

d) druskų – amonio chlorido, kalio chlorato, kalio karbonato, natrio karbonato, perborato, sidabro nitrato;

e) ne metalų, metalo oksidų arba kitų neorganinių junginių – kalcio karbido, silicio, silicio karbido.

4.3. Fosforo, azoto arba kalio trąšų (paprastų ar kompleksinių) gamyba

4.4. Augalų apsaugos produktų arba biocidų gamyba

4.5. Farmacijos produktų įskaitant tarpinius produktus gamyba

4.6. Sprogmenų gamyba

5. Atliekų tvarkymas

5.1. Pavojingų atliekų šalinimas arba jų panaudojimas, kai pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną, įskaitant vieną ar daugiau šių veiklos rūšių:

a) biologinis apdirbimas;

b) fizinį cheminį apdirbimą;

c) sumaišymą arba maišymą prieš perduodant vykdyti bet kurią kitą veiklos rūšį nei išvardytosios 5.1 ir 5.2 punktuose;

d) perpakavimą prieš perduodant vykdyti bet kurią kitą veiklos rūšį nei išvardytosios 5.1 ir 5.2 punktuose;

e) tirpiklių atnaujinimą (regeneravimą);

f) neorganinių medžiagų, išskyrus metalus arba metalo junginius, perdirbimą (atnaujinimą);

g) rūgščių arba bazių regeneravimą;

h) taršai mažinti naudojamų komponentų panaudojimą;

i) katalizatorių komponentų panaudojimą;

j) naftos perdirbimą arba kitokį pakartotinį naftos produktų naudojimą;

k) sukaupimą žemės paviršiuje.

5.2. Atliekų šalinimas arba panaudojimas atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiuose:

a) nepavojingų atliekų, kai pajėgumas didesnis kaip 3 tonos per valandą;

b) pavojingų atliekų, kai pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną.

5.3. a) Nepavojingų atliekų šalinimas, kai pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną, įskaitant vieną ar daugiau iš toliau nurodytų veiklos rūšių, išskyrus veiklą, kuriai taikoma 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotėkų valymo [1]:

i) biologinis apdirbimas,

ii) fizinis cheminis apdirbimas,

iii) pirminis atliekų paruošimas deginimui arba bendram deginimui,

iv) šlakų ir nuosėdų apdirbimas,

v) metalo atliekų, įskaitant elektros ir elektroninės įrangos atliekas ir transporto priemonių laužą ir jų sudedamųjų dalių atliekas, apdirbimas smulkintuvuose;

[1] OL L 135, 1991 5 30, p. 40.

b) nepavojingų atliekų panaudojimas arba panaudojimo ir šalinimo derinys, kai pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną, įskaitant vieną ar daugiau iš toliau nurodytų veiklos rūšių, išskyrus veiklą, kuriai taikoma Direktyva 91/271/EEB:

i) biologinis apdirbimas,

ii) pirminis atliekų paruošimas deginimui arba bendram deginimui,

iii) šlakų ir nuosėdų apdirbimas,

iv) metalo atliekų, įskaitant elektros ir elektroninės įrangos atliekas ir transporto priemonių laužą ir jų sudedamųjų dalių atliekas, apdirbimas smulkintuvuose.

Tais atvejais, kai vienintelė vykdoma atliekų tvarkymo veikla yra anaerobinis apdorojimas, šios veiklos pajėgumo riba turi būti 100 tonų per dieną.

5.4. Sąvartynai, kaip apibrėžta 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų [1] 2 straipsnio g punkte, priimantys daugiau negu 10 tonų atliekų per dieną, arba kurių bendras pajėgumas didesnis kaip 25 000 tonų, išskyrus inertinių atliekų sąvartynus

5.5. Laikinas pavojingų atliekų saugojimas, kuriam netaikomas 5.4 punktas, prieš atliekant bet kurios 5.1, 5.2, 5.4 ir 5.6 punktuose išvardytos rūšies veiklą, kai bendras pajėgumas yra didesnis kaip 50 tonų, išskyrus laikiną saugojimą atliekų susidarymo vietoje prieš surenkant

5.6. Požeminis pavojingų atliekų saugojimas, kai bendras pajėgumas yra didesnis kaip 50 tonų

6. Kitos veiklos rūšys

6.1. Pramoniniuose įrenginiuose atliekama šių gaminių gamyba:

a) celiuliozės iš medienos arba kitų pluoštinių medžiagų;

b) popieriaus arba kartono, kai gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną.

c) vienos ar daugiau rūšių toliau nurodytų medžio plokščių: orientuotų skiedrantų plokščių, smulkinių plokščių arba plaušų plokščių kai gamybos pajėgumas didesnis nei 600 m^3 per dieną.

6.2. Pirminis tekstilės pluošto arba tekstilės apdorojimas (plovimas, balinimas, merserizavimas) arba dažymas, kai apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų pluošto per dieną

6.3. Kailių ir odų rauginimas, kai apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 12 tonų gatavos produkcijos per dieną

6.4. a) Skerdyklų, kurių skerdenos gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną, eksploatavimas;

b) Apdorojimo ir perdirbimo veikla (išskyrus atvejus, kai toliau nurodytos prieš tai perdirbtos arba neperdirbtos žaliavos yra tik pakuojamos), skirta maisto produktų arba gyvulių pašarų gamybai iš:

i) vien tik gyvulinės žaliavos (išskyrus vien pieną), kai gatavos produkcijos gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną,

ii) vien tik augalinės žaliavos, kai gatavos produkcijos gamybos pajėgumas didesnis kaip 300 tonų per dieną, arba 600 tonų per dieną, kai įrenginys veikia ne ilgesnį laikotarpį kaip 90 dienų iš eilės bet kuriais metais,

iii) gyvulinių ir augalinių žaliavų mišinys, tiek kombinuotuose, tiek ir atskiruose produktuose, kai gatavos produkcijos gamybos pajėgumas tonomis didesnis nei:

— 75, jei A lygu 10 arba daugiau, arba

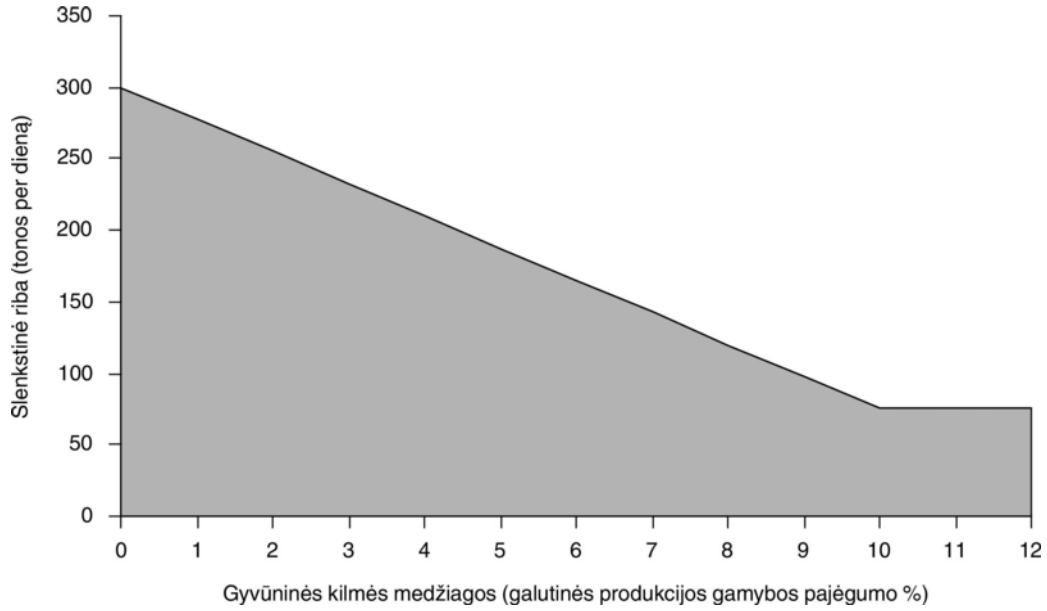
— [300 – (22,5 x A)] visais kitais atvejais,

kai „A“ yra galutinės produkcijos gamybos pajėgumo gyvūninės kilmės medžiagos dalis (svorio procentais).

Pakuotė neįtraukiama į galutinį produkto svorį.

[1] OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

Šis punktas netaikomas, kai žaliavą sudaro tik pienas.

c) tik pieno apdorojimas ir perdirbimas, kai per dieną pagaminama daugiau kaip 200 tonų pieno (metinis vidurkis).

6.5. Gyvulių skerdenų arba gyvūninių atliekų šalinimas arba perdirbimas, kai apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną

6.6. Intensyvus paukščių arba kiaulių auginimas, kai:

a) yra daugiau kaip 40 000 vietų naminiams paukščiams;

b) yra daugiau kaip 2 000 vietų mėsinėms kiaulėms (daugiau kaip 30 kg); arba

c) yra daugiau kaip 750 vietų paršavedėms.

6.7. Naudojant organinius tirpiklius atliekamas medžiagų, daiktų arba gaminių paviršiaus apdorojimas – taurinimas, šlichtinimas, dengimas, riebalų šalinimas, atspariu vandeniui darymas, klijavimas, dažymas, valymas arba impregnavimas, kai organinio tirpiklio suvartojimo pajėgumas didesnis kaip 150 kg per valandą arba didesnis kaip 200 tonų per metus

6.8. Anglies (perdegtos anglies) arba elektrografito gamyba deginimo arba grafitizacijos būdu.

6.9. Anglies dioksido srautų iš įrenginių, kuriems taikoma ši direktyva, surinkimas geologinio saugojimo tikslais pagal Direktyvą 2009/31/EB

6.10. Medienos ir medienos gaminių konservavimas naudojant chemines medžiagas, kai gamybos pajėgumas didesnis nei 75 m^3 per dieną, išskyrus vien tik apdorojimą siekiant medieną nuo mėlynavimo

6.11. Nepriklausomai atliekamas nuotekų, kurioms netaikoma Direktyva 91/271/EEB ir kurios išleidžiamos iš įrenginių, kuriems taikomas II skyrius, valymas

II PRIEDAS

Teršalų sąrašas

ORAS

1. Sieros dioksidas ir kiti sieros turintys junginiai
2. Azoto oksidai ir kiti azoto turintys junginiai
3. Anglies monoksidas
4. Lakieji organiniai junginiai
5. Metalai ir jų junginiai
6. Dulkės, įskaitant smulkias kietąsias daleles
7. Asbestas (suspenduotos dalelės, pluoštai)
8. Chloras ir jo junginiai
9. Fluoras ir jo junginiai
10. Arsenas ir jo junginiai
11. Cianidai
12. Medžiagos ir mišiniai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi per orą
13. Polichlorinti dibenzodioksinai ir polichlorinti dibenzofuranai

VANDUO

1. Halogeninti organiniai junginiai ir medžiagos, galinčios sudaryti tokius junginius vandenyje
2. Fosforo organiniai junginiai
3. Organitino junginiai
4. Medžiagos ir mišiniai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi vandenyje arba per jį
5. Ilgai nesuyrantys organiniai junginiai ir ilgai nesuyrančios bei bioakumuliacinių savybių turinčios organinės toksiškos medžiagos
6. Cianidai
7. Metalai ir jų junginiai
8. Arsenas ir jo junginiai
9. Biocidai ir augalų apsaugos produktai
10. Skendinčios medžiagos
11. Medžiagos, sukeliančios eutrofikacijos procesą (ypač nitratai ir fosfatai)
12. Medžiagos, neigiamai veikiančios deguonies pusiausvyrą (kurias galima įvertinti naudojant tokius rodiklius kaip BDS, ChDS, ir t. t.)
13. Medžiagos, išvardytos Direktyvos 2000/60/EB X priede

III PRIEDAS

Geriausių prieinamų gamybos būdų nustatymo kriterijai

1. mažaatliekės technologijos naudojimas;
2. mažiau pavojingų medžiagų naudojimas;
3. proceso metu susidarančių ir naudotų medžiagų bei atitinkamų atliekų panaudojimo bei perdirbimo skatinimas;
4. palyginami eksploatavimo procesai, įrengimai ar metodai, sėkmingai išbandyti pramoniniu mastu;
5. technikos pasiekimai ir mokslo žinių bei supratimo pokyčiai;
6. atitinkamų išmetamų teršalų pobūdis, pasekmės ir apimtys;
7. naujo ar esamo įrenginio paleidimo data;
8. laikas, reikalingas geriausiam prieinamam gamybos būdui įdiegti;
9. procese naudojamų žaliavų (įskaitant vandenį) suvartojimas ir pobūdis bei jų energetinis efektyvumas;
10. būtinybė užtikrinti taršos prevenciją arba kuo labiau sumažinti jos poveikį aplinkai ir keliamą riziką;
11. avarijų prevencijos reikalingumas ir būtinybė kuo labiau sumažinti jų pasekmes aplinkai;
12. viešųjų tarptautinių organizacijų paskelbta informacija.

IV PRIEDAS

Visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus

1. Pradiniame sprendimo priėmimo etape arba vėliausiai, kai toliau nurodyta informacija gali būti pagrįstai suteikta, visuomenė (viešais skelbimais arba kitomis atitinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, jei įmanoma, elektroninėmis informacijos perdavimo priemonėmis) informuojama apie:

   a) prašymą išduoti leidimą arba atitinkamais atvejais pasiūlymą pagal 21 straipsnį atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas, įskaitant 12 straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų aprašymą;

   b) kai taikoma, tai, kad sprendimui taikomas nacionalinis ar tarpvalstybinis poveikio aplinkai vertinimas arba konsultavimasis su valstybėmis narėmis pagal 26 straipsnį;

   c) kompetentingas institucijas, atsakingas už sprendimo priėmimą: iš kurių gali būti gaunama atitinkama informacija ir kurioms gali būti teikiamos pastabos ar klausimai, ir pastabų ar klausimų pateikimo terminus;

   d) galimų sprendimų pobūdį arba, jei jau parengtas, sprendimo projektą;

   e) kai taikoma, duomenis apie pasiūlymą atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas;

   f) laiką ir vietą arba būdą atitinkamai informacijai gauti;

   g) duomenis apie visuomenės dalyvavimo ir konsultavimosi su ja priemones, parengtas pagal 5 punktą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad per atitinkamus terminus suinteresuotajai visuomenei būtų pateikta:

   a) pagal nacionalinės teisės aktus – svarbiausios ataskaitos ir pasiūlymai, pateikti kompetentingai institucijai ar institucijoms tuo metu, kai suinteresuotoji visuomenė buvo informuota pagal 1 punktą;

   b) pagal Direktyvą 2003/4/EB – 1 punkte nenurodyta informacija, kuri yra svarbi priimant sprendimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ir kuri tampa prieinama tik po to, kai suinteresuotoji visuomenė buvo informuota pagal 1 punktą.

3. Kol sprendimas nepriimtas, suinteresuotoji visuomenė turi teisę kompetentingai institucijai pareikšti pastabas ir nuomones.

4. Priimant sprendimą turi būti atsižvelgiama į šiame priede nustatyto konsultavimosi rezultatus.

5. Išsamias visuomenės informavimo priemones (pavyzdžiui, skelbimus tam tikru spinduliu ar skelbimus vietiniuose laikraščiuose) ir konsultavimosi su suinteresuotąja visuomene priemones (pavyzdžiui, raštu ar rengiant visuomenės apklausas) nustato valstybės narės. Kad būtų pakankamai laiko visuomenei informuoti, o suinteresuotajai visuomenei pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimą aplinkos klausimais pagal šį priedą, turi būti numatyti tinkami įvairių etapų terminai.

V PRIEDAS

Su kurą deginančiais įrenginiais susijusios techninės nuostatos

1 DALIS

30 straipsnio 2 dalyje nurodytos kurą deginantiems įrenginiams taikomos išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Visos išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui, atmetus vandens garų kiekį išmetamose dujose, esant standartiniam O_2 kiekiui: 6 % – kietojo kuro rūšims, 3 % – skystąjį ir dujinį kurą deginantiems įrenginiams, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, ir 15 % – dujų turbinoms ir dujiniams varikliams.

2. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamo SO_2 ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Akmens anglys ir lignitas bei kitas kietas kuras	Biomasė	Durpės	Skystasis kuras
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Kietąjį kurą deginantiems įrenginiams, kuriems leidimas buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba dėl kurių iki tos datos jų ūkio subjektai pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., ir kurie eksploatuojami ne ilgiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), išmetamo SO_2 ribinė vertė yra 800 mg/Nm^3.

Skystąjį kurą deginantiems įrenginiams, kuriems leidimas buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba dėl kurių iki tos datos jų ūkio subjektai pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., ir kurie yra eksploatuojami ne daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), taikoma išmetamo SO_2 ribinė vertė yra 850 mg/Nm^3, kai jį išmeta įrenginys, kurio bendra nominali šiluminė galia neviršija 300 MW, ir 400 mg/Nm^3 ribinė vertė, kai jį išmeta įrenginys, kurio bendra nominali šiluminė galia viršija 300 MW.

Kurą deginančio įrenginio daliai, iš kurios išmetamos dujos išleidžiamos per bendrame kamine esantį vieną ar daugiau dūmtakių, ir kuri nėra eksploatuojama ilgiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), gali būti taikomos pirmesnėse dviejose dalyse nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės, siejant su viso įrenginio bendra nominalia šilumine galia. Tokiais atvejais teršalų išmetimas per kiekvieną iš tokių dūmtakių stebimas atskirai.

3. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamo SO_2 ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendrai	35
Suskystintos dujos	5
Kokso krosnių mažo kaloringumo dujos	400
Aukštakrosnių mažo kaloringumo dujos	200

Mažo kaloringumo dujas, susidarančias iš dujofikavimo ar naftos perdirbimo likučių, deginantiems įrenginiams, kuriems buvo išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad įrenginys pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., taikoma išmetamo SO_2 ribinė vertė yra 800 mg/Nm^3.

4. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamų NO_x ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Akmens anglys ir lignitas bei kitas kietas kuras	Biomasė ir durpės	Skystasis kuras
50–100	300 450, kai deginami lignito milteliai	300	450
100–300	200	250	200 (1)
> 300	200	200	150 (1)

Pastaba:

(1) Kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose savo reikmėms deginami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ir konversijos likučiai, kai bendra nominali šiluminė galia neviršija 500 MW, ir kuriems išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektas iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., taikoma ribinė vertė yra 450 mg/Nm^3.

Kurą deginančių įrenginių, esančių chemijos pramonės įrenginiuose, kuriuose kaip nekomercinis kuras savo reikmėms naudojami skysti gamybos likučiai, kai bendra nominali šiluminė galia neviršija 500 MW, ir kuriems išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., taikoma išmetamo NO_x ribinė vertė yra 450 mg/Nm^3.

Kietąjį arba skystąjį kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia neviršija 500 MW, ir kuriems leidimas išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., ir kurie eksploatuojami ne daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), išmetamo NO_x ribinė vertė yra 450 mg/Nm^3.

Kietąjį kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra didesnė kaip 500 MW, ir kuriems leidimas buvo išduotas anksčiau nei 1987 m. liepos 1 d. bei kurie eksploatuojami ne daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), išmetamo NO_x ribinė vertė yra 450 mg/Nm^3.

Skystąjį kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia yra didesnė kaip 500 MW, kuriems leidimas buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., ir kurie eksploatuojami ne daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), taikoma išmetamo NO_x ribinė vertė yra 400 mg/Nm^3.

Kuro deginimo įrenginio daliai, iš kurios išmetamos dujos išleidžiamos per bendrame kamine esantį vieną ar daugiau dūmtakių ir kuri nėra eksploatuojama daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), gali būti taikomos pirmesnėse trijose dalyse nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės, siejant su viso įrenginio bendra nominalia šilumine galia. Tokiais atvejais teršalų išmetimas per kiekvieną iš tokių dūmtakių stebimas atskirai.

5. Dujų turbinoms (įskaitant kombinuoto ciklo dujų turbinas (KCDT)), kuriose kaip skystasis kuras naudojami lengvieji ir vidutiniai distiliatai, taikoma išmetamo NO_x ribinė vertė yra 90 mg/Nm^3, o CO – 100 mg/Nm^3.

Dujų turbinoms, skirtoms naudoti nepaprastosios padėties atveju, kurios yra eksploatuojamos mažiau kaip 500 eksploatavimo valandų per metus, netaikomos šiame punkte nustatytos ribinės vertės. Tokius įrenginius eksploatuojantys ūkio subjektai registruoja panaudotas eksploatavimo valandas.

6. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių išmetamų NO_x ir CO ribinės vertės (mg/Nm^3)

	NO_x	CO
Gamtines dujas deginantys įrenginiai, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius	100	100
Aukštakrosnių dujas, kokso krosnių dujas ar mažai kaloringas dujas iš naftos perdirbimo likučių dujofikavimo deginantys įrenginiai, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius	200 (4)	—
Kitas dujas deginantys įrenginiai, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius	200 (4)	—
Dujų turbinos (įskaitant KCDT), kuriose kaip kuras naudojamos gamtinės dujos (1)	50 (2) (3)	100
Dujų turbinos (įskaitant KCDT), kuriose kaip kuras naudojamos kitos dujos	120	—
Dujiniai varikliai	100	100

Pastabos:

(1) Gamtinės dujos – tai natūraliai slūgsantis metanas, kuriame yra ne daugiau kaip 20 % (tūrio) inertinių dujų ir kitų sudedamųjų dalių.

(2) 75 mg/Nm^3 toliau išvardytais atvejais, kai dujų turbinos naudingumo koeficientas yra nustatomas pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas:

i) dujų turbinos, naudojamos kombinuotose šilumos ir energijos sistemose, kai bendras elektros naudingumo koeficientas yra didesnis nei 75 %;

ii) dujų turbinos, naudojamos kombinuoto ciklo įrenginiuose, kai vidutinis bendras metinis elektros naudingumo koeficientas yra didesnis nei 55 %;

iii) dujų turbinos mechaninėms pavaroms.

(3) Vieno ciklo dujų turbinų, nepatenkančių į nė vieną iš 2 pastaboje minimų kategorijų, tačiau su didesniu nei 35 % naudingumo koeficientu (nustatomu pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas), išmetamų NO_x teršalų ribinė vertė yra $50x\eta/35$ (kai η – dujų turbinos naudingumo koeficientas pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas, išreikštas procentine dalimi).

(4) 300 mg/Nm^3 – tokiems kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra nominali šiluminė galia neviršija 500 MW, ir kuriems buvo išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektais iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d.

Šiame punkte esančioje lentelėje nustatytos dujų turbinų (įskaitant KCDT) išmetamų NO_x ir CO ribinės vertės taikomos tik kai įkrova didesnė nei 70 %.

Dujų turbinoms (įskaitant KCDT), kurioms leidimas buvo išduotas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d. arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad įrenginys pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., ir kurios eksploatuojamos ne daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), taikoma išmetamų NO_x 150 mg/Nm^3 ribinė vertė, jei deginamos gamtinės dujos, ir 200 mg/Nm^3 ribinė vertė, jei deginamos kitos dujos ar skystasis kuras.

Kurą deginančio įrenginio daliai, iš kurios išmetamos dujos išleidžiamos per bendrame kamine esantį vieną ar daugiau dūmtakių, kuri nėra eksploatuojama daugiau kaip 1 500 eksploatavimo valandų per metus (slenkantis penkerių metų vidurkis), gali būti taikomos ankstesnėje dalyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės, siejant su viso kurą deginančio įrenginio bendra nominalia šilumine galia. Tokiais atvejais teršalų išmetimas per kiekvieną iš tokių dūmtakių stebimas atskirai.

Dujų turbinų ir dujinių variklių, naudojamų nepaprastosios padėties atveju, kurie eksploatuojami mažiau nei 500 eksploatavimo valandų per metus, šiame punkte nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės neapima. Tokius įrenginius eksploatuojantys ūkio subjektai registruoja panaudotas eksploatavimo valandas.

7. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius išmetamų dulkių ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Akmens anglys ir lignitas bei kitas kietas kuras	Biomasė ir durpės	Skystasis kuras (1)
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

Pastaba:

(1) Kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose savo reikmėms deginami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ir konversijos likučiai ir kuriems išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektai iki tos datos buvo pateikęs išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., taikoma ribinė vertė yra 50 mg/Nm^3.

8. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamų dulkių ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendrai	5
Aukštakrosnių dujos	10
Iš plieno pramonės gautos dujos, kurios gali būti naudojamos kitur	30

2 DALIS

30 straipsnio 3 dalyje nurodytos kurą deginantiems įrenginiams taikomos išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Visos išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui, atmetus vandens garų kiekį išmetamose dujose, esant standartiniam O_2 kiekiui: 6 % – kietojo kuro rūšims, 3 % – skystąjį ir dujinį kurą deginantiems įrenginiams, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, ir 15 % – dujų turbinoms ir dujiniams varikliams.

   Kombinuoto ciklo dujų turbinų su papildomu deginimu standartinį O_2 kiekį gali nustatyti kompetentinga institucija, atsižvelgdama į konkrečias atitinkamo įrenginio savybes.

2. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamo SO_2 ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Akmens anglys ir lignitas bei kitas kietas kuras	Biomasė	Durpės	Skystasis kuras
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	300 250, kai taikomas degimas verdančiame sluoksnyje	200
> 300	150 200, kai taikomas cirkuliuojančio verdančio sluoksnio degimas arba degimas verdančiame sluoksnyje esant slėgiui	150	150 200, kai taikomas degimas verdančiame sluoksnyje	150

3. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamo SO_2 ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendrai	35
Suskystintos dujos	5
Kokso krosnių mažo kaloringumo dujos	400
Aukštakrosnių mažo kaloringumo dujos	200

4. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamų NO_x ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Akmens anglys ir lignitas bei kitas kietas kuras	Biomasė ir durpės	Skystasis kuras
50–100	300 400, kai deginami lignito milteliai	250	300
100–300	200	200	150
> 300	150 200, kai deginami lignito milteliai	150	100

5. Dujų turbinoms (įskaitant KCDT), naudojančioms lengvuosius ir vidutinius distiliatus kaip skystąjį kurą, taikoma išmetamo NO_x ribinė vertė yra 50 mg/Nm^3, o CO – 100 mg/Nm^3.

Dujų turbinoms, skirtoms naudoti nepaprastosios padėties atveju, kurios yra eksploatuojamos mažiau kaip 500 eksploatavimo valandų per metus, nėra taikomos šiame punkte nustatytos ribinės vertės. Tokius įrenginius eksploatuojantys ūkio subjektai registruoja panaudotas eksploatavimo valandas.

6. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių išmetamų NO_x ir CO ribinės vertės (mg/Nm^3)

	NO_x	CO
Kurą deginantys įrenginiai, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius	100	100
Dujų turbinos (įskaitant KCDT)	50 (1)	100
Dujiniai varikliai	75	100

Pastaba:

(1) Vieno ciklo dujų turbinų su didesniu nei 35 % naudingumo koeficientu (nustatomu pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas) išmetamų teršalų ribinė vertė yra 50xη/35 (kai η – dujų turbinos naudingumo koeficientas pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas, išreikštas procentine dalimi).

Dujų turbinoms (įskaitant KCDT) šiame punkte nustatytos išmetamų NO_x ir CO ribinės vertės taikomos tik jei įkrova didesnė nei 70 %.

Dujų turbinų ir dujinių variklių, naudojamų nepaprastosios padėties atveju, kurie eksploatuojami mažiau nei 500 eksploatavimo valandų per metus, šiame punkte nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės neapima. Tokius įrenginius eksploatuojantys ūkio subjektai registruoja panaudotas eksploatavimo valandas.

7. Iš kietąjį arba skystąjį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius išmetamų dulkių ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	
50–300	20
> 300	10
	20 – biomasei ir durpėms

8. Iš dujinį kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, išmetamų dulkių ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendrai	5
Aukštakrosnių dujos	10
Iš plieno pramonės gautos dujos, kurios gali būti naudojamos kitur	30

3 DALIS

Išmetamų teršalų stebėsena

1. Iš kiekvieno kurą deginančio įrenginio, kurio bendra nominali šiluminė galia yra 100 MW arba didesnė, išmetamose dujose esančių SO_2, NO_x ir dulkių koncentracijos nuolat matuojamos.

Iš kiekvieno dujinį kurą deginančio įrenginio, kurio bendra nominali šiluminė galia yra 100 MW arba didesnė, išmetamose dujose esančio CO koncentracijos nuolat matuojamos.

2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti nereikalauti 1 punkte nurodytų nuolatinių matavimų tokiais atvejais:

a) kai visas kurą deginančių įrenginių eksploatacijos laikas yra mažesnis nei 10 000 darbo valandų;

b) kai SO_2 ir dulkės išmetami iš gamtines dujas deginančių įrenginių;

c) kai SO_2 išmetamas iš alyvą, kurios sieros kiekis yra žinomas, deginančių įrenginių tais atvejais, kai nėra išmetamų dujų nusierinimo įrangos;

d) kai SO_2 išmetamas iš biomasę deginančių įrenginių, jeigu ūkio subjektas gali įrodyti, kad išmetamo SO_2 kiekis jokiu būdu negali būti didesnis už nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes.

3. Jeigu nereikalaujama nuolatinių matavimų, SO_2, NO_x, dulkių o dujas deginantiems įrenginiams ir CO, matavimų reikalaujama ne rečiau kaip kas šešis mėnesius.

4. Akmens anglis arba lignitą deginančių įrenginių išmetamo gyvsidabrio bendras kiekis matuojamas ne rečiau kaip kartą per metus.

5. Kaip alternatyva 3 punkte nurodytiems SO_2 ir NO_x matavimams, išmetamų SO_2 ir NO_x kiekiui nustatyti gali būti taikoma kitokia kompetentingos institucijos patikrinta ir patvirtinta tvarka. Vykdant tokias procedūras taikomi atitinkami CEN standartai arba, jei CEN standartų nėra, taikomi ISO, nacionaliniai arba kiti tarptautiniai standartai, kurie užtikrina lygiavertės mokslinės kokybės duomenis.

6. Kompetentingai institucijai pranešama apie svarbius naudojamos kuro rūšies arba įrenginio eksploatavimo būdo pakeitimus. Kompetentinga institucija nusprendžia, ar 1–4 punktuose nustatyti kontrolės reikalavimai yra vis dar pakankami, ar juos reikia pakeisti.

7. Nuolatinius matavimus, atliekamus pagal 1 punktą, sudaro deguonies kiekio, temperatūros, slėgio ir vandens garų kiekio išmetamose dujose matavimai. Nebūtina nuolat matuoti vandens garų kiekio išmetamose dujose, jeigu mėginiams imamos išmetamos dujos yra išdžiovinamos prieš atliekant išmetamų teršalų analizę.

8. Tam tikrų teršalų mėginių ėmimas bei analizė ir proceso parametrų matavimai atliekami, automatinių matavimo sistemų kokybė užtikrinama ir pamatiniai matavimo metodai toms sistemoms kalibruoti taikomi pagal CEN standartus. Jei CEN standartų nėra, taikomi ISO, nacionaliniai arba kiti tarptautiniai standartai, kurie užtikrina lygiavertės mokslinės kokybės duomenis.

Automatinės matavimo sistemos kontroliuojamos atliekant lygiagrečius matavimus, remiantis pamatiniais metodais – ne rečiau kaip kartą per metus.

Ūkio subjektai praneša kompetentingoms institucijoms apie automatinių matavimo sistemų patikrinimo rezultatus.

9. Atsižvelgiant į išmetamų teršalų ribinės vertės lygį, vertės, sudarančios 95 % pasikliautinojo paklaidos intervalo kiekviename atskirame matavime, neturi viršyti šių toliau nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių procentinių dalių:

Anglies monoksidas	10 %
Sieros dioksidas	20 %
Azoto oksidai	20 %
Dulkės	30 %

10. Patvirtintos valandinės ir dienos vidutinės vertės nustatomos iš išmatuotų valandinių vidutinių verčių atėmus 9 punkte apibrėžtą pasikliautinojo paklaidos intervalo vertę.

Bet kurią dieną, kurią daugiau nei trys valandinės vidutinės vertės yra negaliojančios dėl automatinės matavimo sistemos veiklos arba jos priežiūros sutrikimo, gautos vertės yra laikomos negaliojančiomis. Jeigu per metus daugiau nei dešimties dienų parodymai yra negaliojantys dėl tokios padėties, kompetentinga institucija reikalauja, kad ūkio subjektas imtųsi tinkamų priemonių, kad būtų pagerintas automatinės matavimo sistemos patikimumas.

11. Tuo atveju, kai įrenginiai turi laikytis 31 straipsnyje nurodytų nusierinimo laipsnių, taip pat nuolat stebimas ir sieros kiekis kure, kuris naudojamas kurą deginančiame įrenginyje. Kompetentingos institucijos informuojamos apie esminius naudojamo kuro rūšies pasikeitimus.

4 DALIS

Išmetamų teršalų ribinių verčių laikymosi įvertinimas

1. Atliekant nuolatinius matavimus laikoma, kad 1 ir 2 dalyse nustatytų išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos, jeigu įvertinus matavimo rezultatus matyti, kad per visą nustatytą kalendorinių metų eksploatavimo valandų skaičių buvo įvykdytos šios sąlygos:

   a) patvirtintos vidutinės mėnesio vertės neviršija 1 ir 2 dalyse nustatytų atitinkamų išmetamų teršalų ribinių verčių;

   b) patvirtintos dienos vidutinės vertės neviršija 110 % 1 ir 2 dalyse nustatytų atitinkamų išmetamų teršalų ribinių verčių;

   c) kurą deginančių įrenginių, sudarytų tik iš anglis naudojančių katilų, kurių bendra nominali šiluminė galia yra mažesnė kaip 50 MW, atveju patvirtintos dienos vidutinės vertės neviršija 150 % 1 ir 2 dalyse nustatytų atitinkamų išmetamų teršalų ribinių verčių;

   d) 95 % visų patvirtintų valandinių vidutinių verčių per metus neviršija 200 % 1 ir 2 dalyse nustatytų atitinkamų išmetamų teršalų ribinių verčių.

   Patvirtintos vidutinės vertės nustatomos pagal 3 dalies 10 punktą.

   Apskaičiuojant vidutines išmetamų teršalų vertes neatsižvelgiama į 30 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei 37 straipsnyje nurodytais laikotarpiais, taip pat ir įrenginio eksploatavimo pradžioje ir pabaigoje išmatuotas vertes.

2. Tais atvejais, kai nereikalaujama vykdyti nuolatinių matavimų, jeigu rezultatai, gauti atlikus tam tikrą matavimų skaičių arba kitokia tvarka, apibrėžta ir nustatyta pagal kompetentingų institucijų nustatytas taisykles, neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių, laikoma, kad 1 ir 2 dalyse nustatytų išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos.

5 DALIS

Mažiausias nusierinimo laipsnis

1. Mažiausias nusierinimo laipsnis, taikomas 30 straipsnio 2 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Mažiausias nusierinimo laipsnis	
	Įrenginiai, kuriems leidimas suteiktas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d.	Kiti įrenginiai
50–100	80 %	92 %
100–300	90 %	92 %
> 300	96 % (1)	96 %

Pastaba:
(1) Skalūnų alyvą deginantiems įrenginiams taikomas mažiausias nusierinimo laipsnis yra 95 %.

2. Mažiausias nusierinimo laipsnis, taikomas 30 straipsnio 3 dalyje nurodytiems kurą deginantiems įrenginiams

Bendra nominali šiluminė galia (MW)	Mažiausias nusierinimo laipsnis
50–100	93 %
100–300	93 %
> 300	97 %

6 DALIS

Nusierinimo laipsnio laikymasis

Šio priedo 5 dalyje nustatyti mažiausi nusierinimo laipsniai taikomi kaip mėnesio vidutinė ribinė vertė.

7 DALIS

Naftos perdirbimo gamykloje esantiems įvairių rūšių kurą deginantiems įrenginiams taikomos vidutinės išmetamų teršalų ribinės vertės

Naftos perdirbimo gamykloje esantiems įvairių rūšių kurą deginantiems įrenginiams (išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius), kuriuose savo reikmėms atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis deginami perdirbant žalią naftą susidarantys distiliavimo ir konversijos likučiai, taikomos vidutinės išmetamo SO_2 ribinės vertės (mg/Nm^3):

a) kurą deginantiems įrenginiams, kuriems buvo išduotas leidimas anksčiau nei 2002 m. lapkričio 27 d., arba kurių ūkio subjektai iki tos datos pateikė išsamų prašymą dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad tie įrenginiai pradėti eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d.: 1 000 mg/Nm^3;

b) kitiems kurą deginantiems įrenginiams: 600 mg/Nm^3.

Šios išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos taikant 273,15 K temperatūrą, 101,3 kPa slėgį ir po korekcijos vandens garų kiekiui išmetamose dujose, kai standartizuotas O_2 kiekis yra 6 % kietajam kurui ir 3 % – skystajam bei dujiniam kurui.

VI PRIEDAS

Su atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginiais susijusios techninės nuostatos

1 DALIS

Terminų apibrėžtys

Šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys:

a) „esamas atliekų deginimo įrenginys“ – vienas iš toliau nurodytų atliekų deginimo įrenginių:

i) kuris veikė ir kuriam eksploatuoti leidimas buvo išduotas remiantis taikomais Sąjungos teisės aktais anksčiau nei 2002 m. gruodžio 28 d.,

ii) kuriam buvo leista ar jis buvo įregistruotas deginti atliekas ir turėjo leidimą, išduotą anksčiau nei 2002 m. gruodžio 28 d. remiantis taikomais Sąjungos teisės aktais, su sąlyga, kad įrenginys pradėjo veikti ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 28 d.,

iii) dėl kurio, kompetentingos institucijos nuomone, anksčiau nei 2002 m. gruodžio 28 d. buvo pateiktas tinkamai parengtas prašymas dėl leidimo išdavimo, su sąlyga, kad įrenginys pradėjo veikti ne vėliau kaip 2004 m. gruodžio 28 d.;

b) „naujas atliekų deginimo įrenginys“ – atliekų deginimo įrenginys, kuriam netaikomas a punktas.

2 DALIS

Dibenzo-p-dioksinų ir dibenzofuranų ekvivalentiškumo koeficientai

Nustatant bendrą dioksinų ir furanų koncentraciją, toliau nuodytų dibenzo-p-dioksinų ir dibenzofuranų koncentracijos, išreikštos masės vienetais, prieš susumuojant dauginamos iš šių ekvivalentiškumo koeficientų:

	Ekvivalentiškumo koeficientas
2,3,7,8 — Tetrachlordibenzodioksinas (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentachlordibenzodioksinas (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Heksachlordibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksachlordibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksachlordibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlordibenzodioksinas (HpCDD)	0,01
Oktachlordibenzodioksinas (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrachlordibenzofuranas (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentachlordibenzofuranas (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentachlordibenzofuranas (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Heksachlordibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksachlordibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksachlordibenzofuranas (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Heksachlordibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlordibenzofuranas (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptachlordibenzofuranas (HpCDF)	0,01
Oktachlordibenzofuranas (OCDF)	0,001

3 DALIS

Iš atliekų deginimo įrenginių į orą išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Visos išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui, atėmus vandens garų kiekį išmetamose dujose.

Jos apskaičiuojamos pagal standartinę išmetamose dujose esančio deguonies 11 % normą, išskyrus tuos atvejus, kai deginamos naudotos mineralinės alyvos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 3 punkte (tais atvejais išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos pagal standartinę 3 % deguonies normą) ir 6 dalies 2.7 punkte nurodytus atvejus.

1.1. Toliau nurodytų teršalų vidutinės dienos ribinės vertės (mg/Nm^3)

Bendras dulkių kiekis	10
Dujinės ir garų pavidalo organinės medžiagos bendrosios organinės anglies pavidalu (TOC)	10
Vandenilio chloridas (HCl)	10
Vandenilio fluoridas (HF)	1
Sieros dioksidas (SO_2)	50
Azoto monoksido (NO) ir azoto dioksido (NO_2) NO_2 pavidalu vertės, taikomos esamiems atliekų deginimo įrenginiams, kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 6 tonos per valandą, ar naujiems atliekų deginimo įrenginiams	200
Azoto monoksido (NO) ir azoto dioksido (NO_2) pavidalu vertės, taikomos esamiems atliekų deginimo įrenginiams, kurių nominalus pajėgumas 6 tonos per valandą arba mažiau	400

1.2. Toliau nurodytų teršalų vidutinės pusės valandos ribinės vertės (mg/Nm^3)

	(100 %) A	(97 %) B
Bendras dulkių kiekis	30	10
Dujinės ir garų pavidalo organinės medžiagos bendrosios organinės anglies pavidalu (TOC)	20	10
Vandenilio chloridas (HCl)	60	10
Vandenilio fluoridas (HF)	4	2
Sieros dioksidas (SO_2)	200	50
Azoto monoksido (NO) ir azoto dioksido (NO_2) NO_2 pavidalu vertės, taikomos esamiems atliekų deginimo įrenginiams, kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 6 tonos per valandą, ar naujiems atliekų deginimo įrenginiams	400	200

1.3. Vidutinės toliau nurodytų sunkiųjų metalų ribinės vertės (mg/Nm^3), nustatytos per mažiausiai 30 minučių ir daugiausiai 8 valandų mėginių ėmimo laikotarpį

Kadmis ir jo junginiai kadmio pavidalu (Cd)	Iš viso: 0,05
Talis ir jo junginiai talio pavidalu (Tl)	
Gyvsidabris ir jo junginiai gyvsidabrio pavidalu (Hg)	0,05
Stibis ir jo junginiai stibio pavidalu (Sb)	Iš viso: 0,5
Arsenas ir jo junginiai arseno pavidalu (As)	
Švinas ir jo junginiai švino pavidalu (Pb)	
Chromas ir jo junginiai chromo pavidalu (Cr)	
Kobaltas ir jo junginiai kobalto pavidalu (Co)	
Varis ir jo junginiai vario pavidalu (Cu)	
Manganas ir jo junginiai mangano pavidalu (Mn)	
Nikelis ir jo junginiai nikelio pavidalu (Ni)	
Vanadis ir jo junginiai vanadžio pavidalu (V)	

Šios vidutinės vertės taip pat taikomos atitinkamų sunkiųjų metalų bei jų junginių dujoms ir garams.

1.4. Vidutinės išmetamų dioksinų ir furanų ribinės vertės (ng/Nm^3) mažiausiai 6 valandų ir daugiausiai 8 valandų mėginių ėmimo laikotarpiais. Išmetamų dioksinų ir furanų ribinės vertės atitinka bendrą jų koncentraciją ir apskaičiuojamos pagal 2 dalį.

Dioksinai ir furanai	0,1

1.5. Išmetamose dujose esančio anglies monoksido (CO) ribinės vertės (mg/Nm^3):

a) 50 – vidutinė dienos vertė;

b) 100 – pusės valandos vidutinė vertė;

c) 150 – vidutinė 10 minučių vertė.

Kompetentinga institucija gali leisti atliekų deginimo įrenginiams, naudojantiems verdančio sluoksnio technologiją, nukrypti nuo šiame punkte nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių, jei leidime nustatyta išmetamo anglies monoksido (CO) ribinė vertė yra ne didesnė kaip 100 mg/Nm^3, išreikšta vidutine valandos verte.

2. Išmetamų teršalų ribinės vertės taikomos esant aplinkybėms, aprašytoms 46 straipsnio 6 dalyje ir 47 straipsnyje.

Bendra atliekų deginimo įrenginio į orą išmetamų dulkių koncentracija jokiomis aplinkybėmis neturi viršyti 150 mg/Nm^3 (pusės valandos vidutinė vertė). Neturi būti viršijamos 1.2 punkte ir 1.5 punkto b papunktyje nustatytos į orą išmetamų TOC ir CO ribinės vertės.

3. Valstybės narės gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias šioje dalyje numatytas išimtis.

4 DALIS

Į orą išmetamų teršalų, susidariusių deginant atliekas bendro atliekų deginimo įrenginiuose, ribinių verčių nustatymas

1. Kai šios dalies lentelėje nenurodyta konkreti visų išmetamų teršalų ribinė vertė „C“, taikoma ši formulė (maišymo taisyklė).

Kiekvienos atitinkamos taršiosios medžiagos ir CO išmetamosiose dujose, išsiskiriančiose deginant atliekas bendro atliekų deginimo įrenginiuose, ribinė vertė apskaičiuojama taip:

$$\frac{V_{atliekos} \times C_{atliekos} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{atliekos} + C_{proc}} = C$$

$V_{atliekos}$: deginant atliekas susidariusių išmetamų dujų tūris, nustatomas pagal mažiausią leidime nurodytą atliekų kaloringumą ir perskaičiuotas taikant šioje direktyvoje nurodytas standartines sąlygas.

Jei šiluma, išsiskyrusi deginant pavojingas atliekas, sudaro mažiau kaip 10 % visos įrenginyje išsiskyrusios šilumos, $V_{atliekos}$ turi būti apskaičiuojamas pagal tokį (teorišką) atliekų kiekį, kuris, sudeginus atliekas, sudarytų 10 % šilumos, kai bendras išskiriamos šilumos kiekis yra fiksuotas.

$C_{atliekos}$: 3 dalyje atliekų deginimo įrenginiams nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

V_{proc}: išmetamų dujų tūris, išsiskyręs įrenginyje vykstančių procesų metu, įskaitant patvirtintų kuro rūšių, kurios dažniausiai naudojamos įrenginyje (išskyrus atliekas), deginimą, nustatomas pagal deguonies kiekį, kuris, turi būti standartinis, kaip nustatyta Sąjungos arba nacionalinės teisės aktuose. Jei nėra teisės aktų, skirtų šios rūšies įrenginiams, turi būti naudojamas tikrasis deguonies kiekis išmetamose dujose, nepraretinant jo papildomu oru, kuris procesui nebūtinas.

C_{proc}: išmetamų teršalų ribinės vertės, nustatytos šioje dalyje ir skirtos tam tikrai pramonės veiklai, o jei tokių verčių nėra – iš įrenginių, atitinkančių nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, taikomus tokiems įrenginiams, deginantiems įprastu būdu patvirtintas kuro rūšis (išskyrus atliekas), išmetamų teršalų ribinės vertės. Jei ir šių verčių nėra, naudojamos leidime nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės. Jei nėra leidimuose nurodytų ribinių verčių – naudojamos tikrosios masės koncentracijos.

C: bendros išmetamų teršalų ribinės vertės esant tam tikram deguonies kiekiui, nurodytos šioje dalyje tam tikrai pramonės veiklai ir tam tikriems teršalams, o jei tokių verčių nėra – bendros išmetamų teršalų ribinės vertės, pakeičiančios išmetamų teršalų ribines vertes, nustatytas atskiruose šios direktyvos prieduose. Bendras deguonies kiekis, pakeičiantis standartinį deguonies kiekį, apskaičiuojamas atsižvelgiant į pirmiau minėtą kiekį ir į dalinius kiekius.

Visos išmetamų teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui, atėmus vandens garų kiekį išmetamose dujose.

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias šioje dalyje numatytas išimtis.

2. Specialios nuostatos, taikomos cemento degimo krosnims bendrai deginančioms atliekas Vidutinės dienos vertės (nuolatinių matavimų)

2.1. Išmetamų teršalų ribinės vertės, nustatytos 2.2 ir 2.3 punktuose, taikomos kaip vidutinės bendro dulkių kiekio, HCl, HF, NO_x, SO_2 ir TOC dienos vertės (atliekant nuolatinius matavimus), kaip vidutinės mažiausiai 30 minučių, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų sunkiųjų metalų mėginių vertės ir kaip vidutinės mažiausiai 6 valandų, o daugiausia – 8 valandų laikotarpiu paimtų dioksinų ir furanų mėginių vertės.

Visos vertės perskaičiuojamos esant standartiniam 10 % deguonies kiekiui.

Vidutinės pusės valandos vertės reikalingos tik apskaičiuojant vidutines dienos vertes.

2.2. C – toliau nurodytų teršalų (išskyrus dioksinų ir furanų) bendros ribinės vertės (mg/Nm^3)

Teršalas	C
Bendras dulkių kiekis	30
HCl	10
HF	1
NO_x	500 (1)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksinai ir furanai (ng/Nm^3)	0,1

(1) Iki 2016 m. sausio 1 d. kompetentinga institucija gali nustatyti išimtis dėl NO_x ribinės vertės Lepol krosnims ir ilgosioms rotacinėms krosnims su sąlyga, kad leidimas nustato ne didesnę kaip 800 mg/Nm^3 NO_x bendrą ribinę vertę.

2.3. C – bendros SO_2 ir TOC ribinės vertės (mg/Nm^3)

Teršalas	C
SO_2	50
TOC	10

Kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo šiame punkte nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių tuomet, kai TOC ir SO_2 susidaro ne bendrai deginant atliekas.

2.4. C – Bendros CO išmetimo ribinės vertės

Kompetentinga institucija gali nustatyti CO išmetimo ribines vertes.

3. Specialiosios nuostatos, skirtos bendro atliekų deginimo įrenginiams

3.1. C_{proc}, išreikšta vidutine dienos verte (mg/Nm^3), galiojančia iki 82 straipsnio 5 dalyje nustatytos datos

Nustatant bendrą nominalią šiluminę kurą deginančių įrenginių galią taikomos 29 straipsnyje apibrėžtos jungimo taisyklės. Vidutinės pusės valandos vertės reikalingos tik apskaičiuojant vidutines dienos vertes.

Kietojo kuro, išskyrus biomasės, C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalai	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Dulkės	50	50	30	30

Biomasės C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalai	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Dulkės	50	50	30	30

Skystojo kuro C_{proc} (O_2 kiekis – 3 %):

Teršalai	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	850	400–200 (tiesinis sumažėjimas nuo 100 iki 300 MW)	200
NO_x	—	400	200	200
Dulkės	50	50	30	30

3.2. C_{proc}, išreikšta vidutine dienos verte (mg/Nm^3), galiojančia nuo 82 straipsnio 6 dalyje nustatytos datos

Nustatant bendrą nominalią šiluminę kurą deginančių įrenginių galią taikomos 29 straipsnyje apibrėžtos jungimo taisyklės. Vidutinės pusės valandos vertės reikalingos tik apskaičiuojant vidutines dienos vertes.

3.2.1. 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, C_{proc}

Kietojo kuro, išskyrus biomasės, C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	400 durpėms: 300	200	200
NO_x	—	300 lignito milteliams: 400	200	200
Dulkės	50	30	25 durpėms: 20	20

Biomasės C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Dulkės	50	30	20	20

Skystojo kuro C_{proc} (O_2 kiekis – 3 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Dulkės	50	30	25	20

3.2.2. 30 straipsnio 3 dalyje nurodytų kurą deginančių įrenginių, išskyrus dujų turbinas ir dujinius variklius, C_{proc}

Kietojo kuro, išskyrus biomasės, C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	400 durpėms: 300	200 durpėms: 300, o jei taikomas degimas verdančiame sluoksnyje: 250	150 kai taikomas cirkuliuojančio verdančio sluoksnio degimas arba degimas verdančiame sluoksnyje esant slėgiui; kai deginamos durpės: visų rūšių degimui verdančiame sluoksnyje 200
NO_x	—	300 durpėms: 250	200	150 deginant lignito miltelius: 200
Dulkės	50	20	20	10 durpėms: 20

Biomasės C_{proc} (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Dulkės	50	20	20	20

Skystojo kuro C_{proc} (O_2 kiekis – 3 %):

Teršalas	< 50 MW	50–100 MW	100–300 MW	> 300 MW
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Dulkės	50	20	20	10

3.3. C – bendros išmetamų sunkiųjų metalų ribinės vertės (mg/Nm^3), išreikštos mažiausiai 30 minučių, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinėmis vertėmis (kietojo kuro O_2 kiekis – 6 %, o skystojo kuro – 3 %)

Teršalai	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – bendra dioksinų ir furanų ribinė vertė (mg/Nm^3), išreikšta mažiausiai 6 valandų, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutine verte (kietojo kuro O_2 kiekis – 6 %, o skystojo kuro – 3 %)

Teršalas	C
Dioksinai ir furanai	0,1

4. Specialiosios nuostatos, taikomos pramonės sektorių, kuriems netaikomi šios dalies 2 ir 3 punktai, atliekų bendro deginimo įrenginiams

4.1. C – bendra išmetamų dioksinų ir furanų, išreikštų mažiausiai 6 valandų, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutine verte, ribinė vertė (mg/Nm^3):

Teršalas	C
Dioksinai ir furanai	0,1

4.2. C – bendros išmetamų sunkiųjų metalų ribinės vertės (mg/Nm^3), išreikštos mažiausiai 30 minučių, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinėmis vertėmis:

Teršalai	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5 DALIS

Išmetamų dujų valymo nuotekose esančių teršalų ribinės vertės

Teršalai	Nefiltruotų mėginių teršalų ribinės vertės (mg/l, išskyrus dioksinus ir furanus)	
1. Bendras suspenduotų kietųjų dalelių kiekis, kaip apibrėžta Direktyvos 91/271/EEB I priede	(95 %) 30	(100 %) 45
2. Gyvsidabris ir jo junginiai gyvsidabrio pavidalu (Hg)	0,03	
3. Kadmis ir jo junginiai kadmio pavidalu (Cd)	0,05	
4. Talis ir jo junginiai talio pavidalu (Tl)	0,05	
5. Arsenas ir jo junginiai arseno pavidalu (As)	0,15	
6. Švinas ir jo junginiai švino pavidalu (Pb)	0,2	
7. Chromas ir jo junginiai chromo pavidalu (Cr)	0,5	
8. Varis ir jo junginiai vario pavidalu (Cu)	0,5	
9. Nikelis ir jo junginiai nikelio pavidalu (Ni)	0,5	
10. Cinkas ir jo junginiai cinko pavidalu (Zn)	1,5	
11. Dioksinai ir furanai	0,3 ng/l	

6 DALIS

Išmetamų teršalų stebėsena

1. Matavimo būdai

1.1. Norint nustatyti oro ir vandens teršalų koncentracijas atliekami tipiniai matavimai.

1.2. Visų teršalų, įskaitant dioksinus ir furanus, mėginių ėmimo ir analizės metodai, taip pat automatinių matavimo sistemų kokybės užtikrinimas ir pamatiniai matavimo metodai, taikomi kalibruojant tas sistemas, atliekami pagal CEN standartus. Jei CEN standartų nėra, taikomi ISO, nacionaliniai arba kiti tarptautiniai standartai, kurie užtikrina lygiavertės mokslinės kokybės duomenis. Automatinės matavimo sistemos turi būti kontroliuojamos atliekant lygiagrečius matavimus remiantis pamatiniais metodais ne rečiau kaip kartą per metus.

1.3. Nustatant išmetamų teršalų dienos ribinės vertės lygį, vieno matavimo rezultatas 95 % patikimumo intervaluose neturi viršyti šių toliau nurodytų išmetamų teršalų verčių procentinių dalių:

Anglies monoksidas:	10 %
Sieros dioksidas:	20 %
Azoto dioksidas:	20 %
Bendras dulkių kiekis:	30 %
Bendras organinės anglies kiekis:	30 %
Vandenilio chloridas:	40 %
Vandenilio fluoridas:	40 %.

Periodiški į orą bei vandenį išmetamų teršalų matavimai atliekami taip, kaip nurodyta 1.1 ir 1.2 punktuose.

2. Su oro teršiančiomis medžiagomis susiję matavimai

2.1. Atliekami šie su oro teršiančiomis medžiagomis susiję matavimai:

a) nuolatiniai šių medžiagų matavimai: NO_x, jei yra nustatytos jų ribinės vertės, CO, dulkių (bendras kiekis), TOC, HCl, HF, SO_2;

b) nuolatiniai šių proceso eksploatacijos parametrų matavimai: temperatūra prie degimo kameros vidinės sienos arba kitame kompetentingos institucijos patvirtintame tipiniame taške, išmetamų dujų deguonies koncentracija, slėgis, temperatūra ir vandens garų kiekis;

c) ne mažiau kaip du sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų matavimai per metus; tačiau per pirmuosius dvylika įrenginio darbo mėnesių kas tris mėnesius atliekamas ne mažiau kaip vienas matavimas.

2.2. Išmetamų dujų sėdimo laikas, minimali temperatūra ir jose esantis deguonies kiekis atitinkamai tikrinami mažiausiai vieną kartą po to, kai atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginys pradedamas eksploatuoti, numatomomis pačiomis nepalankiausiomis eksploatacijos sąlygomis.

2.3. Nebūtina atlikti nuolatinius HF matavimus, jei HCl yra valomas etapais ir tai užtikrina, kad nebus viršytos išmetamo HCl ribinės vertės. Tuo atveju išmetamas HF matuojamas periodiškai, kaip nustatyta 2.1 punkto c papunktyje.

2.4. Nereikalaujama nuolatos matuoti vandens garų kiekio išmetamose dujose, jei jų mėginys yra išdžiovinamas iki išmetamų teršalų analizės.

2.5. Kompetentinga institucija gali nuspręsti nereikalauti nuolatinių HCl, HF ir SO_2 matavimų atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiuose ir reikalauti 2.1 punkto c papunktyje nustatytų nuolatinių matavimų arba nereikalauti jokių matavimų, jei ūkio subjektai gali įrodyti, kad išmetamas šių teršalų kiekis jokiu būdu negali būti didesnis už nurodytas jų ribines vertes.

Kompetentinga institucija gali nuspręsti nereikalauti esamuose atliekų deginimo įrenginiuose, kurių nominalus pajėgumas mažesnis nei 6 tonos per valandą, arba bendro atliekų deginimo įrenginiuose, kurių nominalus pajėgumas mažesnis nei 6 tonos per valandą, atlikti nuolatinius NO_x matavimus ir pareikalauti periodinių matavimų, kaip nustatyta 2.1 punkto c papunktyje, jeigu ūkio subjektas, remdamasis informacija apie atitinkamų atliekų kokybę, naudotas technologijas ir išmetamų teršalų stebėsenos rezultatais, gali įrodyti, kad išmetami NO_x jokiomis aplinkybėmis negali viršyti nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

2.6. Kompetentinga institucija gali nuspręsti reikalauti atlikti vieną sunkiųjų metalų matavimą kas dvejus metus ir vieną dioksinų bei furanų matavimą per metus šiais atvejais:

a) jei deginant atliekas arba deginant atliekas bendro deginimo įrenginiuose išsiskiriančių išmetamų teršalų kiekis bet kokiomis aplinkybėmis sudaro mažiau kaip 50 % jų ribinių verčių;

b) jei atliekas, kurias reikia deginti atskirai ar bendrai, sudaro tik nepavojingų atliekų tam tikros išrūšiuotos degios frakcijos, netinkančios perdirbti, turinčios atitinkamas savybes, ir kurios yra smulkiau apibūdinamos atsižvelgiant į c punkte nurodytą įvertinimą;

c) jei ūkio subjektas gali įrodyti, remdamasis informacija apie minėtų atliekų kokybę ir išmetamų teršalų stebėsenos duomenimis, kad išmetamų sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų vertės bet kokiomis aplinkybėmis yra daug mažesnės už ribines vertes.

2.7. Matavimų rezultatai perskaičiuojami taikant standartinę deguonies koncentraciją, minimą 3 dalyje, arba pagal 4 dalį, taikant 7 dalyje nurodytą formulę.

Kai atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginiuose atliekos yra deginamos esant deguonies pertekliui, matavimų rezultatai gali būti perskaičiuojami taikant standartinį deguonies kiekį, kurį nustatė kompetentinga institucija atsižvelgdama į ypatingas kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes.

Kai išmetamų teršalų kiekis yra sumažinamas valant išmetamas dujas atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įrenginiuose, apdorojančiuose pavojingas atliekas, pirmoje pastraipoje numatytas perskaičiavimas taikant standartinį deguonies kiekį atliekamas tik tada, jei deguonies kiekis, išmatuotas per tą patį laiką, kai buvo matuojamas teršalo kiekis, viršija atitinkamą standartinį deguonies kiekį.

3. Su vandens teršalais susiję matavimai

3.1. Nuotekų šalinimo vietoje atliekami šie matavimai:

a) nuolatiniai pH, temperatūros ir srauto matavimai;

b) suspenduotų kietųjų dalelių bendro kiekio matavimai arba srautui proporcingo tipinio mėginio matavimas 24 valandas, kasdien imant taškinius mėginius;

c) ne rečiau kaip kas mėnesį atliekami išmetamų Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni ir Zn matavimai tipiniame, srautui proporcingame mėginyje, trunkantys 24 valandas;

d) ne rečiau kaip kas šešis mėnesius atliekami dioksinų ir furanų matavimai; tačiau pirmuosius dvylika eksploatacijos mėnesių matavimai turi būti atliekami ne rečiau kaip kas tris mėnesius.

3.2. Kai išmetamų dujų valymo nuotekos yra valomos vietoje kartu su kitomis vietinėmis nuotekomis, ūkio subjektas atlieka šiuos matavimus:

a) išmetamų dujų valymo nuotekų srauto, prieš jam patenkant į bendrus nuotekų valymo įrenginius;

b) kito nuotekų srauto arba srautų, prieš patenkant į bendrus nuotekų valymo įrenginius;

c) galutiniame nuotekų šalinimo iš atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įrenginio taške, po išvalymo.

7 DALIS

Išmetamų teršalų koncentracijos apskaičiavimo formulė, kai nustatytas standartinis deguonies koncentracijos procentas

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = apskaičiuota išmetamų teršalų koncentracija, kai deguonies koncentracijos procentas yra standartinis

E_M = išmatuota išmetamų teršalų koncentracija

O_S = standartinė deguonies koncentracija

O_M = išmatuota deguonies koncentracija

8 DALIS

Išmetamų dujų ribinių verčių laikymosi įvertinimas

1. Į orą išmetamų teršalų ribinės vertės

1.1. Laikoma, kad į orą išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos, kai:

a) nė viena vidutinė dienos vertė neviršija nė vienos 3 dalies 1.1 punkte arba 4 dalyje nustatytos arba pagal 4 dalį apskaičiuotos išmetamų teršalų ribinės vertės;

b) nė viena pusės valandos vidutinė vertė neviršija nė vienos 3 dalies 1.2 punkto lentelės A skiltyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės arba atitinkamais atvejais 97 % pusės valandos vidutinių verčių per metus neviršija nė vienos 3 dalies 1.2 punkto lentelės B skiltyje nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės;

c) sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų mėginių ėmimo laikotarpiu nė viena vidutinė vertė neviršija nė vienos 3 dalies 1.3 ir 1.4 punktuose arba 4 dalyje nustatytų arba pagal 4 dalį apskaičiuotų išmetamų teršalų ribinių verčių;

d) anglies monoksidas (CO):

i) atliekų deginimo įrenginiuose atveju:

— ne mažiau kaip 97 % visų dienos vidutinių verčių per metus neviršija atitinkamos išmetamų teršalų ribinės vertės, nustatytos 3 dalies 1.5 punkto a papunktyje, taip pat

— ne mažiau kaip 95 % 10 minučių vidutinių verčių per 24 valandas arba visos pusės valandos vidutinės vertės tuo pačiu laikotarpiu neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių, nustatytų 3 dalies 1.5 punkto b ir c papunkčiuose; atliekų deginimo įrenginių, kuriuose dėl deginimo proceso susidarančių dujų temperatūra bent dviem sekundėm pakyla iki ne mažiau kaip 1 100 °C, atveju valstybės narės gali taikyti septynių dienų įvertinimo laikotarpį 10 minučių vidutinėms vertėms,

ii) bendro atliekų deginimo įrenginiuose atveju: laikomasi 4 dalies nuostatų.

1.2. Vidutinės pusės valandos vertės ir 10 minučių vidurkiai nustatomi pagal veiksminguoju eksploatacijos laiku (išskyrus eksploatavimo pradžios ir pabaigos laiką, jei atliekos nedeginamos) išmatuotas vertes prieš tai iš jų atėmus 6 dalies 1.3 punkte nurodytą patikimumo intervalo vertę. Dienos vidutinės vertės nustatomos iš šių galiojančių vidutinių verčių.

Norint gauti patikimą vidutinę dienos vertę, dėl nuolatinio matavimo sistemos gedimų arba eksploatacijos atmetamos ne daugiau kaip penkios bet kurios dienos vidutinės pusės valandos vertės. Dėl nuolatinio matavimo sistemos gedimų arba eksploatacijos per metus atmetama ne daugiau kaip dešimt vidutinių dienos verčių.

1.3. Mėginių ėmimo laikotarpio vidutinės vertės ir periodiškų HF, HCl ir SO_2 matavimų vidutinės vertės nustatomos laikantis 45 straipsnio 1 dalies e punkto ir 48 straipsnio 3 dalies bei 6 dalies 1 punkto reikalavimų.

2. Į vandenį išleidžiamų teršalų ribinės vertės.

Laikoma, kad į vandenį išmetamų teršalų ribinės vertės neviršytos, kai:

a) 95 % ir 100 % visų suspenduotų kietųjų dalelių išmatuotų verčių neviršija atitinkamų 5 dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių;

b) 5 dalyje nustatytos sunkiųjų metalų (Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni ir Zn) ribinės vertės viršijamos tik kartą per metus; arba, jeigu valstybė narė per metus pateikia daugiau kaip 20 mėginių, 5 dalyje nustatytas ribines vertes viršija tik 5 % šių mėginių;

c) dioksinų ir furanų matavimų rezultatai neviršija 5 dalyje nustatytų ribinių verčių.

VII PRIEDAS

Techninės nuostatos, susijusios su organiniu tirpikliu naudojančiais įrenginiais ir veikla

1 DALIS

Veikla

1. Visuose toliau nurodytuose punktuose į tokią veiklą įeina įrangos valymas, bet ne produktų valymas, jeigu neapibrėžta kitaip.

2. Lipniosios dangos

Bet kuri veikla, kurios metu bet kokie klijai dedami ant paviršiaus, išskyrus lipniąsias dangas ir laminavimą, susijusį su spausdinimo procesu.

3. Dengimas

Bet kuri veikla, kurios metu ištisine dangos plėvele yra vieną arba daug kartų dengiami:

a) toliau nurodytos transporto priemonės:

i) nauji automobiliai, kurie 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/46/EB, nustatančioje motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus [1] apibrėžti kaip M1 kategorijos transporto priemonės, ir N1 kategorijos transporto priemonės, kai jos yra dengiamos tokiame pat įrenginyje kaip M1 transporto priemonės,

ii) sunkvežimių kabinos, apibrėžtos kaip vairuotojo buvimo vieta, ir visi N2 ir N3 kategorijų transporto priemonių, apibrėžtų Direktyvoje 2007/46/EB, integruoti korpusai techninei įrangai sudėti,

iii) furgonai ir sunkvežimiai, kurie Direktyvoje 2007/46/EB apibrėžti kaip N1, N2 ir N3 kategorijų transporto priemonės, išskyrus sunkvežimių kabinas,

iv) autobusai, kurie Direktyvoje 2007/46/EB apibrėžti kaip M2 ir M3 kategorijų transporto priemonės,

v) sunkiasvorės priekabos, kurios Direktyvoje 2007/46/EB apibrėžtos O1, O2, O3 ir O4 kategorijose;

b) metalo ir plastmasės paviršiai, taip pat lėktuvų, laivų, traukinių ir pan. paviršiai;

c) medžio paviršiai;

d) tekstilės dirbinių, audinių, plėvelių ir popieriniai paviršiai;

e) oda.

Į dengimo veiklą neįeina pagrindo dengimas metalais taikant elektroforezės ir cheminio purškimo būdus. Jeigu dengimui priskiriama veikla, kai ant to paties gaminio spausdinama naudojant bet kokią techniką, toks spausdinimas laikomas dengimo dalimi. Tačiau atskirai atliekamas spausdinimas nėra įtraukiamas kaip atskira veiklos rūšis, bet jam gali būti taikomas šios direktyvos V skyrius, jeigu ši spausdinimo veiklos rūšis priskiriama jos taikymo sričiai.

4. Ričių dengimas

Bet kuri veikla, kai ritėms naudojamas plienas, nerūdijantis plienas, dengtas plienas, vario lydiniai arba aliuminio juosta nepertraukiamo proceso metu yra padengiama plėvelę sudarančia danga arba laminuota danga.

[1] OL L 263, 2007 10 9, p. 1.

5. Sausasis valymas

Bet kuri pramoninė arba komercinė veikla, kurią vykdant lakieji organiniai junginiai naudojami drabužių, baldų ir panašių plataus vartojimo prekių valymo įrenginiuose, išskyrus dėmių pašalinimą rankiniu būdu tekstilės ir drabužių pramonėje.

6. Avalynės gamyba

Visa veikla iki galo pagaminant avalynę arba jos dalis.

7. Dengimo mišinių, lako, rašalo ir klijų gamyba

Galutinių pirmiau išvardytų produktų ir tarpinių produktų gamyba, kai tai atliekama toje pačioje vietoje, sumaišant pigmentus, dervas ir lipnias medžiagas su organiniais tirpikliais ar kitu nešikliu, taip pat dispergavimo ir išankstinio dispergavimo veikla, klampumo ir spalvų suderinimas bei galutinio produkto patalpinimo konteineryje veikla.

8. Farmacinių produktų gamyba

Farmacinių produktų cheminė sintezė, fermentacija, ekstrahavimas, receptūros sudarymas ir baigiamieji darbai, o jeigu atliekama vienoje vietoje – tarpinių produktų gamyba.

9. Spausdinimas

Teksto ir (arba) vaizdo atgaminimo veikla, kai naudojant spausdinimo formą rašalas perkeliamas ant bet kokios rūšies paviršiaus. Ją sudaro su tuo susijusi lakavimo, dengimo ir laminavimo technika. Tačiau V skyrius taikomas tik toliau išvardytiems papildomiems procesams:

a) fleksografija – spausdinimas naudojant spausdinimo formą iš gumos arba elastingų fotopolimerų, kuriuose spausdinimo intervalas yra aukščiau nespausdinamo intervalo, naudojant skystą rašalą, kuris išdžiūsta garuodamas;

b) termostabilizacinė ruloninė ofsetinė spauda – ruloninis spausdinimas naudojant spausdinimo formą, kurioje spausdinimo intervalas ir nespausdinamas intervalas yra toje pačioje plokštumoje; ruloninis reiškia, kad medžiaga, ant kurios turi būti spausdinama, yra paduodama į mašiną iš rulono, o ne atskirais lapais. Nespausdinamas intervalas apdorojamas taip, kad sugertų vandenį ir nesugertų rašalo. Spausdinimo intervalas yra apdorojamas taip, kad sugertų rašalą ir perkeltų jį ant spausdinamo paviršiaus. Garinama krosnyje, kurioje karštas oras naudojamas spausdinamai medžiagai įkaitinti;

c) su spausdinimu susijęs laminavimas – dviejų arba kelių lanksčių medžiagų sulipinimas kartu sluoksniuotoms medžiagoms gauti;

d) leidybinė giliaspaudė – rotacinės giliosios spaudos veikla, naudojama spausdinti ant laikraščiams, brošiūroms, katalogams ar panašiems leidiniams skirto popieriaus, naudojant tolueninį rašalą;

e) rotacinė giliaspaudė – spausdinimo veikla, naudojant cilindrinę spausdinimo formą, kurioje spausdinimo intervalas yra žemiau nespausdinamo intervalo, naudojant skystą rašalą, kuris išdžiūsta garuodamas. Grioveliai pripildomi rašalo, o perteklius nuo nespausdinamo intervalo nuvalomas prieš tai, kai paviršius, ant kurio turi būti spausdinama, susiliečia su cilindru ir pakelia rašalą iš griovelių;

f) rotacinė trafaretinė spauda – ruloninis spausdinimas, kai rašalas patenka ant spausdinamo paviršiaus išspaudžiant jį per akytą spausdinimo formą, kurioje spausdinamas intervalas yra atviras, o nespausdinamas intervalas – užsandarintas, naudojant skystą rašalą, kuris išdžiūsta tik garuodamas. Ruloninis reiškia, kad medžiaga, kuri turi būti spausdinama, paduodama į mašiną iš rulono, o ne atskirais lapais;

g) dengimas laku – veikla, kurios metu bet kokiu laku arba lipnia danga, reikalinga paskesniam pakavimo medžiagos užsandarinimui, yra padengiama lanksti medžiaga.

10. Gumos perdirbimas

Bet koks natūralios arba sintetinės gumos maišymas, smulkinimas, sumaišymas, kalandravimas, karštasis štampavimas bei vulkanizavimas ir visos papildomos operacijos, naudojamos natūralią arba sintetinę gumą paverčiant galutiniu produktu.

11. Paviršiaus valymas

Bet kuri veikla, išskyrus sausąjį valymą, kur naudojami organiniai tirpikliai užteršimui nuo medžiagos paviršiaus pašalinti, taip pat ir riebalų šalinimas. Valymas, kurį sudaro daugiau negu viena pakopa prieš bet kokią kitą veiklą arba po jos, yra laikomas viena paviršiaus valymo veikla. Ši veikla susijusi ne su įrangos valymo veikla, bet su produktų paviršiaus valymu.

12. Augalinio aliejaus ir gyvulinių riebalų gavybos ir augalinio aliejaus rafinavimo veiklos rūšys

Bet kuri veikla augaliniam aliejui gauti iš sėklų ir kitų augalinių medžiagų, sausų liekanų perdirbimas gyvulių ėdalui gaminti, riebalų ir augalinių aliejų, gautų iš sėklų, augalinių medžiagų ir (arba) gyvulinės kilmės medžiagų, rektifikacija.

13. Transporto priemonių pakartotinė apdaila

Bet kuri pramoninė arba komercinė padengimo veikla bei su tuo susijusios riebalų pašalinimo veiklos rūšys, kai atliekama viena iš šių padengimo veiklos rūšių:

a) pirminis kelių transporto priemonių arba jų dalies padengimas danga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2007/46/EB, naudojant pakartotinės apdailos medžiagas, kai tai atliekama ne pirminėje gamybos linijoje;

b) sunkiasvorių priekabų padengimas danga (taip pat ir sunkiasvorių puspriekabių) (Direktyvoje 2007/46/EB nurodyta O kategorija).

14. Apvijos laidų dengimas

Bet kuri metalinių laidininkų, naudojamų transformatorių, variklių ir panašioms ritėms vynioti, veikla.

15. Medienos impregnavimas

Bet kuri veikla, kai į medieną pridedama konservantų.

16. Medžio ir plastmasės laminavimas

Bet kokia veikla, kai kartu sulipinamas medis ir (arba) plastmasė sluoksniuotiems produktams gauti.

2 DALIS

Ribos ir išmetamų teršalų ribinės vertės

Išmetamose dujose teršalų ribinės vertės apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui.

	Veiklos rūšis (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Riba (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Išmetamų dujų ribinės vertės (mg C/Nm^3)	Neorganizuotai išmetamų teršalų ribinės vertės (tirpiklio sąnaudų procentinė dalis)		Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės		Specialiosios nuostatos
				Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	
1	Termostabilizacinė ruloninė ofsetinė spauda	15–25	100		30 ([1])			([1]) Tirpiklio likučiai galutiniame produkte neturi būti laikomi neorganizuotai išmetamų teršalų dalimi.
	(> 15)	> 25	20		30 ([1])			
2	Leidybinė giliaspaudė		75	10	15			
	(> 25)							
3	Kita, rotacinė trafaretinė spauda, laminavimo arba lakavimo vienetai (> 15) rotacinis trafaretinis spausdinimas ant tekstilės dirbinių/kartono (> 30)	15–25	100		25			([1]) Riba rotaciniam trafaretiniam spausdinimui ant tekstilės gaminių ir ant kartono.
		> 25	100		20			
		> 30 ([1])	100		20			
4	Paviršiaus valymas naudojant 59 straipsnio 5 dalyje apibrėžtus junginius	1–5	20 ([1])		15			([1]) Ribinė vertė, nustatyta junginių masei mg/Nm^3, o ne bendram anglies kiekiui.
	(> 1)	> 5	20 ([1])		10			
5	Kitų paviršių valymas	2–10	75 ([1])		20 ([1])			([1]) Šios vertės netaikomos įrenginiams, kai kompetentingai institucijai įrodoma, kad visos sunaudojamos valymo medžiagos vidutinis organinio tirpiklio kiekis neviršija 30 % jos svorio.
	(> 2)	> 10	75 ([1])		15 ([1])			
6	Transporto priemonių padengimas dangomis (< 15) ir transporto priemonių pakartotinė apdaila	> 0,5	50 ([1])		25			([1]) Atitiktis 8 dalies 2 punkto reikalavimams įrodoma remiantis 15 minučių matavimo vidurkiu.
7	Ričių dengimas		50 ([1])	5	10			([1]) Įrenginių, kuriuose naudojama technika, leidžianti pakartotinai naudoti regeneruotus tirpiklius, išmetamų teršalų ribinė vertė turi būti 150.
	(> 25)							

	Veiklos rūšis (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Riba (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Išmetamų dujų ribinės vertės (mg C/Nm^3)	Neorganizuotai išmetamų teršalų ribinės vertės (tirpiklio sąnaudų procentinė dalis)		Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės		Specialiosios nuostatos
				Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	
8	Kitų rūšių dengimas, taip pat metalo, plastmasės, tekstilės dirbinių ([5]), audinių, plėvelių ir popieriaus dengimas (> 5)	5–15 > 15	100 ([1]) ([4]) 50/75 ([2]) ([3]) ([4])	25 ([4]) 20 ([4])				([1]) Išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma dangų padengimo ir džiovinimo procesams, kurie atliekami ribojimo sąlygomis. ([2]) Pirmoji išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma džiovinimo procesams, antroji – dangų padengimo procesams. ([3]) Tekstilės dirbinių dengimo įrenginių, kuriuose naudojama technika, leidžianti pakartotinai naudoti regeneruotus tirpiklius, išmetamų teršalų ribinė vertė, taikoma dangų padengimo ir džiovinimo procesams, kartu sudėjus, turi būti 150. ([4]) Dengimo veiklos rūšims, kurių negalima atlikti ribojimo sąlygomis (pavyzdžiui, laivų statyba, lėktuvų dažymas), šios vertės gali būti netaikomos pagal 59 straipsnio 3 dalį. ([5]) Rotacinė trafaretinė spauda ant tekstilės dirbinių pateikta kaip veikla Nr. 3.
9	Apvijos laidų dengimas (> 5)					10 g/kg ([1]) 5 g/kg ([2])		([1]) Taikoma įrenginiams, kurių vidutinis laido skersmuo ≤ 0,1 mm. ([2]) Taikoma visiems kitiems įrenginiams.
10	Medžio paviršių dengimas (> 15)	15–25 > 25	100 ([1]) 50/75 ([2])	25 20				([1]) Išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma dangų padengimo ir džiovinimo procesams, kurie atliekami ribojimo sąlygomis. ([2]) Pirmoji ribinė vertė taikoma džiovinimo procesams, antroji – dangų padengimo procesams.
11	Sausasis valymas					20 g/kg ([1]) ([2])		([1]) Išreiškiama išsiskyrusio tirpiklio mase kilogramui išvalyto ir išdžiovinto produkto. ([2]) Išmetamųjų teršalų ribinė vertė pagal 4 dalies 2 punktą šiai veiklos rūšiai netaikoma.

	Veiklos rūšis (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Riba (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Išmetamų dujų ribinės vertės (mg C/Nm^3)	Neorganizuotai išmetamų teršalų ribinės vertės (tirpiklio sąnaudų procentinė dalis)		Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės		Specialiosios nuostatos
				Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	
12	Medienos impregnavimas (> 25)		100 ([1])	45		11 kg/m^3		([1]) Išmetamų teršalų ribinė vertė netaikoma impregnuojant kreozotu.
13	Odos dengimas (> 10)	10–25 > 25 > 10 ([1])				85 g/m^2 75 g/m^2 150 g/m^2		Išmetamų teršalų ribinės vertės išreiškiamos išsiskyrusio tirpiklio gramais vienam m^2 pagaminto produkto. ([1]) Odos dengimo veiklos rūšims atliekant jos apdailą ir tam tikrų odos gaminių, naudojamų kaip nedidelės plataus vartojimo prekės, pavyzdžiui, krepšiai, diržai, piniginės ir pan., dengimas.
14	Avalynės gamyba (> 5)					25 g vienai porai		Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinė vertė yra išreiškiama išsiskyrusio tirpiklio gramais vienai iki galo pagamintai avalynės porai.
15	Medžio ir plastmasės laminavimas (> 5)					30 g/m^2		
16	Lipniosios dangos (> 5)	5–15 > 15	50 ([1]) 50 ([1])	25 20				([1]) Jeigu naudojama technika, leidžianti pakartotinai naudoti regeneruotus tirpiklius, išmetamų dujų ribinė vertė turi būti 150.
17	Dengimo mišinių, lako, rašalo ir klijų gamyba (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % sunaudojamo tirpiklio 3 % sunaudojamo tirpiklio		Į neorganizuotai išmetamų teršalų ribinę vertę neįeina tirpiklis, parduotas hermetiškame konteineryje kaip dengimo mišinių dalis.
18	Gumos perdirbimas (> 15)		20 ([1])	25 ([2])		25 % sunaudojamo tirpiklio		([1]) Jeigu naudojama technika, leidžianti pakartotinai naudoti regeneruotus tirpiklius, išmetamų dujų ribinė vertė turi būti 150. ([2]) Į neorganizuotai išmetamų teršalų ribinę vertę neįeina tirpiklis, parduodamas hermetiškame konteineryje kaip dengimo mišinių arba produktų dalis.

	Veiklos rūšis (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Riba (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Išmetamų dujų ribinės vertės (mg C/Nm^3)	Neorganizuotai išmetamų teršalų ribinės vertės (tirpiklio sąnaudų procentinė dalis)		Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės		Specialiosios nuostatos
				Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai	
19	Augalinio aliejaus ir gyvulinių riebalų gavybos ir augalinio aliejaus rafinavimo veiklos rūšys (> 10)					Gyvuliniai riebalai: 1,5 kg/t Kastoras: 3 kg/t Rapsų sėklos: 1 kg/t Saulėgrąžų sėklos: 1 kg/t Sojos pupelės (vidutiniškai smulkintos): 0,8 kg/t Sojos pupelės (baltieji dribsniai): 1,2 kg/t Kitos sėklos ir kitos augalinės medžiagos: 3 kg/t ([1]) 1,5 kg/t ([2]) 4 kg/t ([3])		([1]) Iš atskiras sėklų ir kitos augalinės medžiagos partijas perdirbančių įrenginių bendro išmetamų teršalų kiekio ribines vertes turėtų nustatyti kompetentinga institucija kiekvienu atveju atskirai, taikydama geriausius prieinamus gamybops būdus. ([2]) Taikoma visiems frakcionavimo procesams, išskyrus gumos pašalinimą (gumos pašalinimas iš aliejaus). ([3]) Taikoma gumos pašalinimo procesui.
20	Farmacinių produktų gamyba (> 50)		20 ([1])	5 ([2])	15 ([2])	5 % sunaudojamo tirpiklio	15 % sunaudojamo tirpiklio	([1]) Jeigu naudojama technika, leidžianti pakartotinai naudoti regeneruotus tirpiklius, išmetamų dujų ribinė vertė turi būti 150. ([2]) Į neorganizuotai išmetamų teršalų ribinę vertę neįeina tirpiklis, parduodamas hermetiškame konteineryje kaip dengimo mišinių arba produktų dalis.

3 DALIS

Transporto priemonių dengimo dangomis pramonės įrenginių išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinė vertė išreiškiama išsiskyrusio organinio tirpiklio gramais produkto paviršiaus plotui kvadratiniais metrais ir išsiskyrusio organinio tirpiklio kilogramais automobilio korpuso atžvilgiu.

2. Bet kokio produkto, nagrinėjamo toliau esančioje 3 punkto lentelėje, paviršiaus plotas apibrėžiamas taip: paviršiaus plotas, apskaičiuotas pagal bendrą elektroforezinės dangos plotą, ir bet kurios dalies paviršiaus plotą, kuris gali būti pridėtas vienas po kito einančiais dengimo proceso etapais, kurie yra padengiami tomis pačiomis dangomis kaip ir naudotosios nagrinėjamam produktui, arba tame įrenginyje padengto produkto bendras paviršiaus plotas.

Elektroforezinės dangos ploto paviršius apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\frac{2 \times \text{bendras produkto karkaso svoris}}{\text{Vidutinis metalo lakšto storis} \times \text{metalo lakšto tankis}}$$

Šis metodas taip pat taikomas kitoms iš lakštų padarytoms dengiamoms dalims.

Projektavimas kompiuteriu arba kiti lygiaverčiai metodai naudojami apskaičiuojant kitų pridedamų dalių paviršiaus plotą arba bendrą įrenginyje padengto paviršiaus plotą.

3. Toliau lentelėje pateiktos bendros išmetamų teršalų ribinės vertės, susijusios su visais proceso etapais, atliekamais tame pačiame įrenginyje, nuo elektroforezinio dengimo, arba bet kokios kitos rūšies dengimo iki pat viršutinio sluoksnio galutinio vaškavimo ir poliravimo, taip pat ir tirpiklio, naudoto gamybos įrangai valyti, įskaitant purškimo kabinoms bei kitiems stacionariems įrenginiams valyti tiek gamybos metu, tiek po to.

Veiklos rūšis (tirpiklio suvartojimo riba tonomis per metus)	Gamybos riba (padengto vieneto metinės gamybos)	Bendro išmetamų teršalų kiekio ribinė vertė	
		Nauji įrenginiai	Esami įrenginiai
Naujų automobilių danga (> 15)	> 5 000	45 g/m^2 arba 1,3 kg/kėbulo + 33 g/m^2	60 g/m^2 arba 1,9 kg/kėbulo + 41 g/m^2
	5 000 monokokų arba > 3 500 sumontuoto karkaso	90 g/m^2 arba 1,5 kg/kėbulo + 70 g/m^2	90 g/m^2 arba 1,5 kg/kėbulo + 70 g/m^2
		Bendra išmetamų teršalų ribinė vertė (g/m^2)	
Naujų sunkvežimių kabinų danga (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Naujų furgonų ir sunkvežimių danga (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Naujų autobusų danga (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Transporto priemonių padengimo dangomis įrenginiai, kurių ribos yra žemesnės už 3 punkto lentelėje minimas tirpiklių sunaudojimo ribas, turi atitikti 2 dalyje nustatytus transporto priemonių pakartotinės apdailos reikalavimus.

4 DALIS

Išmetamų teršalų ribinės vertės, susijusios su ypatingą pavojų keliančiais lakiaisiais organiniais junginiais

1. 58 straipsnyje nurodytų lakiųjų organinių junginių išmetimo atveju, kai junginių, dėl kurių taikomas tame straipsnyje nurodytas ženklinimas, debito masės suma yra didesnė arba lygi 10 g/h, laikomasi išmetamų teršalų ribinės vertės, kuri lygi 2 mg/Nm^3. Išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma atskirų junginių masių sumai.

2. Halogenintų lakiųjų organinių junginių, kuriems yra priskirtos pavojingumo frazės H341 arba H351 arba jie turi būti jomis pažymėti, išmetimo atvejais, kai junginių, dėl kurių taikomos pavojingumo frazės H341 arba H351, debito masės suma yra didesnė arba lygi 100 g/h, turi būti laikomasi išmetamų teršalų ribinės vertės, kuri lygi 20 mg/Nm^3. Išmetamų teršalų ribinė vertė taikoma atskirų junginių masių sumai.

5 DALIS

Taršos mažinimo planas

1. Ūkio subjektas gali naudoti bet kokį mažinimo planą, specialiai sudarytą jo įrenginiui.

2. Tais atvejais, kai dedamos dangos, lakas, klijai arba rašalas, gali būti naudojamas toliau pateiktas planas. Jeigu šis metodas netinka, kompetentinga institucija gali leisti ūkio subjektui naudoti bet kokį kitą planą, kurį taikant išmetamų teršalų kiekį galima sumažinti tiek pat, kiek jis būtų sumažintas taikant 2 ir 3 dalyse nurodytas išmetamų teršalų ribines vertes. Plano projekte turi būti atsižvelgiama į tokius duomenis:

   a) jeigu pakaitalai, su nedideliu tirpiklio kiekiu arba be jo, vis dar tobulinami, ūkio subjektui pratęsiamas laikas, kad jis galėtų įgyvendinti savo planus taršai mažinti;

   b) išmetamų teršalų sumažinimo pradinis atskaitos taškas turėtų kiek įmanoma labiau atitikti tokį išmetamų teršalų kiekį, kuris būtų, jeigu nebūtų imtasi sumažinimo veiksmų.

3. Toliau pateiktas planas taikomas įrenginiams, kuriems gali būti nustatytas pastovus kietųjų medžiagų kiekis produkte:

   a) metinė pamatinė išmetamų teršalų vertė apskaičiuojama taip:

      i) nustatoma bendroji kietųjų medžiagų masė tam tikrame dangos ir (arba) rašalo, lako arba klijų kiekyje, sunaudojamame per metus. Kietosios medžiagos – tai visos medžiagos, esančios dangose, rašale, lakuose ir klijuose, kurios tampa kietos, kai tik išgarinamas vanduo ar lakieji organiniai junginiai,

      ii) metinė pamatinė išmetamų teršalų vertė apskaičiuojama i papunktyje nustatytą masę dauginant iš atitinkamo koeficiento, pateikto toliau esančioje lentelėje. Kompetentingos institucijos gali atskiriems įrenginiams pakoreguoti šiuos koeficientus, kad būtų parodomas užregistruotas padidėjęs efektyvumas naudojant kietąsias medžiagas.

Veiklos rūšis	Dauginimo koeficientas, naudojamas taikant a punkto ii papunktį
Rotacinė giliaspaudė; fleksografinis spausdinimas; laminavimas kaip spausdinimo veiklos dalis; lakavimas kaip spausdinimo veiklos dalis; medienos dengimas; tekstilės dirbinių, medžiaginių plėvelių arba popieriaus dengimas; lipniosios dangos	4
Ričių dengimas, transporto priemonių pakartotinė apdaila	3
Dangos, besiliečiančios su maistu, aviacinės kosminės dangos	2,33
Kitos dangos ir rotacinė trafaretinė spauda	1,5

   b) planinė išmetamų teršalų vertė yra lygi metinei pamatinei išmetamų teršalų vertei, padaugintai iš procentinės dalies, kuri lygi:

      i) (neorganizuotai išmetamų teršalų ribinei vertei + 15) – (įrenginiams, kuriems taikomas 2 dalies 6 punktas, ir turintiems žemesnę ribą įrenginiams, kuriems taikomi 2 dalies 8 ir 10 punktai),

      ii) (neorganizuotai išmetamų teršalų ribinei vertei + 5) – visiems kitiems įrenginiams;

   c) atitinka reikalavimus, jeigu faktinis tirpiklio išsiskyrimas, nustatytas pagal tirpiklių valdymo planą, yra mažesnis arba lygus planinei išmetamų teršalų vertei.

6 DALIS

Išmetamų teršalų stebėsena

1. Kanalų, sujungtų su taršos mažinimo įranga, kurie galutinėje teršalų išleidimo vietoje iš viso pašalina daugiau nei vidutiniškai 10 kg/h organinės anglies, stebėsena siekiant nustatyti, ar laikomasi reikalavimų, vykdoma nuolat.

2. Kitais atvejais valstybės narės užtikrina, kad būtų matuojama nuolat arba periodiškai. Matuojant periodiškai, kiekvieną kartą imami bent trys matavimo duomenys.

3. Matuoti nereikia, jeigu vamzdyno gale taršos mažinimo įrengimas neturi atitikti šios direktyvos reikalavimų.

7 DALIS

Tirpiklių valdymo planas

1. Principai

Tirpiklių valdymo planas naudojamas:

a) tikrinti, kaip laikomasi reikalavimų, apibrėžtų 62 straipsnyje;

b) būsimo sumažinimo galimybėms arba būdams nustatyti;

c) teikti visuomenei informaciją apie tirpiklio sunaudojimą, tirpiklio išsiskyrimą ir V skyriaus reikalavimų laikymąsi.

2. Terminų apibrėžtys

Šios terminų apibrėžtys sudaro bendrą masės balanso naudojimo struktūrą.

Organinių tirpiklių sąnaudos (I):

I1 Organinių tirpiklių kiekis ar jų kiekis įsigytuose mišiniuose, kurie naudojami kaip proceso sąnaudos per laiko intervalą, per kurį apskaičiuojamas masės balansas.

I2 Organinių tirpiklių kiekis arba jų kiekis regeneruotuose ir pakartotinai panaudotuose mišiniuose kaip tirpiklio sąnaudos tame procese. Pakartotinai panaudotas tirpiklis apskaičiuojamas kiekvieną kartą, kai jis naudojamas tai veiklai vykdyti.

Organinių tirpiklių išeiga (O):

O1 Išmetamos dujos.

O2 Organiniai tirpikliai, ištirpę vandenyje, jeigu apskaičiuojant O5 atsižvelgiama į nuotekų valymą.

O3 Organinių tirpiklių kiekis, kuris po tokio proceso produkcijoje lieka kaip tarša arba likutis.

O4 Neorganizuotas organinių tirpiklių išmetimas į orą. Jis susidaro ir dėl bendros kambarių ventiliacijos, kai oras išleidžiamas į aplinką per langus, duris, orlaides ir panašias angas.

O5 Organiniai tirpikliai ir (arba) organiniai junginiai, kurių netenkama dėl cheminių ar fizikinių reakcijų (įskaitant tuos, kurie sunaikinami deginant ar kitaip perdirbant išmetamus dujinius teršalus arba nuotekas arba surenkami, jeigu jie nepriklauso O6, O7 arba O8).

O6 Organiniai tirpikliai, esantys surenkamose atliekose.

O7 Organiniai tirpikliai arba mišiniuose esantys organiniai tirpikliai, kurie parduodami arba juos ketinama parduoti kaip komerciniu požiūriu vertingą produktą.

O8 Organiniai tirpikliai, esantys mišiniuose, regeneruotuose pakartotiniam naudojimui, bet ne kaip proceso sąnaudos, jeigu jie nepriklauso O7.

O9 Organiniai tirpikliai, išskirti kitokiais būdais.

3. Naudojimasis tirpiklių valdymo planu tikrinant reikalavimų atitikimą

Tirpiklių valdymo plano nauda nustatoma specialiu reikalavimu, kuris tikrinamas taip:

a) patikrinimas, kaip laikomasi 5 dalyje numatyto Taršos mažinimo plano, kai bendros išmetamų teršalų ribinės vertės išreiškiamos produkto vienetui sunaudoto tirpiklio kiekiu, arba kaip kitaip nustatyta 2 ir 3 dalyse.

i) visoms veiklos rūšims, kurioms taikomas 5 dalyje nustatytas Taršos mažinimo planas, kasmet parengiamas tirpiklių valdymo planas suvartojimui (C) nustatyti. Suvartojimas apskaičiuojamas pagal šią lygtį:

$$C = I1 - O8$$

Taip pat lygiagrečiai nustatomos kietosios medžiagos, naudojamos dangoms dengti, kad būtų gaunama metinė pamatinė išmetamų teršalų vertė ir planinė išmetamų teršalų vertė kiekvienais metais,

ii) įvertinant, kaip laikomasi bendros išmetamų teršalų ribinės vertės, išreikštos produkto vienetui sunaudoto tirpiklio kiekiu, arba kaip kitaip nustatyta 2 ir 3 dalyse, kasmet parengiamas tirpiklių valdymo planas išmetamų teršalų vertei (E) nustatyti. Ši vertė apskaičiuojama pagal tokią lygtį:

$$E = F + O1,$$

čia F – tai neorganizuotai išmetami teršalai, kaip apibrėžta b punkto i papunktyje. Jų dydis dalijamas iš atitinkamo produkto parametro,

iii) vertinant atitiktį 59 straipsnio 6 dalies b punkto ii papunkčio reikalavimams, kasmet parengiamas tirpiklių valdymo planas, kad būtų nustatomas visų nagrinėjamų veiklos rūšių bendras išmetamų teršalų kiekis, ir gautas skaičius palyginamas su bendru išmetamų teršalų kiekiu, kuris susidarytų, jeigu 2, 3 ir 5 dalių reikalavimai būtų įgyvendinti kiekvienai veiklos rūšiai atskirai,

b) neorganizuotai išmetamų teršalų nustatymas, kad būtų galima palyginti su 2 dalies neorganizuotai išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis:

i) neorganizuotai išmetami teršalai apskaičiuojami pagal vieną iš šių lygčių:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

arba

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F nustatomas tiesioginiais kiekio matavimais arba naudojant lygiavertį metodą ar apskaičiavimo būdą, pavyzdžiui, taikant proceso sugauties koeficientą.

Neorganizuotai išmetamų teršalų ribinė vertė išreiškiama kaip sąnaudų dalis, kuri apskaičiuojama pagal šią lygtį:

$$I = I1 + I2$$

ii) Neorganizuotai išmetami teršalai nustatomi atliekant keletą trumpų, bet išsamių matavimų, ir tai neturi būti daroma pakartotinai, kol įrenginiai nebus modifikuoti.

8 DALIS

Išmetamų dujų ribinių verčių laikymosi įvertinimas

1. Matuojant nuolat, laikoma, kad išmetamų teršalų ribinių verčių laikomasi, jei:

   a) nė vienas visų galiojančių rodmenų per 24 valandų įprastines įrenginio eksploatacijos arba veiklos, išskyrus paleidimo bei sustabdymo operacijas ir įrangos remontą, vykdymo laikotarpį aritmetinis vidurkis neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių;

   b) nė vienas valandos vidurkis neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių daugiau kaip 1,5 karto.

2. Matuojant periodiškai, laikoma, kad išmetamų teršalų ribinių verčių laikomasi, jei vienos stebėsenos matavimo metu:

   a) visų matavimo duomenų vidurkis neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių,

   b) nė vienas valandos vidurkis neviršija išmetamų teršalų ribinės vertės daugiau kaip 1,5 karto.

3. 4 dalyje nustatytų reikalavimų laikymasis tikrinamas remiantis atskirų nagrinėjamų lakiųjų organinių junginių masės koncentracijų suma. Visais kitais atvejais išmetamų teršalų ribinių verčių laikymasis tikrinamas pagal bendrą išsiskyrusios organinės anglies masę, išskyrus atvejus, kai 2 dalyje numatyta kitaip.

4. Dujų tūrį galima pridėti prie išmetamų dujų norint atšaldyti arba atskiesti, jei tai tikslinga techniniu požiūriu, tačiau į jį neatsižvelgiama nustatant išmetamose dujose esančių teršalų masės koncentraciją.

VIII PRIEDAS

Su titano dioksido gamybos įrenginiais susijusios techninės nuostatos

1 DALIS

Į vandenį išleidžiamų teršalų ribinės vertės

1. Kai įrenginiuose taikomas sulfato metodas (metinis vidurkis):

   550 kg sulfato vienai pagamintai titano dioksido tonai.

2. Kai įrenginiuose taikomas chlorido metodas (metinis vidurkis):

   a) 130 kg chlorido vienai pagamintai titano dioksido tonai naudojant neutralų rutilą;

   b) 228 kg chlorido vienai pagamintai titano dioksido tonai naudojant sintetinį rutilą;

   c) 330 kg chlorido vienai pagamintai titano dioksido tonai naudojant šlaką. Įrenginiams, išmetantiems į sūrų vandenį (upių žiotyse, pakrantėse ar atviroje jūroje) gali būti taikoma išmetamų teršalų ribinė vertė, lygi 450 kg chlorido vienai titano dioksido tonai, pagamintai naudojant šlaką.

3. Įrenginiams, kuriuose naudojamas chlorido metodas ir daugiau nei vienos rūšies rūda, 2 punkte nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės taikomos proporcingai naudojamų rūdos rūšių kiekiams.

2 DALIS

Į orą išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Išmetamų teršalų ribinės vertės, išreikštos masės koncentracija kubiniame metre (Nm^3), apskaičiuojamos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui.

2. Dulkės: 50 mg/Nm^3 (valandinis vidurkis) iš pagrindinių šaltinių ir 150 mg/Nm^3 (valandinis vidurkis) iš bet kurio kito šaltinio.

3. Dujų sieros dioksidas ar trioksidas, išleidžiamas pūdant ir kalcinuojant, įskaitant rūgšties lašelius, apskaičiuojamas kaip SO_2 ekvivalentas:

   a) 6 kg vienai pagamintai titano dioksido tonai (metinis vidurkis);

   b) 500 mg/Nm^3 (valandos vidurkis) įmonėms, koncentruojančioms atliekų rūgštis.

4. Iš įrenginių, taikančių chlorido metodą, išmetamas chloras:

   a) 5 mg/Nm^3 – dienos vidutinė koncentracija;

   b) 40 mg/Nm^3 bet kuriuo metu.

3 DALIS

Išmetamų teršalų stebėsena

Į orą išmetamų teršalų stebėseną sudaro bent nuolatinė toliau išvardytų medžiagų kiekio stebėsena:

a) iš naudotas rūgšties koncentruojančių įrenginių, kuriuose taikomas sulfato metodas, išmetamo dujų sieros dioksido ir trioksido, išleidžiamas pūdant ir kalcinuojant, kiekis;

b) iš stambių šaltinių išmetamo chloro kiekis įrenginiuose, kuriuose taikomas chloro metodas;

c) iš stambių šaltinių išmetamų dulkių kiekis.

IX PRIEDAS

A DALIS

Panaikintos direktyvos ir jų vėlesni pakeitimai

(nurodytas 81 straipsnyje)

Tarybos direktyva 78/176/EEB (OL L 54, 1978 2 25, p. 19).	
Tarybos direktyva 83/29/EEB (OL L 32, 1983 2 3, p. 28).	
Tarybos direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).	tik I priedo b punktas
Tarybos direktyva 82/883/EEB (OL L 378, 1982 12 31, p. 1).	
1985 m. Stojimo aktas	tik I priedo X.1 o) punktas
1994 m. Stojimo aktas	tik I priedo VIII.A.6 punktas
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).	tik III priedo 34 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 (OL L 87, 2009 3 31, p. 109).	tik priedo 3.1 punktas
Tarybos direktyva 92/112/EEB (OL L 409, 1992 12 31, p. 11).	
Tarybos direktyva 1999/13/EB (OL L 85, 1999 3 29, p. 1).	
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).	tik I priedo 17 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/42/EB (OL L 143, 2004 4 30, p. 87).	tik 13 straipsnio 1 dalis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/112/EB (OL L 345, 2008 12 23, p. 68).	tik 3 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybosdirektyva 2000/76/EB (OL L 332, 2000 12 28, p. 91).	
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008 (OL L 311, 2008 11 21, p. 1).	tik priedo 4.8 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB (OL L 309, 2001 11 27, p. 1).	
Tarybos direktyva 2006/105/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 368).	tik priedo B dalies 2 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/31/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 114).	tik 33 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/1/EB (OL L 24, 2008 1 29, p. 8).	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/31/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 114).	tik 37 straipsnis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo terminų sąrašas

(nurodytas 81 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo terminas
78/176/EEB	1979 m. vasario 25 d.	
82/883/EEB	1984 m. gruodžio 31 d.	
92/112/EEB	1993 m. birželio 15 d.	
1999/13/EB	2001 m. balandžio 1 d.	
2000/76/EB	2000 m. gruodžio 28 d.	2002 m. gruodžio 28 d.
		2005 m. gruodžio 28 d.
2001/80/EB	2002 m. lapkričio 27 d.	2004 m. lapkričio 27 d.
2003/35/EB	2005 m. birželio 25 d.	
2003/87/EB	2003 m. gruodžio 31 d.	
2008/1/EB	1999 m. spalio 30 d. (1)	1999 m. spalio 30 d.
		2007 m. spalio 30 d.

(1) Direktyva 2008/1/EB yra 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, 1996 10 10, p. 26) kodifikuota redakcija, todėl perkėlimo ir taikymo terminai lieka galioti.

X PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnis	1 straipsnis					66 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	2 straipsnis
1 straipsnio 2 dalies a punktas			2 straipsnio 2 punktas				3 straipsnio 2 punktas
1 straipsnio 2 dalies b punktas					3 straipsnio 1 punktas		3 straipsnio 37 punktas
1 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktai							—
—	—	—	—	—	—	—	66 straipsnis
2 straipsnis							67 straipsnis
3 straipsnis							11 straipsnio d ir e punktai
4 straipsnis			4 straipsnis	3 straipsnio įžanginė dalis ir 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
5 straipsnis							11 straipsnio d ir e punktai
6 straipsnis							11 straipsnio d ir e punktai
7 straipsnio 1 dalis		10 straipsnis					70 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirmas sakinys
7 straipsnio 2 ir 3 dalys							—
—	—	—	—	—	—	—	70 straipsnio 2 dalies antras sakinys ir 3 dalis
8 straipsnio 1 dalis							—
8 straipsnio 2 dalis							26 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
9 straipsnis							—
10 straipsnis							—
11 straipsnis							12 straipsnis
12 straipsnis							—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
13 straipsnio 1 dalis			17 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 3 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	11 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys ir 11 straipsnio 2 dalis			72 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys
—	—	—	—	—	—	—	72 straipsnio 1 dalies antras sakinys
13 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys							—
14 straipsnis							—
15 straipsnis	14 straipsnis	12 straipsnis	21 straipsnis	15 straipsnis	21 straipsnis	18 straipsnio 1 ir 3 dalys	80 straipsnis
16 straipsnis	15 straipsnis	13 straipsnis	23 straipsnis	17 straipsnis	23 straipsnis	20 straipsnis	84 straipsnis
I priedas							—
II priedo A skirsnio įžanginė dalis ir 1 punktas							—
II priedo A skirsnio 2 punktas							—
II priedo B skirsnis							—
	2 straipsnis						—
	3 straipsnis						—
	4 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa						—
	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa						—
	4 straipsnio 3 ir 4 dalys						—
	5 straipsnis						—
	6 straipsnis						—
	7 straipsnis						—
	8 straipsnis						—
	9 straipsnis						—
	10 straipsnis						—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
	11 straipsnio 1 dalis			13 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis		75 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	75 straipsnio 2 dalis
	11 straipsnio 2 dalis				17 straipsnio 2 dalis		—
	11 straipsnio 3 dalis						—
	12 straipsnis						—
	13 straipsnis						—
	I priedas						—
	II priedas						—
	III priedas						—
	IV priedas						—
	V priedas						—
		2 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis					—
		2 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė dalis					—
		2 straipsnio 1 dalies a punkto pirma įtrauka					67 straipsnio a punktas
		2 straipsnio 1 dalies a punkto antra įtrauka					67 straipsnio b punktas
		2 straipsnio 1 dalies a punkto trečia įtrauka ir 2 straipsnio 1 dalies b punkto trečia įtrauka					67 straipsnio d punktas
		2 straipsnio 1 dalies a punkto ketvirta, penkta, šešta ir septinta įtraukos					—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
		2 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė dalis ir pirma, ketvirta, penkta, šešta ir septinta įtraukos					—
		2 straipsnio 1 dalies b punkto antra įtrauka					67 straipsnio c punktas
		2 straipsnio 1 dalies c punktas					—
		2 straipsnio 2 dalis					—
		3 straipsnis					67 straipsnis
		4 straipsnis					67 straipsnis
		5 straipsnis					—
		6 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis					68 straipsnis
		6 straipsnio 1 dalies a punktas					VIII priedo 1 dalies 1 punktas
		6 straipsnio 1 dalies b punktas					VIII priedo 1 dalies 2 punktas
		6 straipsnio antra dalis					VIII priedo 1 dalies 3 punktas
		7 straipsnis					—
		8 straipsnis					—
		9 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis					69 straipsnio 2 dalis
		9 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė dalis					—
		9 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis					VIII priedo 2 dalies 2 punktas
		9 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis					VIII priedo 2 dalies 3 punkto įžanginė dalis ir 3 punkto a papunktis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
		9 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis					69 straipsnio 1 dalis
		9 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis					VIII priedo 2 dalies 3 punkto b papunktis
		9 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis					—
		9 straipsnio 1 dalies b punktas					VIII priedo 2 dalies 4 punktas
		9 straipsnio 2 ir 3 dalys					—
		11 straipsnis					11 straipsnio d ir e punktai
		Priedas					—
			1 straipsnis				1 straipsnis
			2 straipsnio įžanginė dalis				3 straipsnio įžanginė dalis
			2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio 14 dalis			3 straipsnio 1 punktas
			2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio 1 punktas			3 straipsnio 3 punktas
			2 straipsnio 4 punktas				—
			2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio 9 punktas	3 straipsnio 8 punktas	2 straipsnio 1 punktas	3 straipsnio 4 punktas
			2 straipsnio 6 punkto pirmas sakinys	2 straipsnio 13 punktas	3 straipsnio 9 punktas	2 straipsnio 3 punkto pirma dalis	3 straipsnio 5 punktas
			2 straipsnio 6 punkto antras sakinys				15 straipsnio 1 dalis
			2 straipsnio 7 punktas				3 straipsnio 6 punktas
			2 straipsnio 8 punktas	2 straipsnio 5 punktas			71 straipsnis
			2 straipsnio 9 punkto pirmas sakinys	2 straipsnio 7 punktas	3 straipsnio 12 punktas		3 straipsnio 7 punktas
			2 straipsnio 9 punkto antras sakinys				4 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	4 straipsnio 3 dalis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			2 straipsnio 10 punktas				—
—	—	—	—	—	—	—	3 straipsnio 8 punktas
			2 straipsnio 11 punkto pirmas sakinys				3 straipsnio 9 punktas
			2 straipsnio 11 punkto antras sakinys				20 straipsnio 3 dalis
			2 straipsnio 12 punkto pirma pastraipa ir IV priedo įžanginė dalis				3 straipsnio 10 punktas
			2 straipsnio 12 punkto antra pastraipa				14 straipsnio 5 dalies a punktas ir 14 straipsnio 6 dalis
			2 straipsnio 13 punktas	2 straipsnio 6 punktas	3 straipsnio 11 punktas	2 straipsnio 5 punktas	3 straipsnio 15 punktas
			2 straipsnio 14 punktas				3 straipsnio 16 punktas
			2 straipsnio 15 punktas				3 straipsnio 17 punktas
—	—	—	—	—	—	—	3 straipsnio 11–14 punktai, 18–23 punktai, 26–30 punktai ir 34–36 punktai
			3 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis				11 straipsnio įžanginė dalis
			3 straipsnio 1 dalies a punktas				11 straipsnio a ir b punktai
			3 straipsnio 1 dalies b punktas				11 straipsnio c punktas
			3 straipsnio 1 dalies c punktas				11 straipsnio d ir e punktai
			3 straipsnio 1 dalies d punktas				11 straipsnio f punktas
			3 straipsnio 1 dalies e punktas				11 dalies g punktas
			3 straipsnio 1 dalies f punktas				11 straipsnio h punktas
			3 straipsnio 2 dalis				—
			5 straipsnio 1 dalis				—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			5 straipsnio 2 dalis				80 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
			6 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a-d punktai				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a-d punktai
—	—	—	—	—	—	—	12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos e punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos e punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos g punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos g punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos h punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos h punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos i punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos i punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos j punktas
			6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos j punktas				12 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos k punktas
			6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa				12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
			6 straipsnio 2 dalis				12 straipsnio 2 dalis
			7 straipsnis				5 straipsnio 2 dalis
			8 straipsnio pirma dalis		4 straipsnio 3 dalis		5 straipsnio 1 dalis
			8 straipsnio antra dalis				—
			9 straipsnio 1 dalies pirma sakinio dalis				14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			9 straipsnio 1 dalies antra sakinio dalis				—
			9 straipsnio 2 dalis				5 straipsnio 3 dalis
			9 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmas ir antras sakiniai				14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos įžanginė dalis ir a bei b punktai
			9 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos trečias sakinys				14 straipsnio 2 dalis
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 3, 4 ir 7 dalys
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 5 dalies įžanginė dalis ir pirmos pastraipos b punktas bei antra pastraipa
			9 straipsnio 3 dalies antra pastraipa				—
			9 straipsnio 3 dalies antra pastraipa				9 straipsnio 1 dalis
			9 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa				9 straipsnio 2 dalis
			9 straipsnio 3 dalies penkta pastraipa				9 straipsnio 3 dalis
			9 straipsnio 3 dalies šešta pastraipa				9 straipsnio 4 dalis
—	—	—	—	—	—	—	10 straipsnis
			9 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio pirma dalis				15 straipsnio 2 dalis
			9 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio antra dalis				15 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	15 straipsnio 4 dalies antra-penkta pastraipos ir 15 straipsnio 5 dalis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			9 straipsnio 4 dalies antras sakinys				14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos g punktas
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos h punktas
—	—	—	—	—	—	—	15 straipsnio 3 dalis
—	—	—	—	—	—	—	16 straipsnis
			9 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa				14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos c punkto i papunktis
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos c punkto ii papunktis
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktas
			9 straipsnio 5 dalies antra pastraipa				—
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 1 dalies antros pastraipos e punktas
			9 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa				14 straipsnio 1 dalies f punktas
			9 straipsnio 6 dalies antra pastraipa				—
			9 straipsnio 7 dalis				—
			9 straipsnio 8 dalis				6 straipsnis ir 17 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	17 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
			10 straipsnis				18 straipsnis
			11 straipsnis				19 straipsnis
			12 straipsnio 1 dalis				20 straipsnio 1 dalis
			12 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys				20 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
			12 straipsnio 2 dalies antras sakinys				20 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
			12 straipsnio 2 dalies trečias sakinys				—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			13 straipsnio 1 dalis				21 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	21 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
			13 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis				21 straipsnio 5 dalies įžanginė dalis
			13 straipsnio 2 dalies a punktas				21 straipsnio 5 dalies a punktas
			13 straipsnio 2 dalies b punktas				—
			13 straipsnio 2 dalies c punktas				21 straipsnio 5 dalies b punktas
			13 straipsnio 2 dalies d punktas				—
—	—	—	—	—	—	—	21 straipsnio 5 dalies c punktas
—	—	—	—	—	—	—	22 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	23 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
			14 straipsnio pirmos pastraipos įžanginė dalis ir a punktas				8 straipsnio 1 dalis
			14 straipsnio b punktas				7 straipsnio a punktas ir 14 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktis
—	—	—	—	—	—	—	7 straipsnio įžanginė dalis, b ir c punktai
—	—	—	—	—	—	—	14 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis
			14 straipsnio c punktas				23 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	23 straipsnio 2–6 dalys
			15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis ir a bei b punktai	12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa			24 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis ir a bei b punktai
			15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktas				24 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktas

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			15 straipsnio 1 dalies antra pastraipa				24 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
			15 straipsnio 2 dalis				24 straipsnio 3 dalies b punktas
			15 straipsnio 3 dalis				24 straipsnio 4 dalis
			15 straipsnio 4 dalis				24 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis ir a bei b punktai
—	—	—	—	—	—	—	24 straipsnio 2 dalies c–f punktai ir 3 dalies įžanginė dalis bei a punktas
			16 straipsnis				25 straipsnis
			17 straipsnio 1 dalies antra pastraipa				—
			17 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa				13 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	13 straipsnio 2–7 dalys
			17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa				—
			17 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 1 dalies antras sakinys			72 straipsnio 2 dalis
			17 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakinys				—
—	—	—	—	—	—	—	72 straipsnio 3 ir 4 dalys
			17 straipsnio 3 dalies antra pastraipa				—
			17 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 3 dalis			73 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	73 straipsnio 2 dalis
			17 straipsnio 4 dalis				—
—	—	—	—	—	—	—	74 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	27 straipsnis
			18 straipsnis			11 straipsnis	26 straipsnis
			19 straipsnis				—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			20 straipsnis				—
			21 straipsnis				80 straipsnio 2 dalis
			22 straipsnis		18 straipsnis	17 straipsnis	81 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	82 straipsnis
			23 straipsnis	16 straipsnis	22 straipsnis	19 straipsnis	83 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	2 straipsnio 1 dalis
			I priedo įžanginės dalies 1 dalis				2 straipsnio 2 dalis
			I priedo įžanginės dalies 2 dalis				I priedo įžanginės dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys
—	—	—	—	—	—	—	I priedo įžanginės dalies pirmos pastraipos antras sakinys
—	—	—	—	—	—	—	I priedo įžanginės dalies antra pastraipa
			I priedo 1.1–1.3 punktai				I priedo 1.1–1.3 punktai
			I priedo 1,4 punktas				I priedo 1.4 punkto a papunktis
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 1.4 punkto b papunktis
			I priedo 2 punktas				I priedo 2 punktas
			I priedo 3.1 punktas				I priedo 3.1 punkto a ir b papunkčiai
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 3.1 punkto c papunktis
			I priedo 3.2–3.5 punktai				I priedo 3.2–3.5 punktai
			I priedo 4 punktas				I priedo 4 punktas
			I priedo 5 punkto įžanginė dalis				—
			I priedo 5.1 punktas				I priedo 5.1 punkto b, f, g, i, j papunkčiai ir 5.2 punkto b papunktis
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 5.1 punkto a, c, d, e, h ir k papunkčiai

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
			I priedo 5.2 punktas				I priedo 5,2 punkto a papunktis
			I priedo 5.3. punktas				I priedo 5.3 punkto a papunkčio i ir ii dalys
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 5.3 punkto a papunkčio iii-v dalys ir 5.3 punkto b papunktis
			I priedo 5.4 punktas				I priedo 5.4 punktas
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 5.5 ir 5.6 punktai
			I priedo 6.1 punkto a ir b papunkčiai				I priedo 6.1 punkto a ir b papunkčiai
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 6.1 punkto c papunktis
			I priedo 6.2, 6.3 punktai ir 6.4 punkto b papunktis				I priedo 6.2 ir 6.3 punktai ir 6.4 punkto b dalies ii papunktis
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 6.4 punkto b dalies iii papunktis
			I priedo 6.4 punkto c papunktis–6.9 punktai				I priedo 6.4 punkto c papunktis–6.9 punktai
—	—	—	—	—	—	—	I priedo 6.10 ir 6.11 punktai
			II priedas				—
			III priedas				II priedas, „Oras“ ir „Vanduo“, 1–12 punktai
—	—	—	—	—	—	—	II priedas, „Vanduo“, 13 punktas
			IV priedas				III priedas
			V priedas				IV priedas
				1 straipsnis			56 straipsnis
				2 straipsnio 2 dalis			57 straipsnio 1 dalis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
				2 straipsnio 3 dalis			—
				2 straipsnio 4 punktas			63 straipsnio 1 dalis
				2 straipsnio 8 punktas			4 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
				2 straipsnio 10 punktas			57 straipsnio 3 dalis
				2 straipsnio 11 punktas			57 straipsnio 2 dalis
				2 straipsnio 12 punktas			57 straipsnio 4 dalis
				2 straipsnio 15 punktas			57 straipsnio 5 dalis
				2 straipsnio 16 punktas			3 straipsnio 44 punktas
				2 straipsnio 17 punktas			3 straipsnio 45 punktas
				2 straipsnio 18 punktas			3 straipsnio 46 punktas
				2 straipsnio 19 punktas			—
				2 straipsnio 20 punktas			3 straipsnio 47 punktas
				2 straipsnio 21 punktas			57 straipsnio 6 punktas
				2 straipsnio 22 punktas			57 straipsnio 7 punktas
				2 straipsnio 23 punktas			57 straipsnio 8 punktas
				2 straipsnio 24 punktas			57 straipsnio 9 punktas
				2 straipsnio 25 punktas			57 straipsnio 10 punktas
				2 straipsnio 26 punktas			57 straipsnio 11 punktas
				2 straipsnio 27 punktas			—
				2 straipsnio 28 punktas			63 straipsnio 1 dalis
				2 straipsnio 29 punktas			—
				2 straipsnio 30 punktas			57 straipsnio 12 punktas
				2 straipsnio 31 punktas			VII priedo 2 dalies pirmas sakinys VIII priedo 2 dalies 1 punktas
				2 straipsnio 32 punktas			—
				2 straipsnio 33 punktas			57 straipsnio 13 dalis
				3 straipsnio 2 dalis			4 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
				4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys			4 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos
				4 straipsnio 4 dalis			63 straipsnio 2 dalis
				5 straipsnio 1 dalis			59 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis
				5 straipsnio 2 dalis			59 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktai
				5 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punktas			59 straipsnio 2 dalis
				5 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktas			59 straipsnio 3 dalis
				5 straipsnio 3 dalies antra pastraipa			59 straipsnio 4 dalis
—	—	—	—	—	—	—	59 straipsnio 5 dalis
				5 straipsnio 4 dalis			—
				5 straipsnio 5 dalis			59 straipsnio 6 dalis
				5 straipsnio 6 dalis			58 straipsnis
				5 straipsnio 7 dalis			VII priedo 4 dalies 1 punktas
				5 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa			VII priedo 4 dalies 2 punktas
				5 straipsnio 8 dalies antra pastraipa			—
				5 straipsnio 9 dalis			—
				5 straipsnio 10 dalis			59 straipsnio 7 dalis
				5 straipsnio 11, 12 ir 13 dalys			—
				6 straipsnis			—
				7 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis ir pirma, antra, trečia ir ketvirta įtraukos			64 straipsnis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
				7 straipsnio 1 dalies paskutinė dalis			—
				7 straipsnio 2 dalis			—
				8 straipsnio 1 dalis			14 straipsnio 1 dalies d punktas ir 60 straipsnis
—	—	—	—	—	—	—	61 straipsnis
				8 straipsnio 2 dalis			VII priedo 6 dalies 1 punktas
				8 straipsnio 3 dalis			VII priedo 6 dalies 2 punktas
				8 straipsnio 4 dalis			VII priedo 6 dalies 3 punktas
				8 straipsnio 5 dalis			—
				9 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis			62 straipsnio pirmos pastraipos įžanginė dalis
				9 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma, antra ir trečia įtraukos			62 straipsnio pirmos pastraipos a, b ir c punktai
				9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa			62 straipsnio antra pastraipa
				9 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa			VII priedo 8 dalies 4 punktas
				9 straipsnio 2 dalis			63 straipsnio 3 dalis
				9 straipsnio 3 dalis			VII priedo 8 dalies 1 punktas
				9 straipsnio 4 dalis			VII priedo 8 dalies 2 punktas
				9 straipsnio 5 dalis			VII priedo 8 dalies 3 punktas
				10 straipsnis	4 straipsnio 9 dalis		8 straipsnio 2 dalis
				11 straipsnio 1 dalies trečias–šeštas sakiniai			—
				12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa			65 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
				12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa			65 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
				12 straipsnio 2 dalis			65 straipsnio 2 dalis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
				12 straipsnio 3 dalis			65 straipsnio 3 dalis
				13 straipsnio 2 ir 3 dalys			—
				14 straipsnis	19 straipsnis	16 straipsnis	79 straipsnis
				I priedo įžanginės dalies pirmas ir antras sakiniai			56 straipsnis
				I priedo įžanginės dalies trečias sakinys ir veiklos rūšių sąrašas			VII priedo 1 dalis
				IIA priedas			VII priedo 2 ir 3 dalys
				IIA priedo II dalies 6 pastraipos paskutinis sakinys			—
				IIB priedo 1 punkto pirmas ir antras sakiniai			59 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas
				IIB priedo 1 punkto trečias sakinys			59 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
				IIB priedo 2 punktas			VII priedo 5 dalis
				IIB priedo 2 punkto antros pastraipos i punktas ir lentelė			—
				III priedo 1 punktas			—
				III priedo 2 punktas			VII priedo 7 dalies 1 punktas
				III priedo 3 punktas			VII priedo 7 dalies 2 punktas
				III priedo 4 punktas			VII priedo 7 dalies 3 punktas
					1 straipsnio 1 dalis		42 straipsnis
					1 straipsnio antra pastraipa		—
					2 straipsnio 1 dalis		42 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
—	—	—	—	—	—	—	42 straipsnio 1 dalies antra-penkta pastraipos
					2 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis		42 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis
					2 straipsnio 2 dalies a punkto įžanginė dalis		42 straipsnio 2 dalies a punkto įžanginė dalis
					2 straipsnio 2 dalies a punkto i-v papunkčiai		42 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis
					2 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktis		42 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis
					2 straipsnio 2 dalies a punkto vii papunktis		42 straipsnio 2 dalies a punkto iii papunktis
					2 straipsnio 2 dalies a punkto viii papunktis		42 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktis
					2 straipsnio 2 dalies b punktas		42 straipsnio 2 dalies b punktas
					3 straipsnio 2 punkto pirma pastraipa		3 straipsnio 38 punktas
					3 straipsnio 2 punkto antra pastraipa		—
					3 straipsnio 3 punktas		3 straipsnio 39 punktas
					3 straipsnio 4 punkto pirma pastraipa		3 straipsnio 40 punktas
					3 straipsnio 4 punkto antra pastraipa		42 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	42 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
					3 straipsnio 5 punkto pirma pastraipa		3 straipsnio 41 punktas
					3 straipsnio 5 punkto antra pastraipa		42 straipsnio 1 dalies penkta pastraipa
					3 straipsnio 5 punkto trečia pastraipa		42 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
					3 straipsnio 6 punktas		VI priedo 1 dalies a punktas
					3 straipsnio 7 punktas		3 straipsnio 42 punktas
—	—	—	—	—	—	—	VI priedo 1 dalies b punktas
					3 straipsnio 10 punktas		3 straipsnio 43 punktas
					3 straipsnio 13 punktas		43 straipsnis
					4 straipsnio 2 dalis		44 straipsnis
					4 straipsnio 4 dalies įžanginė dalis ir a bei b punktai		45 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis ir a bei b punktai
					4 straipsnio 4 dalies c punktas		45 straipsnio 1 dalies e punktas
					4 straipsnio 5 dalis		45 straipsnio 2 dalis
					4 straipsnio 6 dalis		45 straipsnio 3 dalis
					4 straipsnio 7 dalis		45 straipsnio 4 dalis
					4 straipsnio 8 dalis		54 straipsnis
					5 straipsnis		52 straipsnis
					6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa		50 straipsnio 1 dalis
					6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 6 dalies 2 pastraipa		50 straipsnio 2 dalis
					6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa		50 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
					6 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos pirma dalis		—
					6 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos antra dalis		50 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
					6 straipsnio 3 dalis		50 straipsnio 4 dalis
					6 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos pirmas ir antras sakiniai ir 6 straipsnio 4 dalies antros pastraipos pirmas bei antras sakiniai		51 straipsnio 1 dalis

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
					6 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos trečias sakinys		51 straipsnio 2 dalis
—	—	—	—	—	6 straipsnio 4 dalies antros pastraipos trečias sakinys	—	51 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
					6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa		51 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
					6 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa		51 straipsnio 4 dalis
					6 straipsnio 5 dalies pirma sakinio dalis		—
					6 straipsnio 5 dalies antra sakinio dalis		46 straipsnio 1 dalis
					6 straipsnio 6 dalis		50 straipsnio 5 dalis
					6 straipsnio 7 dalis		50 straipsnio 6 dalis
					6 straipsnio 8 dalis		50 straipsnio 7 dalis
					7 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa		46 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
					7 straipsnio 2 dalies antra pastraipa		46 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
					7 straipsnio 3 dalis ir 11 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis		VI priedo 6 dalies 2.7 punkto pirma dalis
					7 straipsnio 4 dalis		46 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
					7 straipsnio 5 dalis		—
					8 straipsnio 1 dalis		45 straipsnio 1 dalies c punktas
					8 straipsnio 2 dalis		46 straipsnio 3 dalis
					8 straipsnio 3 dalis		—
					8 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa		46 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
					8 straipsnio 4 dalies antra pastraipa		VI priedo 6 dalies 3.2 punktas
					8 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa		—
					8 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa		—
					8 straipsnio 5 dalis		46 straipsnio 4 dalies antra ir trečia pastraipos
					8 straipsnio 6 dalis		45 straipsnio 1 dalies c ir d punktai
					8 straipsnio 7 dalis		46 straipsnio 5 dalis
					8 straipsnio 8 dalis		—
					9 straipsnio pirma pastraipa		53 straipsnio 1 dalis
					9 straipsnio antra pastraipa		53 straipsnio 2 dalis
					9 straipsnio trečia pastraipa		53 straipsnio 3 dalis
					10 straipsnio 1 ir 2 dalys		—
					10 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys		48 straipsnio 2 dalis
					10 straipsnio 3 dalies antras sakinys		—
					10 straipsnio 4 dalis		48 straipsnio 3 dalis
					10 straipsnio 5 dalis		VI priedo 6 dalies 1.3 punkto antra dalis
					11 straipsnio 1 dalis		48 straipsnio 1 dalis
					11 straipsnio 2 dalis		VI priedo 6 dalies 2.1 punktas
					11 straipsnio 3 dalis		VI priedo 6 dalies 2.2 punktas
					11 straipsnio 4 dalis		VI priedo 6 dalies 2.3 punktas
					11 straipsnio 5 dalis		VI priedo 6 dalies 2.4 punktas

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
					11 straipsnio 6 dalis		VI priedo 6 dalies 2.5 punkto pirma pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	VI priedo 6 dalies 2.5 punkto antra pastraipa
					11 straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos pirmo sakinio pirmoji dalis		VI priedo 6 dalies 2.6 punkto įžanginė dalis
					11 straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos pirmo sakinio antroji dalis		VI priedo 6 dalies 2.6 punkto a papunktis
					11 straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos antras sakinys		—
					11 straipsnio 7 dalies antra pastraipa		—
					11 straipsnio 7 dalies a punktas		VI priedo 6 dalies 2.6 punkto b papunktis
					11 straipsnio 7 dalies b ir c punktai		—
					11 straipsnio 7 dalies d punktas		VI priedo 6 dalies 2.6 punkto c papunktis
					11 straipsnio 7 dalies e ir f punktai		—
					11 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos a ir b punktai		VI priedo 3 dalies 1 punktas
					11 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos c punktas ir antra pastraipa		VI priedo 6 dalies 2.7 punkto antra pastraipa
					11 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos d punktas		VI priedo 4 dalies 2.1 punkto antra pastraipa
					11 straipsnio 9 dalis		48 straipsnio 4 dalis
					11 straipsnio 10 dalis		VI priedo 8 dalies 1.1 punktas
					11 straipsnio 11 dalis		VI priedo 8 dalies 1.2 punktas
					11 straipsnio 12 dalis		VI priedo 8 dalies 1.3 punktas

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
					11 straipsnio 13 dalis		48 straipsnio 5 dalis
—	—	—	—	—	—	—	49 straipsnis
					11 straipsnio 14 dalis		VI priedo 6 dalies 3.1 punktas
					11 straipsnio 15 dalis		45 straipsnio 1 dalies e punktas
					11 straipsnio 16 dalis		VI priedo 8 dalies 2 punktas
					11 straipsnio 17 dalis		8 straipsnio 2 dalies a punktas
					12 straipsnio 1 dalis		55 straipsnio 1 dalis
					12 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakinys		55 straipsnio 2 dalis
					12 straipsnio 2 dalies trečias sakinys		55 straipsnio 3 dalis
					13 straipsnio 1 dalis		45 straipsnio 1 dalies f punktas
					13 straipsnio 2 dalis		47 straipsnis
					13 straipsnio 3 dalis		46 straipsnio 6 dalis
					13 straipsnio 4 dalis		VI priedo 3 dalies 2 punktas
					14 straipsnis		—
					15 straipsnis		—
					16 straipsnis		—
					20 straipsnis		—
					I priedas		VI priedo 2 dalis
					II priedo pirma dalis (be numeracijos)		VI priedo 4 dalies 1 punktas
					II priedo 1 punkto įžanginė dalis		VI priedo 4 dalies 2.1 punktas
					II priedo 1.1 ir 1.2 punktai		VI priedo 4 dalies 2.2 ir 2.3 punktai
—	—	—	—	—	—	—	VI priedo 4 dalies 2.4 punktas
					II priedo 1.3 punktas		—
					II priedo 2.1 punktas		VI priedo 4 dalies 3.1 punktas

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
—	—	—	—	—	—	—	VI priedo 4 dalies 3.2 punktas
					II priedo 2.2 punktas		VI priedo 4 dalies 3.3 ir 3.4 punktai
					II priedo 3 punktas		VI priedo 4 dalies 4 punktas
					III priedas		VI priedo 6 dalies 1 punktas
					IV priedo lentelė		VI priedo 5 dalis
					IV priedo paskutinis sakinys		—
					V priedo a punkto lentelė		VI priedo 3 dalies 1.1 punktas
					V priedo a punkto paskutiniai sakiniai		—
					V priedo b punkto lentelė		VI priedo 3 dalies 1.2 punktas
					V priedo b punkto paskutinis sakinys		—
					V priedo c punktas		VI priedo 3 dalies 1.3 punktas
					V priedo d punktas		VI priedo 3 dalies 1.4 punktas
					V priedo e punktas		VI priedo 3 dalies 1.5 punktas
					V priedo f punktas		VI priedo 3 dalies 3 punktas
					VI priedas		VI priedo 7 dalis
						1 straipsnis	28 straipsnio pirma pastraipa
						2 straipsnio 2 dalis	V priedo 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 1 punkto pirma pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 1 punkto antra pastraipa
						2 straipsnio 3 dalies antra dalis	V priedo 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 1 punkto pirma pastraipa

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 1 punkto antra pastraipa
						2 straipsnio 4 punktas	—
						2 straipsnio 6 punkto pirma dalis	3 straipsnio 24 punktas
						2 straipsnio 6 punkto antra dalis	28 straipsnio antros pastraipos j punktas
						2 straipsnio 7 punkto pirma pastraipa	3 straipsnio 25 punktas
						2 straipsnio 7 punkto pirmos pastraipos antras sakinys	—
						2 straipsnio 7 punkto antros pastraipos antras sakinys ir a–i punktai	28 straipsnio antra pastraipa ir a–i punktai
						2 straipsnio 7 punkto antros pastraipos j punktas	—
						2 straipsnio 7 punkto trečia pastraipa	—
—	—	—	—	—	—	—	29 straipsnio 1 dalis
						2 straipsnio 7 punkto ketvirta pastraipa	29 straipsnio 2 dalis
—	—	—	—	—	—	—	29 straipsnio 3 dalis
						2 straipsnio 8 punktas	3 straipsnio 32 punktas
						2 straipsnio 9 punktas	—
						2 straipsnio 10 punktas	—
						2 straipsnio 11 punktas	3 straipsnio 31 punktas
						2 straipsnio 12 punktas	3 straipsnio 33 punktas
						2 straipsnio 13 punktas	—
						3 straipsnis	—
						4 straipsnio 1 dalis	—
						4 straipsnio 2 dalis	—

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
						4 straipsnio 3–8 dalys	
						5 straipsnio 1 dalis	V priedo 1 dalies 2 punkto antra pastraipa
							V priedo 1 dalies 2 punkto pirma, trečia ir ketvirta pastraipos
						5 straipsnio 2 dalis	—
						6 straipsnis	—
						7 straipsnio 1 dalis	37 straipsnis
						7 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 5 dalis
						7 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 6 dalis
						8 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis
						8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirma dalis	40 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirma dalis
						8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antra dalis	—
—	—	—	—	—	—	—	40 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio antra dalis
—	—	—	—	—	—	—	40 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
—	—	—	—	—	—	—	40 straipsnio 3 dalis
—	—	—	—	—	—	—	41 straipsnis
						8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
						8 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
						9 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis
—	—	—	—	—	—	—	30 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
						9a straipsnis	36 straipsnis
						10 straipsnio pirmos pastraipos pirmas sakinys	30 straipsnio 7 dalies pirmas sakinys

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
—	—	—	—	—	—	—	30 straipsnio 7 dalies antras sakinys
—	—	—	—	—	—	—	30 straipsnio 8 ir 9 dalys
—	—	—	—	—	—	—	31–35 straipsniai
						10 straipsnio 1 dalies antras sakinys	—
						10 straipsnio 2 dalis	—
						12 straipsnio pirmas sakinys	38 straipsnio 1 dalis
						12 straipsnio antras sakinys	—
—	—	—	—	—	—	—	38 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
—	—	—	—	—	—	—	39 straipsnis
						13 straipsnis	V priedo 3 dalies 8 punkto trečia dalis
						14 straipsnis	V priedo 4 dalis
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 5, 6 ir 7 dalys
						15 straipsnis	—
						18 straipsnio 2 dalis	—
						I priedas	—
						II priedas	—
						III ir IV priedai	V priedo 1 dalies 2 punktas ir 2 dalis
						V A priedas	V priedo 1 dalies 3 punktas
						V B priedas	V priedo 2 dalies 3 punktas
						VI A priedas	V priedo 1 dalies 4 ir 6 punktai
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 1 dalies 5 punktas
						VI B priedas	V priedo 2 dalies 4 ir 6 punktai
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 2 dalies 5 punktas

Direktyva 78/176/EEB	Direktyva 82/883/EEB	Direktyva 92/112/EEB	Direktyva 2008/1/EB	Direktyva 1999/13/EB	Direktyva 2000/76/EB	Direktyva 2001/80/EB	Ši direktyva
						VII A priedas	V priedo 1 dalies 7 ir 8 punktai
						VII B priedas	V priedo 2 dalies 7 ir 8 punktai
						VIII A priedo 1 punktas	—
						VIII A priedo 2 punktas	V priedo 3 dalies 1 punkto pirma dalis ir 2. 3 ir 5 punktai
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 3 dalies 1 punkto antra dalis
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 3 dalies 4 punktas
						VIII A priedo 3 punktas	—
						VIII A priedo 4 punktas	V priedo 3 dalies 6 punktas
						VIII A priedo 5 punktas	V priedo 3 dalies 7 ir 8 punktai
						VIII A priedo 6 punktas	V priedo 3 dalies 9 ir 10 punktai
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 3 dalies 11 punktas
—	—	—	—	—	—	—	V priedo 4 dalis
						VIII B priedas	—
						VIII C priedas	—
			VI priedas			IX priedas	IX priedas
			VII priedas			X priedas	X priedas

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT